

ਬਾਈਬਲ-ਆਧਾਰਿਤ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣਾ

Shepherds Global Classroom ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਉੱਭਰਦੇ ਈਸਾਈ ਨੇਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਟੀਚਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਟ੍ਰੇਨਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ 20-ਕੋਰਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਟੂਲ ਦੇ ਕੇ ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਨੂੰ ਗੁਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

<https://www.shepherdsglobal.org/courses> ਤੇ ਮੁਫਤ ਡਾਊਨਲੋਡ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ

ਮੁੱਖ ਲੇਖਕ: Dr. Stephen Gibson

ਕਾਪੀਰਾਈਟ 2019 ਸ਼ਫਰਡ ਗਲੋਬਲ ਕਲਾਸਰੂਮ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੰਸਕਰਣ ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦਿਤ

ਸਾਰੇ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ.

ਤੀਜੀ-ਧਿਰ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੋਰ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ O.V. ਬਾਈਬਲ (BSI) (PUNOVBSI)। ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਸਾਰੇ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ.

ਇਜਾਜ਼ਤ ਨੋਟਿਸ:

ਇਸ ਕੋਰਸ ਦੀ ਨਕਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਛਾਪ ਕੇ ਅਤੇ ਡਿਜੀਟਲ ਫਾਰਮੈਟ ਵਿੱਚ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਭ ਲਈ ਵੇਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਛਪਾਈ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ)। ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰੇ ਇਸ ਕੋਰਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ/ਨਕਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਫੀਸ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। Shepherds Global Classroom ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਰਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਾ ਸੂਚੀ

ਕੋਰਸ ਦੀ ਸੰਖੇਪ ਜਾਣਕਾਰੀ.....	5
(1) ਮਹਾਨ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ.....	9
(2) ਬਦਲਾਅ ਦਾ ਧਾਰਮਿਕ ਅਧਿਐਨ.....	17
(3) ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਅਤਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਿਉਂ ਹੈ.....	29
(4) ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ.....	37
(5) ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ.....	43
(6) ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੰਮ.....	51
(7) ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਵਰਤ.....	57
(8) ਯਿਸੂ ਦਾ ਤਰੀਕਾ.....	67
(9) “ਪੁਲ” ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ.....	79
(10) ਰੋਮੀ ਰਾਹ.....	87
(11) ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ.....	95
(12) ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹਣਾ.....	105
(13) ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣਾ.....	115
(14) ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ.....	125
(15) ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਰਚਨਾ.....	139
(16) ਸੱਚੇ ਚੇਲੇ.....	147
(17) ਆਤਮਿਕ ਸਿਆਣਪ ਵੱਲ.....	159
(18) ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਦੀ ਨਿਯਮਾਂਵਲੀ.....	169
(19) ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ.....	185
ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸ੍ਰੋਤ.....	189
ਅਸਾਇਨਮੈਂਟਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ.....	191

ਕੋਰਸ ਦੀ ਸੰਖੇਪ ਜਾਣਕਾਰੀ

ਕੋਰਸ ਦਾ ਵੇਰਵਾ

ਇਹ ਕੋਰਸ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਿਸ਼ਨ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਕੋਰਸ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀਤਾ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਸੁਭਾਉ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਰੂਪ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀਆਂ ਮੂਲ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਕੋਰਸ ਆਧੁਨਿਕ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀਆਂ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਠੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕੋਰਸ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਬਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹਾਂ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਸਬਕ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਕ ਤਰੀਕਾ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਨ। Shepherds Global Classroom ਨੇ ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੇਲੇਪਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੇਲੇਪਨ ਪਾਠ ਪੁਸਤਕ – *ਚੇਲੇਪਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਸਬਕ* – shepherdsglobal.org ਤੋਂ ਡਾਊਨਲੋਡ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। *ਚੇਲੇਪਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਸਬਕ* ਦੀਆਂ ਹਰੇਕ 26 ਪਾਠਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪੰਨੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਕੋਰਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼

- (1) ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਲਈ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ
- (2) ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਵਰਨਣ ਕਰਨ ਲਈ
- (3) ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਲਈ
- (4) ਚੇਲੇਪਨ ਲਈ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ
- (5) ਚੇਲੇਪਨ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ
- (6) ਚੇਲੇਪਨ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਯੋਗੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣਾ

(7) ਨਵੇਂ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਚੇਲੇਪਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਬਕਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ

ਜਮਾਤ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼

ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਲਈ ਨੋਟ ਸਬਕਾਂ ਦੇ ਖਾਸ ਹਿੱਸਿਆਂ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਰਸ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਿਰਛੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਤੀਕ ► ਇੱਕ ਚਰਚਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਮਾਤ ਦੇ ਆਗੂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਚਰਚਾ ਵਿਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਬਕ ਸਮੱਗਰੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗੀ। ਜੇ ਉਹੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਕੁਝ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਬੋਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਆਗੂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ: "ਇਸੇ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਿਵੇਂ ਦੇਵੋਗੇ?"

ਹਰ ਸਬਕ ਅਸਾਇੰਮੈਂਟਾਂ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸਾਇੰਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਬਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇੱਕ ਅਸਾਇੰਮੈਂਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਗੂ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜਮਾਤ ਤੋਂ ਹੋਰ ਸਿੱਖ ਸਕਣ।

ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕਈ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਅਸਾਇੰਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਗੇ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਜਮਾਤ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਜਮਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਅਸਾਇੰਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਅਸਾਇੰਮੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ (ਸਬਕ 6, ਕੰਮ 1, ਅਤੇ ਸਬਕ 14, ਕੰਮ 1) ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।)

ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਹਰੇਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਤਜਰਬਿਆਂ ਬਾਰੇ ਲਿਖਣਗੇ ਅਤੇ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲੀਆਂ। ਉਹ ਬਾਲਗਾਂ ਲਈ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਸਬਕ ਤਿਆਰ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸਬਕ 5 ਅਤੇ 10 ਦੇ ਦੋ ਟੈਸਟ ਹਨ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉੱਤਰ ਆਪਣੀ ਯਾਦਗਾਰੀ ਤੋਂ ਲਿਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜਮਾਤ ਦੇ ਆਗੂ ਲਈ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਦਾ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਜਵਾਬ ਸਬਕ ਦੇ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਬਕ 13 ਵਿੱਚ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪਰਚੇ ਵੰਡਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਵੰਡਣ ਲਈ ਕੁਝ ਪਰਚੇ ਕਿੱਥੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਜੇਕਰ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜਮਾਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਕਾਫੀ ਸਾਰੇ ਪਰਚੇ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ Shepherds Global Classroom ਤੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਜਮਾਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਰਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫਾਰਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਬਕ 1

ਮਹਾਨ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ

ਜਾਣ-ਪਛਾਣ

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਮੱਤੀ 28:18-20 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਈ ਲੋਕ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਆਗਿਆ ਸਿਰਫ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਹੀ ਲਈ ਸੀ।

► ਕੀ ਇਹ ਆਗਿਆ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਸੀ? ਆਪਣੇ ਉੱਤਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ।

ਵਿਲੀਅਮ ਕੈਰੀ 1761-1834 ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜੀਵਿਆ। ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੋਂ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਮੋਚੀ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਅੰਦਰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇੱਛਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਕੰਮ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਰੁਚੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ ਉਹ ਇਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇੱਕ ਪਾਸਬਾਨਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ, ਕੈਰੀ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ: ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਕੀ ਮਹਾਨ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮਹਾਨ ਆਗਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਜੇ ਵਾਇਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਯੁੱਗਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਆਗੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਹੇ ਜੁਆਨ ਬੈਠ ਜਾ। ਤੂੰ ਇੱਕ ਉਤਸ਼ਾਹੀ (ਕੱਟੜ) ਹੈਂ। ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਸੇ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੀ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇਗਾ।”

ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਇਹ ਆਗਿਆ ਇਸ ਯੁੱਗ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਯੁੱਗਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੰਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਾਰੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਰਸੂਲ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ (ਮੱਤੀ 24:14)।

ਇਸ ਕਾਰਨ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਹਰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

► ਮੱਤੀ 28:18-20 ਦੇ ਵਿਵਰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਵੇਖੋ। ਉੱਥੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ?

ਯਿਸੂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ ਹਰ ਸਥਾਨ ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਚੇਲੇ ਬਣਾਏ।

ਇਸ ਆਗਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਚੇਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ।

ਇਸ ਆਗਿਆ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜੋਸ਼ ਭਰੇ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਇਹ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ।

“ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ” (ਹਰੇਕ ਕੋਮ ਮਤਲਬ ਹਰੇਕ ਨਸਲੀ ਸਮੂਹ) ਦਾ ਵਾਕ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ ਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਸਲੀ ਸਮੂਹਾਂ ਤੱਕ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਨਾ ਜਾਏ। ਇਸਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

“ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਅਪਣਾ ਲਈਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਢੁੱਕਵਾਂ ਪਾਵਾਂਗੇ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਉਸ

ਸਮੇਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ”

- ਜੇ ਹਡਸਨ ਟੈਲਰ - “ਸੇਵਾ ਦਾ ਸੱਦਾ”

ਆਗਿਆ ਸਿਰਫ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਸਿਖਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਆਗਿਆ ਯਿਸੂ ਨੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਅਕ ਦੇ ਕੋਲ ਮਸੀਹ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਸਮਰਪਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਨਮੂਨਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਉਣਾ ਹੈ।

ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਰਪਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਚੇਲੇ ਬਣਨ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਿਰਫ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਚਰਿੱਤਰ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਹੈ।

ਵਚਨ ਸ਼ੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਮਹਾਨ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬਿਆਨ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ੁਭਸਮਾਚਾਰ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਹੈ।

ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਲਈ ਨੋਟ: ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਚਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਕਿਵੇਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਾਈਬਲ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ।

ਮੱਤੀ 9:36-38 ਯਿਸੂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਚੇਲੇ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੇ ਜਿਹੀ ਹਮਦਰਦੀ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਤਮਿਕ ਖੇਤੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜਿਆਦਾ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਘੱਲੇ।

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 4:29 ਜਦੋਂ ਕਲੀਸਿਆ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਤਾਅ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਸਰੀਰਕ ਖਤਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਚਿੰਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਤੇ ਸ਼ੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਰੁਕ ਨਾ ਜਾਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਤਾਅ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਵੱਧਦਾ ਜਾਏ।

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 11:18 ਯਹੂਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 1:18 ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਨੰਦ ਮਨਾਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਉਠਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਦ ਵੀ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅਫਸੀਆਂ 6:19 ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸ਼ੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।

ਰੋਮੀਆਂ 10:13-15 ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸ਼ੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੋੜ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਸੁਣਦੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।

► ਅਜਿਹੇ ਕੁਝ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹਨ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗੁਆਚੇ ਹੋਇਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਿਉਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

- ਉਸਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਗੁਆਚੇ ਹੋਇਆਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਜੀਵਿਆ ਅਤੇ ਮਰ ਗਿਆ।

- ਉਸਦੀ ਇਹ ਇੱਛਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬਾਗੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਰਾਧਕ ਵੱਜੋਂ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
- ਉਸਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਫੈਲਾਅ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਂਹੀ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਦੀ ਜਿੱਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਹੈ।
- ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਤਰਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਦੀਪਕ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਗੇ।

► ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੋਲ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਗ਼ਲਤ ਕਾਰਨ ਹੋਣ? ਇਸਦੇ ਕੁਝ ਗ਼ਲਤ ਕਾਰਨ ਕਿਹੜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ?

ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਗ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਫਲਤਾ ਵਿੱਚ ਘਮੰਡ ਨਾ ਕਰੀਏ, ਦੂਸਰੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ, ਜਾਂ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਖਾਸ ਵਰਦਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਅਫਸੀਆਂ 4:11)। ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਨਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਇਸਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਰਪਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਜਿਹੇ ਕੁਝ ਕਾਰਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਮਸੀਹੀ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ

► ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ?

ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਲਈ ਨੋਟ: ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸੀ ਸੂਚੀ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਚ ਕੇ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦੇ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹਨ।

- ਆਮ ਆਤਮਿਕ ਜੋਸ਼ ਦੀ ਘਾਟ।
- ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਨਾ ਮੰਨਣਾ।
- ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਾ ਹੋਣਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਆਤਮਿਕ ਗੱਲਬਾਤ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

- ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਾ ਹੋਣਾ ਕਿ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।
- ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦੇ ਪਾਉਣ ਦਾ ਡਰ
- ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੂਸਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ
- ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਯਤਨ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ
- ਸਤਾਅ

► ਕੀ ਇਹ ਕਾਰਨ ਸਹੀ ਹਨ?

ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ

► ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਗੁਆਚੇ ਹੋਇਆਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਿਵੇਂ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ?

ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਜੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਆਤਮਿਕ ਬੇਦਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਜੀਵਿਤ, ਜੇਸ਼ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਹਾਨ ਆਗਿਆ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਜਰੂਰੀ ਤੱਥ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ ।

1. **ਵਿਸ਼ਵਾਸ**—ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ।
2. **ਤਿਆਰੀ**—ਉਸਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ ।

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਯੂਹੰਨਾ 4:28-30, 39 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਸਾਮਰੀ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਕਿਵੇਂ ਆਈ?

ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਿਖਲਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਸੀ ।

ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਹੋਣ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਬਾਰੇ ਇੱਛਾ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ

“ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ **ਕਲੀਸਿਆ** ਨੇ ਜਿੱਤਣਾ ਸੀ—ਅਜਿਹੇ ਸਮਰਪਿਤ ਜੀਵਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਸਦਾ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਤਰੀਕਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ । ” — ਰੋਬਰਟ ਕੋਲਮੈਨ, ਦ ਮਾਸਟਰ ਪਲੈਨ

ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਬਣਨ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਸਿਖਲਾਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ।

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਦਾ: ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ?

- ▶ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ?
- ▶ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰਨੂੰ ਜਿਆਦਾ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਅਸਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗੀ?

ਇੱਕ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ

ਆਉ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਜੋ ਮਹਾਨ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਇਆ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਸਾਂਝੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਚਿਆਈ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦਾ ਜੀਵਨ ਬਦਲ ਗਿਆ।

ਪਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

(1) ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਇਆ ਵਿਅਕਤੀ

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਇੱਕ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,

ਕਿਉਂਕਿ

“ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਮਸੀਹੀ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਦੀ ਮੁੱਖ ਕੁੰਜੀ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਖੁਦ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਹਨ। ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇ।” — ਦ ਲਊਸੈਨ ਕੋਮੇਟੀ ਆਫ ਵਰਲਡ ਇਵੈਂਜਲਿਜਿਮ, ਦ ਵਿੱਲੇਬੈਕ ਰਿਪੋਰਟ

1. ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨ ਲਈ ਗਵਾਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
2. ਉਹ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।
3. ਉਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਦਲਾਅ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਧਾਰਮਿਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਖੁਦ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਗ਼ਲਤ ਇਰਾਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(2) ਲਗਾਤਾਰ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ

ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਗੁਵਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਅਸਰਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਜਿਸਤੇ ਉਹ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(3) ਕਲੀਸਿਆ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ

ਇੱਕ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਇੱਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਸਮਰਪਿਤ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ

1. ਤਾਂਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦੇ ਸਕੇ।
2. ਉਸਨੂੰ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।
3. ਉਸਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।
4. ਉਸਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਉਸਦਾ ਆਪਣੇ ਆਤਮਿਕ ਭੈਣਾਂ-ਭਰਾਵਾਂ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ।

(4) ਸਚਿਆਈ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਖ਼ਜਾਨਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਿਆਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4:-1-2)।

ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਦੀਪਕ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਜਾਂ ਸਦੀਪਕ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਜਾਏਗਾ। ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਇਸੇ ਮਾਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

(5) ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਾਪ ਦੇ ਵਿਖੇ ਕਾਇਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਤਮਿਕ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕੋਈ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਤਦ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਹਲੀਮੀ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੇ ਕੋਲ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਭਰਪੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਮਨ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖਣ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 1:4-5)। ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਭਰ ਜਾਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 1:8, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:4, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 15:8-9)।

ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਖਾਸ ਮਸਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸਕੇ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 13:9-12)।

ਸਬਕ 1 ਦੇ ਅਸਾਇਨਮੈਂਟ

(1) ਕੁਝ ਪੈਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖੋ ਕਿ ਪਿੱਛਲੇ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਚੇਲੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ਾਮਿਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਕੀ ਟੀਚੇ ਹਨ? ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕੋਰਸ ਤੋਂ ਕੀ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?

(2) ਤੁਹਾਡੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਨਿਰੀਖਣ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛੋ, ਫਿਰ 2-3 ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ।

ਸਬਕ 2

ਬਦਲਾਅ ਦਾ ਧਾਰਮਿਕ ਅਧਿਐਨ

ਜਾਣ-ਪਛਾਣ

ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਲਈ ਨੋਟ: ਇਸ ਸਬਕ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਦੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਲਾਸ ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਦੌਰਾਨ, ਕਲਾਸ ਦੇ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਲਈ ਵਾਜਿਬ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਲਾਸ ਦਾ ਆਗੂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਲਈ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬਦਲਾਅ ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਦੋਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਾ ਹੈ।

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆ ਨੂੰ 1 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆ ਦੇ ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਵੇਰਵੇ ਹਨ ਜਿਹੜਾ ਉਦੋਂ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਹੈ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਬਦਲਾਅ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਪੀ ਦੀ ਹਲਾਤ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਬਦਲਾਅ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਹਾਲਾਤ

► ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਿਆਨ ਕਰੋਗੇ?

ਆਦਮ ਦੇ ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਅੱਡ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 5:12)। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸਵੈ-ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੱਲਦਾ ਹੈ।

ਪਾਪੀ ਦੇ ਚਾਰ ਲੱਛਣ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਚੋਣ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਾਪ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਪਾਪੀ ਪਾਪ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 3:23)।

ਪਾਪ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 3:4; ਯਾਕੂਬ 2:10-11) । ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਧਰਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਾਪ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ 5:10; ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 20:12-13) । ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਉਸਦੇਯੋਗ ਸਜਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਹਰੇਕ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 3:18-19) ।

ਪਾਪੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 5:10) । ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਦ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੇ ਗੁਨਾਹ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਪਾਪੀ ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਲਾਲਸਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਅਫਸੀਆਂ ਨੂੰ 2:3) । ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਾਪ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਾਪੀ ਆਪਣੀ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 5:20, 7:23) ।

ਸੇ ਮੁਕਤੀ ਕੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਪੀ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ, ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਮਾਫ਼ੀ ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ, ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਮੇਲ (ਸੁਲਹ) ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੈ, ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨਾ ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹੈ, ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੈ । ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਇਹ ਕੁਝ ਪਹਿਲੂ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ ।

ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਵੇਲੇ, ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਾਪ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਸੁਲਹ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਪੌਲੁਸ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਪਾਪਮਈ ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭਿਆਨਕ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ । ਫੇਰ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਤੁਸੀਂ ਧੋਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ 6:11) ।

ਸਲੀਬ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ

ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ । ਪਾਪ ਇੱਕ ਅਸੀਮਿਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸੀਮਿਤ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਚੁਕਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ।

ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਇਨਸਾਨ ਆਪਣੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਲਈ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਮੁੱਕਤੀ ਨੂੰ ਹਾਸਿਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ (ਗਲਾਤੀਆਂ ਨੂੰ 3:21) । ਜੇਕਰ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਮੁੱਕਤੀ ਨੂੰ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨਾ ਅਸਾਨ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਾ ਹੁੰਦਾ (ਗਲਾਤੀਆਂ ਨੂੰ 2:21) ।

► ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਅਸਾਨ ਤੌਰ ਤੇ, ਬਿਨਾ ਸਲੀਬ ਦੇ ਮਾਫ਼ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ?

ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਚਿਆਈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 2:5-6) ।

ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਸੀਹ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ । ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ?

ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਕਿ:

- ਪਾਪ ਮਹੱਤਵਹੀਣ ਹੈ।
- ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਿਆਂਹੀਣ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਹੈ।
- ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਗਲਤ ਕਰ ਰਹੇ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਥੋੜਾ ਹੀ ਅੰਤਰ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਮਾਫ਼ੀ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਦੇ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਅਰਾਧਨਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਜੋ ਕੀ ਉਹ ਹੈ । ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਬਿਨ ਮਾਫ਼ੀ ਆਖਿਰਕਾਰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਆਦਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਿਰਾਦਰ ਦਿੰਦੀ ।

ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਉਹ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਪਾਪਮਈ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਉਹ ਯੋਗ ਸਨ ।

ਸਲੀਬ ਦੇ ਉੱਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਨੇ ਉਸ ਅਸੀਮਤ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਕਰਵਾਇਆ ਜਿਸਦੀ ਲੋੜ ਸੀ । ਯਿਸੂ ਯੋਗ ਸੀ (1) ਪਾਪਰਹਿਤ ਹੋਣ ਵਜੋਂ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ 5:21) (ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਖੁਦ ਦੀ ਮੁੱਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ) ਅਤੇ (2) ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋਣ ਵਜੋਂ) ।

ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਉਹ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਦੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ । ਹੁਣ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੋਬਾ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਅਦੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਬਲੀਦਾਨ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਾਪ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਰਸਤਾ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਾਅਦੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਧਰਮੀ ਹੈ । ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 3:20-26 ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਰਕਪੂਰਨ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਕਤੀ ਦਾ ਵਸੀਲਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਮਾਤਰ ਰਸਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ (ਮਰਕੁਸ 16:15-16; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 4:12; ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਨੂੰ 2:3)।

ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਕਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਵਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਕਤੀ ਸਿਰਫ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਯੋਗ ਠਹਿਰਣ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਪਹਿਲੀ ਕ੍ਰਿਪਾ

► ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲ ਕੀ ਹੋਇਆ: ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤਿਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕੰਮ?

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਪਾਪੀ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਾਫ਼ੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ (ਤੀਤੁਸ 2:11; ਯੂਹੰਨਾ 1:9; ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 1:20)। ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹੋਵੇਗਾ (ਯੂਹੰਨਾ 6:44)। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤਿਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਬਚਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਕਿਰਪਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤਿਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ (2 ਪਤਰਸ 3:9; 1 ਯੂਹੰਨਾ 2:2; 1 ਤਿਮੋਥੀਉਸ 4:10)। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 1:15)।

ਤੋਬਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ

► ਤੋਬਾ ਕੀ ਹੈ?

ਤੋਬਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਜਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ।

ਯਸਾਯਾਹ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਇਤ ਤੋਬਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ । :

ਦੁਸ਼ਟ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਤਿਆਗੇ, ਅਤੇ ਬੁਰਿਆਰ ਆਪਣੇ ਖਿਆਲਾਂ ਨੂੰ, ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਵੱਲ ਮੁੜੇ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਤੇ ਰਹਮ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਜੋ ਅੱਤ ਦਿਆਲੂ ਹੈ (ਯਸਾਯਾਹ 55:7) ।

ਤੋਬਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਾਪੀ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਬਣਾਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇਗਾ । ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਾਪ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ; ਪਰ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

► ਮੁਕਤੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਤਾਂ, ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਤੋਬਾ ਦੀ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ?

ਕੇਵਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਖਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਾਇਲ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਮਸੀਹ ਦੇ ਵੱਲ ਆਉਣਾ (ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ) ਅਤੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਮੋੜਨਾ (ਤੋਬਾ ਕਰਨਾ) ਇੱਕੋ ਹੀ ਸਮੇਂ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਫੇਰਨ ਨੂੰ ਸੌਖਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਬਚਾਅ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਦਾਨ ਹੈ (ਅਫਸੀਆਂ ਨੂੰ 2:8-9) । ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਾਪ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਾਪ ਦੀ ਬੁਰਿਆਈ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ । ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਾਪ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਾਪ ਅਸਲ ਬੁਰਿਆਈ ਹੈ । ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਾਪ ਬੁਰਿਆਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਦੀ ਕਿਉਂ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ।

ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ੀ ਵੱਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਧਰਮ ਦੀ ਚਾਹ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਪਾਪ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨੇ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਲਗਾਤਾਰ ਉਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ।

ਬਚਾਅ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ

► ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ?

(1) ਉਹ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਹੈ
9 ਇਹ ਕਰਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਭਈ ਕੋਈ ਘੁਮੰਡ ਕਰੇ (ਅਫਸੀਆਂ ਨੂੰ 2:8-9)।

ਉਹ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕੇ, ਭਾਵੇਂ ਥੋੜੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ।

(2) ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਉਸਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਪਰਾਸਚਿੱਤ ਹੈ ਪਰ ਨਿਰੇ ਸਾਡਿਆਂ ਹੀ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਵੀ ਹੈ
(1 ਯੂਹੰਨਾ 2:2)।

ਪਰਾਸਚਿੱਤ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਹ ਬਲੀਦਾਨ ਜੋ ਸਾਡੀ ਮਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਅਸਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(3) ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸਨੂੰ ਕੇਵਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਤੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਹ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਹੈ ਭਈ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇ ਅਤੇ
ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਕੁਧਰਮ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਕਰੇ (1 ਯੂਹੰਨਾ 1:9)।

ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਅੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਹੀ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਜਾਏ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀ।

ਪਰਿਵਰਤਨ

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 26:16-18 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਲਈ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ?

ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਇਤ 18 ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਵਿਵਰਣ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।
ਅਤੇ ਇਹ ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵੱਲ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਆਉਣ, ਮਾਫ਼ੀ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਾਪੀ ਤੋਂ ਮਸੀਹੀ ਬਣ ਜਾਣਾ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਆਖਦੀ ਹੈ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ 5:17)। ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ, ਸਭ ਨਵੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ।

ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਇਨਸਾਨ ਮੂਰਤੀਆਂ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਮਜ਼੍ਹਬੀ ਰਵਾਇਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਪੂਰਨ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ (1 ਥੋਮਸਨੀਕੀਆਂ ਨੂੰ 1:9)।

ਆਮਤੌਰ ਤੇ ਬਦਲਾਅ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (1 ਪਤਰਸ 4:3-4)। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਕਿਉਂ ਇੱਕ

ਵਿਅਕਤੀ ਐਨਾ ਤਬਦੀਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜਿਗਰੀ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਰੋ-ਸੰਬੰਧੀ ਉਸਨੂੰ ਸਤਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ (ਮੱਤੀ 10:34-36)।

ਤਬਦੀਲ ਹੋਇਆ ਵਿਅਕਤੀ ਅਗਾਹ ਤੋਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਲਾਲਸਾਵਾਂ ਅਤੇ ਤਰਜੀਹਾਂ ਦਾ ਭਾਗੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫਰਕ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 2:15)। ਤਬਦੀਲ ਹੋਇਆ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਸਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਚਾਹ ਰੱਖਦਾ ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 3:14)।

ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਖ਼ਵਾਇਸ਼ਾਂ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਉੱਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਪਰਤਾਵੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਪਾਪ ਦੇ ਪਰਤਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਉਹ ਪਾਪਮਈ ਲਾਲਸਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ (1 ਪਤਰਸ 2:2-3)।

ਤਬਦੀਲ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਚਾਹਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਦੁੱਖਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 5:2-4)।

ਤਬਦੀਲ ਹੋਇਆ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ 1:2)।

► ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ ਜਿਹੜਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਣ ਤੇ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ।

“ਅਖੰਡਤਾ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਪਾਸਟਰ ਸਿਰਫ਼ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਲਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਭੁੱਖੇ ਹਨ, ਜੋ ਮਸੀਹੀਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਲਗਾਤਾਰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਭਾਗੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਬਿਨਾ ਰੁਕੇ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ”
- ਤਿਮੋਥੀ ਕੀਪ, “ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ”

ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ

ਬਾਈਬਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਜੰਮਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਵੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਵੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ:

- ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸੁਭਾਅ – ਰੱਬੀ ਸੁਭਾਅ (2 ਪਤਰਸ 1:4)
- ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸੁਆਮੀ – ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮਸੀਹ (ਮੱਤੀ 23:10; ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 8:14)
- ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਭੁੱਖ (1 ਪਤਰਸ 2:2)
- ਪਿਆਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਰਵੱਈਆ (ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 5:5; 1 ਯੂਹੰਨਾ 4:7-8)
- ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਰਿਸ਼ਤਾ (ਯੂਹੰਨਾ 1:12)
- ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮਦਦਗਾਰ (ਯੂਹੰਨਾ 14:16; ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 8:26-27)
- ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਹਾਇਕ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦੇ ਹਾਂ (1 ਯੂਹੰਨਾ 2:1)
- ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਆਸ (ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 8:12; 1 ਯੂਹੰਨਾ 3:2)

ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਰੋਸਾ

► ਕਿਹੜੇ ਗਲਤ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਹੈ?

ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ

- ਉਸਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਹੈ।
- ਉਹ ਚਰਚ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ।
- ਉਹ ਕੁਝ ਮਸੀਹੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।
- ਉਹ ਕੁਝ ਧਾਰਮਿਕ ਰੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ।
- ਉਹ ਸਹੀ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ।
- ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਤਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਹਨ।
- ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾ ਲਿਆ ਹੈ।

ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਇਹ ਪੱਕੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਮਸੀਹੀ ਹੈ।

ਬਾਈਬਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਭੈਅ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਿਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੇਪਾਲਕ ਪੁੱਤਰ ਬੱਚੇ ਹਾਂ (ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 8:15-16)।

ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਐਨਾ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਡਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 4:17)। ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧੀਆ ਭਰੋਸਾ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਖੁਦ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

► ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਤੇ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ?

ਕੁਝ ਲੋਕ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਦਲਣਯੋਗ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇੱਕ ਤਬਦੀਲ ਹੋਇਆ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪਹਿਲੇ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਉਸਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਜਾਨਣ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਆਤਮਿਕ ਰਾਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੱਚੇ ਤੌਰ ਤੇ ਤੈਬਾ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੈਬਾ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੰਤਾਨ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦਕਿ ਉਸਨੇ ਸੱਚੇ ਤੌਰ ਤੇ ਤੈਬਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ (1) ਸੱਚੇ ਤੌਰ ਤੇ ਤੈਬਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, (2) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ (3) ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਖਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੇ ਲਈ 10 ਸ਼ਬਦ

ਸੁਲਹ: ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੁੜ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਾਇਮ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਾਇਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ 5:19; ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 5:1.)।

ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਾ: ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 8:12)।

ਪਰਾਸ਼ਚਿਤ: ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ (1 ਯੂਹੰਨਾ 2:2)।

ਛੁਟਕਾਰਾ: ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਛੁਡਾਇਆ ਗਿਆ। ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਪਾਪ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਛੁਡਾਏ ਗਏ (ਲੂਕਾ 1:74; ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 6:6, 12-18)।

ਨਿਸਤਾਰਾ: ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁੱਲ ਤਾਰਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਸਕੇ। ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਇੱਕ ਉਹ ਮੁੱਲ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਕਾਰਣ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ (ਅਫਸੀਆਂ ਨੂੰ 1:7; ਤਿਤੁਸ 2:14)।

ਦੋਸ਼ਮੁਕਤ: ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਅਤੇ ਬੇਦੋਸ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸਦੀ ਜਗਾ ਦੁੱਖ ਸਹਿਆ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ 5:19; ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 5:1.)।

ਪਵਿੱਤਰੀਕਰਨ: ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਤਾਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਆਦਾਤਰ ਪੱਤਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ “ਪਵਿੱਤਰ ਜਨ” ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ (ਅਫਸੀਆਂ ਨੂੰ 1:1, ਕੁਲੁਸੀਆਂ ਨੂੰ 1:1, ਫਿਲਿਪੀਆਂ ਨੂੰ 1:1)।

ਗੋਦ ਲੈਣਾ: ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਤਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ (ਯੂਹੰਨਾ 1:12; ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 8:15)।

ਨਵਾਂ ਜਨਮ: ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਮੁੜ ਤੋਂ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਰੰਭ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਅਫਸੀਆਂ ਨੂੰ 2:1; ਯੂਹੰਨਾ 7:38-39; ਗਲਾਤੀਆਂ ਨੂੰ 4:29; ਯੂਹੰਨਾ 3:5)।

ਮੋਹਰਬੰਦ: ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਗਈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸਦੀ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਚਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ (ਅਫਸੀਆਂ ਨੂੰ 1:13)।

ਤਰੁੱਟੀਆਂ ਜਿਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਚਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ: ਤੇਬਾ ਬਿਨਾ ਧਰਮ

ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਪੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹਤ ਦੀ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਜਾਏ ਇਸਦੇ, ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ, ਉਸਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਜਿਆਦਾਤਰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਦੇ ਵਰਣਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬਚਾਅ ਦੇ ਸਬੰਧ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਵਾਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਬਕ 2 ਦੇ ਅਸਾਇਨਮੈਂਟ

(1) ਇਸ ਸਬਕ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਲਈ 10 ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੱਸੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ। ਕੀ ਕੁਝ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਸੋਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ?

(2) ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਸੀਹਤ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਲੋਕ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? 2-3 ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਵੱਖ ਵੱਖ ਤਰਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ ਜੋ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀਕੀ ਹੈ। ਸਮਝਾਓ ਕਿ ਪਛਤਾਵਾ, ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ।

ਸਬਕ 3

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਅਤਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਿਉਂ ਹੈ

ਜਾਣ-ਪਛਾਣ

► ਕੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਬਗ਼ੈਰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣੇ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ?

ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹਨਾਂ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਬਿਨਾ ਇਸਰਾਏਲ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ। ਮੂਸਾ ਦੇ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਜੀਵਨ ਗੁਜ਼ਾਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਇੱਕ ਪੇਜ ਵੀ ਲਿਖੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਯੂਬ ਧਰਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬੁਰਿਆਈ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਿਹਾ। ਬਲਿਆਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਨਬੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਬਗ਼ੈਰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਇਹ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, “ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈਅ ਇਸ ਜਗਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।” ਅਬੀਮੇਲੇਕ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਕੀਤਾ। ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 1:21-32 ਵਚਨ ਪਰਾਈਆਂ-ਕੋਮਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਨ; ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।¹

“ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਭੇਤ ਉਸ ਦੇ ਭੈ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਨੇਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ” (ਜ਼ਬੂਰ 25:14)। ਨੇਮ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪਾਪੀ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈਅ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਵੇਗਾ।

ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 4:12)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਬਚਾਏ ਗਏ ਸਨ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਉਸੇ ਰੀਤ ਨਾਲ, ਉਹ

¹ ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੇਥੀ 19 ਵੀ ਦੇਖੋ ਅਤੇ ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 10:18.

ਲੋਕ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਯਿਸੂ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਣ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤਾਂ ਫਿਰ, ਇਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੂਸਰਾ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬਚਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਇਹ ਵੀ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਸੀਲੇ ਦੇ ਭਾਲ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜੇ ਕੋਈ ਉਹ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਖੇ ਜਾਵੇਗਾ ਭਈ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਹੈ ਯਾ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ।” ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਭਾਲੇਗਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। “ਸੱਚਾ ਚਾਨਣ ਜਿਹੜਾ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਜਾਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 1:9)।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਯਿਸੂ ਦਾ ਚਾਨਣ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਤੋਂ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਲੈ ਕੇ ਆਂਦਾ। ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਦਲ ਰਹੇ ਹਨ।

► ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਜਿਸਨੇ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਖਾਸ ਸੰਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ?

ਸੋ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਾ ਲਵੇ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣੇ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਬਾਈਬਲ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਿਹੜਾ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਰਸੂਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ (1:16)। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਤੱਕ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਹਰੇਕ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾਈ ਹੈ (1:14)। ਉਹ ਸਚਾਈ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਵਾਅਦੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ ਹੀ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਹਾਂ। (3:26, 5:1).

ਉੱਤਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਸਵੇਰ ਦੇ ਸੂਰਜ ਉੱਗਣ ਵੇਲੇ ਹਜ਼ਾਰ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਧੂਆਂ ਉਠਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿੱਥੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਗਿਆ ਨਹੀਂ – ਉਹ ਪਿੰਡ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਬਿਨਾ ਮਸੀਹ ਦੇ, ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ

ਉਮੀਦ ਦੇ ਸਨ।

- ਰਾਬਰਟ ਮੋਫ਼ਟ

ਫਿਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਅਤੇ ਜਿਹ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਿੱਕਰ ਕਰਨ? ਅਤੇ ਪਰਚਾਰਕ ਬਾਝੋਂ ਕਿੱਕਰ ਸੁਣਨ? (10:14)। ਸੋ ਪਰਤੀਤ ਸੁਣਨ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਸੁਣਨਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। (10:17)। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਸਧਾਰਨ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੇ ਬਿਨਾ ਬਚਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਐਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਉਂ ਹੈ?

ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕਿਉਂ ਹੈ? (ਭਾਗ 1)

ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਸਟੀਵ ਹਾਈਟ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕਿਉਂ ਹੈ?) ਇਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

ਆਸਾਨ ਉੱਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਾਨਣ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਯੂਹੰਨਾ 1:9 ਸਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਚਾਨਣ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਚਾਨਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਤਪਤੀ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ (ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 1:19-20)। ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਿਆ ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਯੋਗ ਵਡਿਆਈ ਨਾ ਕੀਤੀ (ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 1:21)। ਯੂਹੰਨਾ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ: “ਅਤੇ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਨ ਦਾ ਇਹ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਚਾਨਣ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਏਸ ਲਈ ਭਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਭੈੜੇ ਸਨ ਅਨੁਰੇ ਨੂੰ ਚਾਨਣ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਕ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ (ਯੂਹੰਨਾ 3:19)। ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਭਰਿਸ਼ਟ ਮਨ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਦਿਲ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲੋਂ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਹੈ, ਉਹ ਪੁੱਜ ਕੇ ਖਰਾਬ ਹੈ (ਯਿਰਮਿਯਾਹ 17:9), ਪਾਪੀ ਹਿਰਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਫਿਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਦੇਹਰੇ ਮੌਕੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਮਿਸ਼ਾਲ ਨਾਲ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਣ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 26:18)।

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸ਼ਹਿਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਨਾ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਧੂੜ ਨੂੰ ਝਾੜ ਦੇਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ, ਧੂੜ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਵਾਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜੁੱਤੀਆਂ ਦੀ ਧੂੜ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਜਿਹੜੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਵਧੇਰੇ ਸਜਾ ਪਾਉਣਗੇ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਨਿਆਉਂ ਦੇ ਦਿਨ ਉਸ ਨਗਰ ਨਾਲੋਂ ਸਦੂਮ ਅਤੇ ਅਮੂਰਾਹ ਦੇਸ ਦਾ ਹਾਲ ਝੱਲਣ ਜੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਫ਼ਾਇਦੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹਨ (ਮਰਕੁਸ 6:11)।

ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕਿਉਂ ਹੈ? (ਭਾਗ 2)

ਪਾਸਟਰ ਐਰਿਕ ਹਾਇਮਲਿਕ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕਿਉਂ ਹੈ?) ਇਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

ਅਸੀਂ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਇਸ ਲਈ ਭੇਜਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੰਬੰਧਕੀ-ਰੂਪ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਸਚਿਆਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਬਕਸਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ; ਇਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਜੋਈ ਹੈ। ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਮਸੀਹ, ਉਸਦੇ ਸੰਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਰਾਜਦੂਤ ਹਨ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ 5:20)।

ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਿੱਧੇ, ਸੰਬੰਧਤ ਸੰਚਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਸਾਡੀ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲੋਕ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਰੋਮੀਆਂ 10:13-15 ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ: “ਉਹ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਵੇਂ ਸੁਣਨਗੇ?” ਮੰਦਭਾਗਾ ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨਗੇ। ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਅੱਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਸ ਕਰਨਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੇ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਕੋਈ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮਹਾਨ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ; ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਹਿਰਦੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣ ਦੇ ਲਈ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਵਿਵਹਾਰਿਕ ਉਪਯੋਗਤਾ

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਇੱਕ ਅਸਰਦਾਰ ਜ਼ਰੀਆ ਹੈ ਗਵਾਹਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ। ਇਹ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ। ਆਓ ਫਿਰ ਤੋਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਗੌਰ ਕਰੀਏ: ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਇਨਸਾਨ ਬਿਨਾ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਆਓ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਸਵਾਲਾਂ ਵੱਲ ਗੌਰ

ਕਰੀਏ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਮੇਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਥਨਾਵਾਂ ਦੇ ਬਗ਼ੈਰ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਿਆ ਬਿਨਾ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਬਿਨਾ ਚਰਚ ਦੇ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਚਰਚਾਂ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਸਪਸ਼ਟ ਉੱਤਰ ਇਹ ਹੈ, “ਹਾਂ ਉਹ

ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਝ ਤਰੀਕੇ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਾਧਨ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੁਆਰਾ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ (1 ਪਤਰਸ 1:23, 25)।

ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਲਗਭਗ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਜਿਹੜਾ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਬਗ਼ੈਰ ਬਚਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਇੱਕ ਨੇਕ ਦਿਲ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਬਿਨਾ ਬਚਾਏਗਾ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਬਣਾਏ ਸਾਧਾਰਣ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਧਾਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। “ਹਮਸੇਸ ਹੈ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਖ਼ਬਰੀ ਨਾ ਸੁਣਾਵਾਂ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ 9:16)।

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਮੱਤੀ 9:35-38 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਦਯਾ ਸੀ। ਉਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚੰਗਿਆਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਅਸਤ ਸੀ।

2011 ਤਕ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਜਨਸੰਖਿਆ 7 ਬਿਲੀਅਨ ਨੂੰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। 153,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕ ਹਰ ਦਿਨ ਮਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਹਰ ਦਿਨ 220,000 ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਜਨਸੰਖਿਆ ਵੱਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਮਿੰਟ 100 ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪਾਠ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ 1000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਓਹਨਾ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੁਭ ਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸੁਣਿਆ?

ਯਿਸੂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੱਚ ਜਾਣ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲੈਣ। ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਭੀੜਾਂ ਵੱਲ ਤੱਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਦਯਾ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ “ਬਿਨਾ ਚਰਵਾਹੇ ਦੇ ਭੇਡਾਂ” ਵਾਂਗਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਵਾਢੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਾਮੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਨ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਵਿਸ਼ੇ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵਾਢੀ ਦੇ ਲਈ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦੇਵੇ।

► ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ? ਜ਼ਰੂਰ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਇਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਹੀ ਹੈ ਨਾ?

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ, ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗਾ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਚੇਲੇ ਉਸਦੀ ਦਯਾ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਵੰਡਣ। ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਫਸਲ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਇਸ ਕੰਮ ਦੇ ਭਾਗੀ ਹੋਣ ਦੇ ਇੱਛੁਕ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਦੀ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੰਭਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਉਸਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਦਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕੇ।

ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ

ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਟੀਮ ਜੇਲ੍ਹਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਗਈ। ਉੱਥੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕੈਦੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਾਤਲ ਅਤੇ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸਨ। ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਨੇ ਬਾਹਰਲੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਬੰਦੂਕਾਂ ਵਾਲੇ ਸਿਪਾਹੀ ਤਾਇਨਾਤ ਸਨ। ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕੈਦੀ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੇਗਾ। ਤੀਹ ਬੰਦੇ ਅੱਗੇ ਆਏ।

ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਜੇਲ੍ਹਖਾਨੇ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ। ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਾਰਡਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਤੀਹ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ

ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਦੇਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਅੱਗੇ ਆਵੇਗਾ। ਤਿੰਨ ਸੌ ਬੰਦੇ ਅੱਗੇ ਆਏ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਤੀਹ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੀਮਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ।

ਸਬਕ 3 ਦੇ ਅਸਾਇਨਮੈਂਟ

- (1) ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਸਤਰਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖੋ। ਕੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ? ਸਾਨੂੰ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਅਤੇ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਭੇਜਣ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਹੈ?
- (2) ਯੂਨਾਹ ਨਬੀ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ। ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਰਾਜਦੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਫਿਕਰ ਕੀ ਹੈ? ਯੂਨਾਹ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਕੀ ਸਨ? ਆਪਣੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ 1-2 ਪੰਨੇ ਲਿਖੋ।

ਸਬਕ 4

ਸ਼ੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ

ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਲਈ ਨੋਟ

ਹਰੇਕ ਤੱਤ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਚਨ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਹੋ, ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੱਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਪੜ੍ਹਨ ਦਿਓ।
ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਹਰ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦਿਓ।

ਸ਼ੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ

ਸ਼ੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਸਾਧਨਾਂ ਤੇ ਨਿਹਤਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਵਾਧਾ ਕਰੇਗਾ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸਾਂਝੀ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਤੱਤ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗਲਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਹਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇ ਉਹ ਨਿਹਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਹਤਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮੈਂਬਰੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ ਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

(1) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਉੱਤੇ ਉਤਪਤ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਬਣਾ ਸਕੇ (ਉਤਪਤ 1:27, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 17:24-28)।

ਇਹ ਸੱਚਿਆਈ ਸਾਡੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਿਆਈ ਉਹਨਾਂ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਵਾਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ। ਇਹ ਸੱਚਿਆਈ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਅਸਲ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ।

► ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਹਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ?

(2) ਪਹਿਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ (ਉਤਪਤ 3:3-6) ।

ਇਹ ਪਾਪ ਦੀ ਉਤਪਤ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ । ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੰਸਾਰ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ੀਬਤ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੈ । ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਜੇ ਵੀ ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ, ਪਰ ਸੰਸਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਹੈ ।

► ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਅਸਲ ਸਮੱਸਿਆ ਪਾਪ ਹੈ?

(3) ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 3:10, 23) ।

ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਨ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ । ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

► ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?

(4) ਹਰ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਜੋ ਦਯਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਉਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9:27, ਰੋਮੀਆਂ 14:12, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20:12) ।

ਇਹ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਪਾਪੀ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ।

► ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਧਰਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਗੁੱਸੇ ਹੈ?

(5) ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ (ਰੋਮੀਆਂ 3:20, ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:4-9) ।

ਭਲੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਭੇਟਾਂ ਪਾਪ ਲਈ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਪ ਇੱਕ ਅਨੰਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਹੈ ।

► ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

(6) ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਪ ਗੰਭੀਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਿਆਂਈ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 3:25-26) ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਪਰ, ਜੇ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਾਪ ਮਾਮੂਲੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਨਿਆਈ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ।

► ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਕਿਉਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ?

(7) ਯਿਸੂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ, ਇੱਕ ਪਾਪ ਰਹਿਤ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਲੀਦਾਨ ਵਜੋਂ ਮਰਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ (ਯੂਹੰਨਾ 3:16, ਰੋਮੀਆਂ 5:8-9) ।

ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਦਾ ਬੇਅੰਤ ਮੁੱਲ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਜੇ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਦਾ ਮੁੱਲ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦਾ । ਯਿਸੂ ਦਾ ਲਹੂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ । ਉਸ ਦੇ ਲਹੂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9:22) । ਜੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ, ਅਸੀਂ, ਬਿਨਾਂ ਉਮੀਦ ਦੇ, ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਾਹ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ।

► ਕੁਝ ਧਰਮ ਕਿਉਂ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੋਕ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ?

(8) ਯਿਸੂ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 20:24-28, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 1:18) ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੰਥ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਤਵ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਫਿਰ, ਉਹ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਦੀ ਕਾਢ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ।

► ਅਸੀਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਸੀ?

(9) ਯਿਸੂ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 1:9, 2:2) ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਸਚਿਆਈ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਭਸਮਾਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾ ਕਰੇਗਾ । ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਕਮਾ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ।

► ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਿਉਂ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਹ ਬਚਾਏ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ?

(10) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਤੇਬਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਅਦੇ ਤੇ ਪਰਤੀਤ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 1:15, 1 ਯੂਹੰਨਾ 1:9) ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਸਾਧਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

► ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਪਰਤੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ?

(11) ਤੇਬਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਪਛਤਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ (ਯਸਾਯਾਹ 55:7; ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 18:30, 33:9-16; ਮੱਤੀ 3:8) ।

ਤੇਬਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ; ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੀ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਤੇਬਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਇੰਨਾ ਪਛਤਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ । ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਚਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ । ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਜੀ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਚਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ ।

► ਤੇਬਾ ਕਿਉਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ?

(12) ਇੱਕ ਤੇਬਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਪਾਪੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 10:13, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:21) ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਦਯਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਹੈ । ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਰਾਜਦੂਤ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਸੰਬੰਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

► ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਸਬਕ 4 ਦੇ ਅਸਾਇਨਮੈਂਟ

(1) ਕੁਝ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਵਰਣਨ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬਦਲਾਵ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਤੱਤ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਨ।

(2) ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪੰਥ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਚੁਣੋ। 2-3 ਸਫ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤਾਂ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਛੁੱਠੀ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਗ਼ਲਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਦਰਸਾਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਚਿਆਈ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਸਬੂਤ ਕਿਵੇਂ ਦਿਓਗੇ।

ਸਬਕ 5

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ

ਜਾਣ-ਪਛਾਣ

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:4-9 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਿਧਾਂਤ ਸਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ?

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਵਰਣਨ

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਲੀਸਿਆ ਇੱਕ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੇਵਲ ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਕੋਈ ਵੀ ਭਲਾ ਕੰਮ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਸੱਚੀ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਪਹਿਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਜੋ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਖਾਸ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਕੁਝ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

1. ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਤਮਕ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।
2. ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਇਸ਼ਵਰਤਵਦਾ

ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੰਥ ਇਹ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਕੰਮ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

3. ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਤਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਬਦਲਾਵ ਅਤੇ ਜਾਣਨਿਹਚਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਗਠਨ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

► ਤੁਹਾਡੀ ਕਲੀਸਿਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਕੀ ਇੱਥੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ?

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਕੇਂਦਰ

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਿਸ਼ਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਲੀਸਿਆ ਜੋ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਈ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਮੱਤੀ 28:18-20 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਮਹਾਨ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਮੁੱਖ ਮਿਸ਼ਨ ਕੀ ਹੈ?

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੱਚੀ ਕਲੀਸਿਆ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਪਰਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਕਲੀਸਿਆ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਪਹਿਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਪਾਸਬਾਨ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਅਤੇ ਚੇਲੇਪਨ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਮੂਲ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

“ਮਸੀਹ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਮਿਸ਼ਨ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਮਹਾਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੱਤੀ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸਾਰਾ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਮਾਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਲੀਸਿਆ ਕੋਲ ਹੈ। ”
- ਜੇ. ਹਰਬਰਟ ਕੋਨ, “ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਕੰਮ”

ਕਲੀਸਿਆ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ, ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਰੂਪਾਂ, ਮਸੀਹੀ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ, ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੀਆਂ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦਾ ਵਾਧਾ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਪਹਿਲ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ

ਉਦਾਹਰਨ 1

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣਾ, ਸਮੂਹ ਬਣਾਉਣਾ, ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦਾ ਵਾਧਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਲੀਸਿਆ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਲਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਕਸਰ, ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਆਤਮਿਕ ਬੇਦਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਵਚਨਬੱਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਆਪਣੀ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਸਿਰਫ਼ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕੋਈ ਚਰਚ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਕੋਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਕੋਈ ਬਾਈਬਲਾਂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਾਹਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੋਈ ਈਸਾਈ ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਵਿਦਿਅਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੋਈ ਆਰਥਿਕ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਆ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੰਸਥਾ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਬਜਟ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਡੀ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੀ ਮੁੱਢਲਾ ਟੀਚਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੂਲ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਪਹਿਲ ਦੁਆਰਾ ਅਕਸਰ ਜਾਂਚਣਾ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਦਾਹਰਨ 2

ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਮਦਦ ਲਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਚਣਾ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਲਈ ਗ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਲਈ ਆਰਥਿਕ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨਾ

ਗ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਪਹਿਲ ਨਾਲੋਂ ਪੈਸੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਗ਼ਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ (1 ਪਤਰਸ 5:1-2; 2 ਪਤਰਸ 2:3)।

ਸਮਾਊਨ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਦਾਤ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਰੁਤਬਾ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੇ, ਪਰ ਰਸੂਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਗ਼ਲਤ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 8:18-23)।

► ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਕ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਕੀ ਗ਼ਲਤ ਹੈ? ਕਲੀਸਿਆ ਕੀ ਹੈ ਉਹਦੇ ਬਾਰੇ ਉਸਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਕੀ ਗ਼ਲਤ ਹੈ?

ਉਦਾਹਰਨ 3

ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸਾਂ ਨਾਲ ਈਸਾਈਅਤ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਤੋਂ ਸਮਕਾਲੀ ਧਰਮ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਸਾਮਰੀ ਧਰਮ ਹੈ। ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਾ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ; ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਯੂਹੰਨਾ 4:22)।

ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਹਿਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਹਿਤੀ ਇੱਕ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਬਸਤੀ ਸੀ, ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਤੋਂ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਧਰਮਾਂ ਨੂੰ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੈਤੀਆਈ ਲੋਕ ਅਜੇ ਵੀ ਵੁਡੂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੈ, ਪਰ ਮਸੀਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਕਈ ਵਾਰ ਤਾਲਮੇਲ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਇਸ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਈਸਾਈਅਤ ਇੱਕ ਕੌਮ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੌਮ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਸੀ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੌਮ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਧਰਮੀ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਪਰ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ।

► ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਸ਼ਰਣ ਦੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਹਨ?

ਦੁਨਿਆਵੀ ਮਨੋਰਥ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਰਥਿਕ ਲਾਭ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਪੱਖ ਮਿਲੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਵ ਬਿਨਾਂ ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਦੀ ਦਿੱਖ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ

ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਨਾਮਾਂ ਨਾਲ ਬੁਲਾਓ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਲੀਸਿਆ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਲੋਕ ਗ਼ਲਤ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਧਰਮ ਵਾਂਗ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਸਭਿਆਚਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਉਸ ਸਭਿਆਚਾਰ ਵਿੱਚ ਘਰ ਵਾਂਗ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਧਰਮ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਵੇਰਵੇ ਮਸੀਹਤ ਨਾਲ ਫਿੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਪਰਖ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸਥਾਨਕ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਖ਼ਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਉਦਾਹਰਨ 4

ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਕੌਮ ਦਾ ਸਥਾਪਿਤ ਧਰਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਕੁਝ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਨ। ਦੂਜੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਮਿਆਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਧਰਮੀ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਧਰਮ ਦੇ ਚਲੇ ਹਨ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਲੋਕ ਈਸਾਈ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਧਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਤੋਬਾ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਦਾ ਚੇਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਵੈ-ਕੇਂਦ੍ਰਿਤਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਚੇਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ (ਲੂਕਾ 9:23)।

ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਣ ਲਈ ਢਾਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਦੀ ਆਮ ਨੈਤਿਕਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਈਸਾਈ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਨੀਵੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਉਲਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

► ਤੁਹਾਡੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਤੋਬਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਅਕਸਰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਉਦਾਹਰਨ 5

ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਸਾਰੇ ਈਸਾਈ ਸਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਗੇ। ਈਸਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਮਤਭੇਦ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਕਈ ਵਾਰ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੀਆਂ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਦੂਜੀਆਂ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇੱਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਦੂਜੀਆਂ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਨਾਲ ਲੜ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਸਦੱਸਤਾ ਦੇ ਵਚਨਬੱਧ ਸਮੂਹ ਦੀ ਸੰਗਤ ਬਣਾ ਕੇ।

► ਕਿਸ ਆਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਸੀਹੀ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਉਦਾਹਰਨ 6

ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਵੀ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੋਰ ਸੱਚਿਆਈ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਬਦਲਾਵ ਦੇ ਪਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਚੇਲੇਪਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਭੁੱਲਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਨ ਪ੍ਰਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਕਲੀਸਿਯਾ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫ਼ਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਿਕ ਦਾਤਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਲੀਸਿਯਾ ਡੂੰਘੀ ਆਤਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫ਼ਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਅਸੰਤੁਲਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਜੋ (1) ਪਾਪ ਪ੍ਰਤੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ, (2) ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, (3) ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ (4) ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਸਿੱਖਿਆ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ ਤੇ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਹੈ।

ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਬੇਦਾਰੀ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ

ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਥਾਗਤਤਾ, ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਅਸੰਤੁਲਨ ਵਰਗੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਆਗੂਆਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਉਹ ਗਲਤ ਇਰਾਦਿਆਂ, ਗਲਤ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਕਲੀਸਿਆ ਤੇ ਮਹਾਨ ਬੇਦਾਰੀ ਭੇਜੀ ਹੈ। ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੇਦਾਰੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪਹਿਲੂ ਹਨ।

1. ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੁਧਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਤਿਆਗਿਆ ਹੋਇਆ ਆਤਮਿਕ ਸੱਚ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
2. ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ, ਉਤਸੁਕ ਉਪਾਸਨਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬਦਲਾਵ ਨਾਲ, ਆਤਮਿਕ ਨਵਾਂਪਨ ਹੈ।
3. ਇੱਥੇ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਲੱਭਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸੁਧਾਰ (1500 ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ) ਕੇਵਲ ਨਿਹਚਾ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਪੁਨਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੀ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ। ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਆਮ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ।

ਐਨਾਬੈਪਟਿਸਟ (ਪੂਰੇ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ 1500 ਸਾਲ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ) ਉਹ ਲੋਕ ਸਨ ਜੋ ਚਿੰਤਤ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਹੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨਾ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸ਼ੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਸੱਚਿਆਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਪਰਬਦਲਾਵ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਐਨਾਬੈਪਟਿਸਟਾਂ ਨੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪਰਿਵਰਤਨ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ।

ਪਾਈਟਿਸਟ (ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ 1600 ਸਾਲ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ) ਉਹ ਲੋਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇਪਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਈਸਾਈ ਸਿਆਣਪ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦਾ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ।

ਮੈਥੋਡਿਸਟ ਬੇਦਾਰੀ (ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ 1700 ਸਾਲ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ) ਜੌਨ ਵੇਸਲੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਾਸਬਾਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਰੋਸਾ ਸੰਭਵ ਸੀ। ਵੇਸਲੀ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੀਉਂਦੀ ਨਿਹਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ।

► ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਮਹਾਨ ਸੱਚਿਆਈ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ?

ਸਿੱਟਾ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਈਸਾਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਵੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਛੋਟੀਆਂ (ਸਥਾਨਕ ਚਰਚਾਂ ਸਮੇਤ), ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਪਹਿਲ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਸ ਪਹਿਲ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਅਜੀਬ ਨਵੇਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਪਹਿਲ ਦੀ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪੁਨਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ।

ਸਬਕ 5 ਦੇ ਅਸਾਇਨਮੈਂਟ

ਤੁਸੀਂ ਅੱਗਲੀ ਜਮਾਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸਬਕ 5 ਦੇ ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਨਾਲ ਕਰੋਗੇ। ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ।

ਸਬਕ 5 ਪ੍ਰੀਖਿਆ

- (1) ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਕੀ ਹਨ?
- (2) ਕਲੀਸਿਆ ਦੁਆਰਾ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਪਹਿਲ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦੀਆਂ ਛੇ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਹਨ?
- (3) ਚਾਰ ਚਿੰਨ੍ਹ ਕੀ ਹਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?
- (4) ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬੇਦਾਰੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪਹਿਲੂ ਕੀ ਹਨ?
- (5) ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਬਿਆਨ ਲਿਖੋ:
 - ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਸੁਧਾਰ
 - ਐਨਾਬੈਪਟਿਸਟ
 - ਪਾਈਟਿਸਟ
 - ਮੈਥੋਡਿਸਟ ਬੇਦਾਰੀ

ਸਬਕ 6

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੰਮ

ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਲਈ ਨੋਟ

ਪਿਛਲੇ ਸਬਕ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਿਓ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਜਵਾਬ ਲਿਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਖ਼ਤਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਮਨੁੱਖੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਰਸੂਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਨਹੀਂ ਭਈ ਅਸੀਂ ਆਪ ਤੋਂ ਇਸ ਜੇਗੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੀ ਵੱਲੋਂ ਸਮਝੀਏ ਸਗੋਂ ਸਾਡੀ ਜੇਗਤਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਹੈ” (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:5)।

ਪੌਲੁਸ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰੇ। ਪੌਲੁਸ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਨਤੀਜੇ ਆਉਣ ਦੀ ਆਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:4-5)।

ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਦੇ ਹੋਏ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਸਾਡੀ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਨਿਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਗੋਂ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਭੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੀ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ” (1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 1:5)। ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਇਲ ਹੋਏ ਸਨ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਾਪ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਨਿਆਉਂ ਦੇ ਵਿਖੇ ਕਾਇਲ ਕਰੇਗਾ (ਯੂਹੰਨਾ 16:8)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਕੋਲ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਿਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਦਾ (ਯੂਹੰਨਾ 6:44)।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਕੁਝ ਪਹਿਲੂ

- ਉਹ ਨਾ ਬਚਾਏ ਹੋਏ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 16:8).
- ਉਹ ਪਾਪ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 3:5, ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਨੂੰ 2:1).
- ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਨੂੰ 1:13, ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਨੂੰ 4:30).
- ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 13:2, 4).
- ਉਹ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਬਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 1:8).
- ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 14:26, ਯੂਹੰਨਾ 16:13; ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੱਤ੍ਰੀ 2:27).
- ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਗਲਾਤੀਆਂ ਨੂੰ 5:25).
- ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 8:13).

► ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਲਈ ਸਾਡੀ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ?

ਸਿਖਲਾਈ ਦਾ ਮੁੱਲ

► ਸਾਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅੱਗੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆ ਸਕੇ।

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਬਲੀਅਤਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਪੌਲੁਸ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:11)। ਉਸਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੱਚਿਆਈ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਜਥਾਰਥ ਵਖਿਆਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:15)। ਬਿਸ਼ਪ ਦੀ ਇਕ ਯੋਗਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਹੈ (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:24)।

ਅਪੁਲੋਸ ਇੱਕ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਵਜੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਵਾਕਫ਼, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 18:25-26)। ਆਤਮਿਕ ਦਾਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਬਰਕਤਮਈ ਬਣਾਇਆ।

ਰਸੂਲ ਪਤਰਸ ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਉਮੀਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ (1 ਪਤਰਸ 3:15) ।

ਇਹ ਹਵਾਲੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੁਦਰਤੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵਰਤੇਗਾ । ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ।

ਆਤਮਾ ਦੀ ਭਰਪੂਰੀ

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 1:4-5 ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ "ਪਿਤਾ ਦਾ ਕਰਾਰ" ਕਿਹਾ । ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅੰਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਗਵਾਹ ਬਣਾਵੇਗਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 1:8) ।

ਭਾਵੇਂ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜੋ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਗਵਾਈ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ । ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਨੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਮੱਸਿਆ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ । ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸੇਵਕਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਲੋੜ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ।

ਇਹ ਸਮੱਸਿਆ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦੌਰਾਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ । ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਅੱਗ ਵਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਲੂਕਾ 9:54-55) । ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ ਮਾਣ ਨਾਲ ਸੰਪਰਦਾਇਕ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਭੂਤ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਵਰਜਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਮਰਕੁਸ 9:38) । ਉਹ ਸੁਆਰਥੀ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਅਭਿਲਾਸ਼ੀ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੁੰਦੇ ਸਨ (ਮਰਕੁਸ 10:35-41) ।

"ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੰਮ ਜੋ ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਸੌਂਪ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ । ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਨੰਤ ਸਰੋਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ । ਉਸ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਾਪ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਨਿਆਉਂ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿਚ ਅਦਭੁਤ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਆ । "

- ਏ.ਬੀ. ਸਿਮਪਸਨ, ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਸੁਨੇਚੇ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੌਣ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 9:33-34)। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਸਨ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੁਚੇਤ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਬਿਹਤਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਭੋਜਨ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰ ਧੋਏ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸੇਵਾ ਦਾ ਉਹੀ ਰਵੱਈਆ ਰੱਖਣ ਜੋ ਉਹ ਵਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 13:14)। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹਲੀਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਇੱਕ ਦੂਏ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਮੱਸਿਆ ਗਿਆਨ ਦੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਹੰਕਾਰ ਦੀ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇੰਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਏ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਦੇ ਸਕਣ (ਯੂਹੰਨਾ 15:12-13)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਹ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਪਰ ਨਹੀਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਏ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਮੌਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਗੇ (ਮਰਕੁਸ 14:31, 50)।

ਇਹ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ “ਪਿਤਾ ਦਾ ਕਰਾਰ” ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 1:4-5)। ਇਸ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਿਖਲਾਈ, ਨਾ ਹੀ ਵਾਧੇ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਸੰਕਟ/ਸਿਖਰ ਦੇ ਹੋਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪਈ।

ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਭਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:4)। ਹਾਲਾਂਕਿਉਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਆਤਮਾ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰੇ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 15:8-9)। ਇਹ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਲੋੜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਰਮਾਣ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਬੁਰਾਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੁੱਧਤਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ (ਜਾਂ ਭਰਨ) ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੁੱਖ ਟੀਚਾ ਹੋਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ।

ਪੰਤੋਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੇ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਸਿਧਾਂਤਕ ਅਸਹਿਮਤੀ, ਜੂਡਾਈਜ਼ਮ ਦੇ ਕਪਟਾਂ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ, ਕਪਟੀਆਂ, ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਵਿਰੋਧ, ਅਤਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ, ਮਸਹ ਕੀਤੀ ਟੀਮ ਬਣ ਗਏ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਦੀ ਪਾਲਣ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।

ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਉਹੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੀ। ਇਹ ਲੋੜ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਭਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਹੈ:

1. ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਕੋਲ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਰਪੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ।
2. ਇਹ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਭਰਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।
3. ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਭਰਪੂਰੀ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦਿਲ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।
4. ਇਹ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਹ ਆਤਮਾ ਦੀ ਭਰਪੂਰੀ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਰਸੂਲ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਸਾਡਾ ਅਨੁਭਵ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਵਰਗਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਿਲ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:

1. ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੇਵਕਾਈ ਜਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।
2. ਇਹ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ।
3. ਇਹ ਕਿ ਹੱਲ ਸਿਖਲਾਈ ਜਾਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਤਮਿਕ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
4. ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲੋੜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ, ਸਹੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਪਤਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਨਿਹਚਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 15:8-9) ।

ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਹਚਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਸਬਕ 6 ਦੇ ਅਸਾਇਨਮੈਂਟ

ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਣੇ ਦਿਓ । ਇਹ ਪੇਪਰ ਜਮਾਤੀ ਆਗੂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

- ਕੀ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਕੀ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?
- ਕੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ?
- ਕੀ ਕੋਈ ਕਿਰਿਆਵਾਂ, ਆਦਤਾਂ, ਰਵੱਈਏ ਜਾਂ ਟੀਚੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ?
- ਕੀ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕੇ?

ਸਬਕ 7

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਵਰਤ

ਜਾਣ-ਪਛਾਣ

ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਅੱਜ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਹੋਰ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਜਾਂ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਨਵੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਢੰਗਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤਰੀਕਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਤੇ ਨਹੀਂ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨਹੀਂ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਸਹ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ।²

► ਉਪਰਲੇ ਕਥਨਾਂ ਨਾਲ ਈ.ਐਮਬਾਉਂਡਸ ਨੇ ਕਿਹੜੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ?

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਿਅਸਤ ਹੈ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਉਸ ਕੰਮ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਰੇਗਾ।

ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ (2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 3:1; ਕੁਲੁਸੀਆਂ 4:3; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:19)।

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਿਉਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ

► ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਕੁਝ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹੈ?

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ:

² E. M. Bounds, *Power through Prayer*, Accessed from https://ccel.org/ccel/bounds/power/power.l_1.html on January 13, 2023

1. ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਪ੍ਰਾਣ ਦਾ ਸਾਹ ਹੈ। ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਹੈ।

“ਜੇ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਰੁਕੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰੂਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ। ”

- ਵਿਲੀਅਮ ਸਮਿਥ, ਯੂਨੀਅਨ ਬਾਈਬਲ ਕਾਲਜ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ

2. ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਸਹੀ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਗਲਤ ਪ੍ਰੇਰਣਾਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ (ਸ਼ਾਇਦ ਨਿੱਜੀ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਦਲੀਲ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣਾ)।
3. ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਇਕੱਲਾ ਮਨੁੱਖੀ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਮਨੁੱਖੀ ਤਰਕ ਹੀ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦੇਸ਼ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ (ਯੂਹੰਨਾ 16:8, ਯੂਹੰਨਾ 6:24)।
4. ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਮਸਹ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 1:16; ਯਸਾਯਾਹ 55:11)।
5. ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 11:12)।

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ

ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਜੀਵਨ

ਹਰ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਹੱਤਵ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਹੈ ਜੋ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਕੋਲ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਮਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਇਕੱਲੇ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦਿਨ ਦੇ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅੜਚਣ ਦੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਜੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਕੱਢਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੇ ਮਨਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਸੱਚਿਆਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਪ੍ਰਸਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਤਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸੀਆ ਸਾਡੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇ। ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇ।

“ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਈਸਾਈ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਸਰਵਉੱਚ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਆਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ, ਪ੍ਰਭੂ, ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਓ,” “ਪ੍ਰਭੂ, ਸਾਨੂੰ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਓ” ਜਾਂ “ਪ੍ਰਭੂ, ਸਾਨੂੰ ਬੁੱਧਵਾਨ ਬਣਨਾ ਸਿਖਾਓ... ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਪ੍ਰਭੂ, ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਸਿਖਾਓ”

– ਬਿਲੀ ਗ੍ਰਾਹਮ

ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੂਚੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਕਈ ਵਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸੂਚੀ ਦੇ ਯਾਦ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ।

► ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਿਹੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ?

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਈ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਲੋਕ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਅਕਸਰ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਵੋ। ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ; ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ। ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਲੋਕ ਬਚ ਜਾਣਗੇ।

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਸਾਥੀ

ਇਕ ਇਸਾਈ ਲਈ ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਸਾਥੀ ਹੋਵੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਜਿੱਤਾਂ ਇਕੱਠਿਆਂ ਸਾਂਝਿਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਾਰ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕੱਠੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪਤੀ ਕੋਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਕੋਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਹੇਲੀ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੋਵੇ।

► ਜਮਾਤ ਦੇ ਸਦੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਕਿਹੜੇ ਅਨੁਭਵ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਨ?

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੈਰ

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੈਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਕਾਈ ਗੁਆਂਢ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਗਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸੈਰ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੈਰ ਕਿਸੇ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਸਟੇਸ਼ਨ

ਕੁਝ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਸਥਾਨ ਤੇ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਟੇਸ਼ਨ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਲੰਘ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ "ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਟੇਸ਼ਨ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੰਘ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂ?" ਉਹ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਹਿਸ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਅਕਸਰ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

► ਤੁਹਾਡੇ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲਈ ਵਧੀਆ ਜਗ੍ਹਾ ਕਿਹੜੀ ਹੋਵੇਗੀ?

ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ

ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਤਿੰਨ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ।

ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ: ਮੱਤੀ 6:9-13 ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਲਈ ਪੈਲੂਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ: ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3:14-19 ਵਿੱਚ, ਪੈਲੂਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਵੀ ਇਹੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਵਾਢੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ: ਮੱਤੀ 9:36-38 ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਚੇਲੇ ਪਾਪੀਆਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਹਮਦਰਦੀ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਤਮਿਕ ਵਾਢੀ ਲਈ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ।

ਵਰਤ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ

ਵਰਤ ਰੱਖਣਾ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਅਸਥੀਰਤਾ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਆਤਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕਤਾ ਤੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਡੀ ਨਿਹਚਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਹੈ।

► ਵਰਤ ਰੱਖਣਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਕਿਵੇਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭੁੱਖੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਦਾ ਹੈ?

ਵਰਤ ਰੱਖਣ ਦੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਉਦਾਹਰਣਾਂ

ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਖਲ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵਰਤ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤ ਰੱਖਣ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੀ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਅਕਸਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਦਖਲ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ।

► ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਵਰਤ ਰੱਖਣ ਬਾਰੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਹਵਾਲੇ	ਵਰਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ
2 ਇਤਹਾਸ 20	ਇੱਕ ਕੈਮ ਦੇ ਵਰਤ ਨੇ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ।
ਅਜ਼ਰਾ 8:21	ਅਜ਼ਰਾ ਨੇ ਵਰਤ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ।
ਅਸਤਰ 4:16	ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਕਤਲੇਆਮ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਖਲ ਲਈ ਵਰਤ ਰੱਖਿਆ।
ਯੂਨਾਹ	ਨੀਨਵਾਹ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦਯਾ ਲਈ ਵਰਤ ਰੱਖਿਆ।
ਨਿਆਈਆਂ 20:26	ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਇੱਕ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤ ਰੱਖਿਆ।
1 ਸਮੂਏਲ 7:6	ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਮਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਵਰਤ ਰੱਖਿਆ।
ਨਹਮਯਾਹ 1:4	ਨਹਮਯਾਹ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਮੁੜ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਵਰਤ ਰੱਖਿਆ।
ਦਾਨੀਏਲ 9:3	ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਗ਼ੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤ ਰੱਖਿਆ।
ਯੋਏਲ 2:12	ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਉ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਲਈ ਵਰਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਮੱਤੀ 4:2	ਯਿਸੂ ਨੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ 40 ਦਿਨ ਵਰਤ ਰੱਖੇ।
ਲੂਕਾ 2:37	ਔਨਾ ਇੱਕ ਨਬੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਵਰਤ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ।
ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 10:30	ਕੁਰਨੇਲਿਯਸ ਵਰਤ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਮਿਲਿਆ।
ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 13:2-3	ਵਰਤ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 27:21	ਪੌਲਸ ਨੇ ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਚੇਲੇ ਵਰਤ ਰੱਖਣਗੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ (ਮੱਤੀ 9:15; ਲੂਕਾ 20)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਹੀ ਪਹੁੰਚ ਬਾਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਵਰਤ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵੇਖਣ ਲਈ ਦਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਤੇ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵਰਤ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਕਪਟੀਆਂ ਵਾਂਗੂੰ ਮੂੰਹ ਉਦਾਸ ਨਾ ਬਣਾਓ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਇਸ ਲਈ ਵਿਗਾੜਦੇ ਹਨ ਭਈ ਉਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤੀ ਮਲੂਮ ਹੋਣ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਉਹ ਆਪਣਾ ਫਲ ਪਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਪਰ

ਜਾਂ ਤੂੰ ਵਰਤ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਤੇਲ ਲਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਧੋ ਤੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਗੁਪਤ ਹੈ ਵਰਤੀ ਮਲੂਮ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਪਿਤਾ ਜਿਹੜਾ ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਫਲ ਦੇਵੇਗਾ (ਮੱਤੀ 6:16-18) ।

ਵਰਤ ਦੀਆਂ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਉਦਾਹਰਣਾਂ

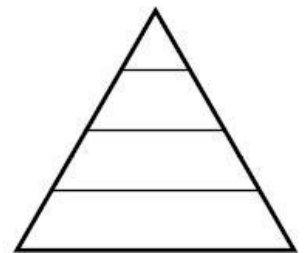
ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹਰ ਬੁੱਧਵਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦਾ ਵਰਤ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਲਾਨਾ ਵਰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਤਹਿ ਕਰਦੇ ਸਨ । ਮਾਰਟਿਨ ਲੂਥਰ, ਜੌਨ ਕੈਲਵਿਨ, ਜੌਨ ਨੈਕਸ, ਜੋਨਾਥਨ ਐਡਵਰਡਸ, ਚਾਰਲਸ ਫਿਨੀ ਅਤੇ ਡੀ.ਐਲ. ਮੂਡੀ ਸਭ ਨੇ ਬਹੁਤ ਵਰਤ ਰੱਖੇ । ਜੌਨ ਵੇਸਲੀ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੈਥੋਡਿਸਟ ਵਰਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ । ਸਥਾਈ ਮਹੱਤਤਾ ਦੀ ਹਰ ਬੇਦਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਵਰਤ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਹੈ ।

► ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਰਤ ਰੱਖਣ ਦੇ ਚੰਗੇ ਨਤੀਜੇ ਵੇਖੇ ਹਨ?

ਆਧੁਨਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਕੰਮਜ਼ੋਰੀ

ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਘੱਟ ਨਿਹਚਾ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਭੂਤ-ਗ੍ਰਸਤ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਏ ਸਨ । ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਵਰਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ" (ਮੱਤੀ 17:21) । ਉਸਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਵਰਤ ਨਿਹਚਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ; ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਘੱਟ ਨਿਹਚਾ ਦਾ ਇਲਾਜ ਹੈ । ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਵਰਤ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸੰਕਟ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਉਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਵਰਤ ਰੱਖਣਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਸੰਕਟਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਨਿਹਚਾ ਹੋਵੇ ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਰਤ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਤੋਂ ਤਰਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਕਈ ਪੱਧਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਇੱਕ ਪਿਰਾਮਿਡ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਬਰਕਤਾਂ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ । ਬਰਕਤਾਂ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ ਨਿਹਚਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਕੱਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ । ਬਰਕਤਾਂ ਦੇ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਨਿਹਚਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਇਕੱਠੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਵਰਤ ਰੱਖਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤ ਕਿਵੇਂ ਰਖੀਏ

- ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਵਰਤ ਨੂੰ ਜੋੜੋ ਕਿਉਂਕਿ ਵਰਤ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਆਤਮਿਕਤਾ ਦਾ ਨਵਾਂਪਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਹਚਾ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਹੈ।
- ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਵਰਤ ਰੱਖੋ ਨਾ ਕਿ ਹੰਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ।
- ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਵਰਤ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੋ।
- ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਲਈ ਵਰਤ ਨੂੰ ਨਾ ਬਦਲੋ।
- ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਓ।

► ਜਮਾਤ ਇਕੱਠੀ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਵਰਤ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤ ਰੱਖਣਾ

ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਵਰਤ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਦਰਅਸਲ, ਨਿਯਮਤ ਵਰਤ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਸਿਹਤ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫਾਇਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

- ਵਰਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਾਣੀ ਪੀਓ। ਪਾਣੀ ਦਾ ਵਰਤ ਨਾ ਰੱਖੋ।
- ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਰਤ ਰੱਖਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਵਧਾਓ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਰਤ ਰੱਖਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਆਮ ਖੁਰਾਕ ਲਓ।

ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਵਰਤ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਦੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜੀ ਮਚਲਣਾ ਜਾਂ ਸਿਰ ਦਰਦ ਹੋਣਾ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਲੱਛਣ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਬਦਬੂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰੀਰ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਲੰਬੇ ਵਰਤ ਤੇ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਲੱਛਣ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

- ਜੂਸ ਨਾਲ ਲੰਬਾ ਵਰਤ ਤੋੜੋ, ਫਿਰ ਹਲਕਾ ਭੋਜਨ ਖਾਓ।

ਸਬਕ 7 ਦੇ ਅਸਾਇਨਮੈਂਟ

- (1) ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਕਰੋਗੇ। ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਥਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੋ। ਨਿਯਮਤ ਵਰਤ ਨੂੰ ਤਹਿ ਕਰਨ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ।
- (2) ਵਰਤ ਰੱਖਣ ਬਾਰੇ ਦੋ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੜ੍ਹੋ। ਹਰੇਕ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਹਵਾਲਾ ਲਿਖੋ, ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਵਰਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ।

ਸਬਕ 8

ਯਿਸੂ ਦਾ ਤਰੀਕਾ

ਜਾਣ-ਪਛਾਣ

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਮੱਤੀ 19:16-22 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਕੋਲੋਂ ਇਹ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੋਗੇ?

ਗ਼ਲਤ ਸਮਝੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਾਤਾਂ

ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਪਰ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਘਾਤਕ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਇਲਾਜ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ।³ ਜਿਸਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਲਾਜ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ।

► ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਦਾਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰੋਗੇ?

ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਉਦਾਰਤਾ ਲਈ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋਗੇ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਦਾਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋਗੇ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੁਝ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਕਿਉਂ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਹੁਣ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੈਦ ਕੋਲ ਗਏ ਹੋ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ। ਇਲਾਜ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਆ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੋਗੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ।

³ ਇਸ ਸਬਕ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮੱਗਰੀ Ray Comfort ਦੁਆਰਾ ਉਪਦੇਸ਼ "Hell's Best-Kept Secrets" ਅਤੇ ਉਸੇ ਖਿਤਾਬ ਨਾਲ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ <http://www.livingwaters.com> ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

ਫਿਰ ਇੱਕ ਦੇਸਤ ਆ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਉਸਦੀ ਦਾਤ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜੀਉਣ ਹੈ।

ਹੁਣ ਸੋਚੋ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕੀਤਾ। ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਚੰਗੀ ਖ਼ਬਰ”, ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਖ਼ਬਰ ਕਿਉਂ ਹੈ।

ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਨਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ। ਉਸਦਾ ਦੇਸਤ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਯਿਸੂ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਬਲੀਦਾਨ ਵਜੋਂ ਮਰਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।”

ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, “ਮੈਂ ਬੁਰਾ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸਤਾਂ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਬਲੀਦਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਪਵੇਗੀ? ਮਾਫ਼ੀ ਇੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਿਉਂ ਹੈ?” ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਦੇਸਤ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਪਾਪੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ।

ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਸਲੀਬ ਦੁਆਰਾ ਨਾਰਾਜ਼ ਹਨ। ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਲੀਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਰਖਤਾ ਜਾਪਦੀ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:18)।

ਕਿਸੇ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਇਲਾਜ ਬਾਰੇ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਵਾਂਗ, ਲੋਕ ਸਲੀਬ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਹੈ।

ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਕਿਉਂ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਉ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

► ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿਉਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

ਨਿਆਉ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ

ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਾਪੀਆਂ ਦਾ ਨਿਆਉ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਲਈ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਨ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਰਨਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਨਿਆਉ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9:27)।

ਭਈ ਮਨੁੱਖ ਹਰੇਕ ਅਕਾਰਥ ਗੱਲ ਜੋ ਬੋਲਣ, ਨਿਆਉਂ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣਗੇ (ਮੱਤੀ 12:36) ।

► ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 20:12-15 ਵਿੱਚ ਨਿਆਉਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਪੜ੍ਹੋ ।

ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖੀ ਨਿਆਉਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੇਬਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, " ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਠਹਿਰਾ ਛਡਿਆ ਹੈ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਨਿਆਉਂ ਕਰੇਗਾ" (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 17:30-31) ।

ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਾਪ ਗੰਭੀਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ।

► ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਏਗੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਾਪ ਗੰਭੀਰ ਹੈ?

ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ । ਬਾਈਬਲ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ (ਕਹਾਉਤਾਂ 20:6) । ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਹਾਂ" ਕਹੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ । ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਬੁਰੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇਬਾਰੇ ਦਸੱਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਵਜੋਂ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜ਼ਮੀਰ ਦੁਆਰਾ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਲੋੜ ਵਿੱਚ ਵੇਖ ਸਕੇ । ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਪਾਪ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ।

ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੀ ਸੀਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡਾ ਮਤਲਬ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਰਸਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਹੈਕਲ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ । ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਿਵਸਥਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ । ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਧਰਮ ਦੇ ਪੱਧਰ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ । ਰਾਜਾ ਦਾਵੂਦ ਨੇ ਜ਼ਬੂਰ 119 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਚਰਿੱਤਰ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਸਾਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਿਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਹਾਂ। ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਧਰਮੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰੇਗਾ (ਗਲਾਤੀਆਂ 2:16; ਰੋਮੀਆਂ 3:20)। ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਪ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਨੁੱਖਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੀ ਗ਼ਲਤ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਮੁਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਦੀ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:21), ਪਰ ਇਹ ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਸਾਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 8:3; ਗਲਾਤੀਆਂ 3:21)।

ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਮਕਸਦ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦਾ ਖੰਡਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ (ਮੱਤੀ 5:17) ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਲੋਚਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਲਈ ਸੰਪੂਰਣ ਤਿਆਰੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ, ਪਰ ਅਜੇ ਵੀ।

“ਸੋ ਸ਼ਰਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਤੀਕੁਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਨਿਗਾਹਬਾਨ ਬਣੀ ਭਈ” (ਗਲਾਤੀਆਂ 3:24)। ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦਾ ਇੱਕ ਦੌਰ ਸੀ ਜੋ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਦੌਰ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਰਸੂਲ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਸਗੋਂ ਸ਼ਰਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਮੈਂ ਪਾਪ ਨੂੰ ਨਾ ਪਛਾਣਦਾ” (ਰੋਮੀਆਂ 7:7)।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਇਸ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਦੇ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇ; ਕਿ, ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੁਆਰਾ ਲੋਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪੀ ਹਨ (ਰੋਮੀਆਂ 3:19-20)। ਹਰ ਮਨੁੱਖ “ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੇ ਅਧੀਨ” ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿੰਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਬਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ।

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਚੰਗੀ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਾਪ ਗੰਭੀਰ ਹੈ। ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਚੰਗੀ ਖ਼ਬਰ ਹੈ ਜੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਜਿਸਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਿਆਉਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਲੂਕਾ 18:10-14 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਫ਼ਰੀਸੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਸੀ?

ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਗ਼ਲਤੀ

ਅੱਜ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਪਾਪ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਉਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਉਹ ਬੁਰੇ ਹਨ।

ਉਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਉਹ ਸਦੀਪਕਤਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਲਾਭ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹਨ।

ਉਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਮੁਕਤੀ ਦੀਵੇਰੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਜੋ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਏ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 7:12-14); ਜਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜੀਵਨ ਲੈਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ (ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 119:1-8)।

ਉਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸਤਰ ਅਸੰਭਵ ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਕਾਰਨ ਦੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ।

ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੇਬਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਲਈ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਗ਼ਲਤ ਕਰਨਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਪੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਮਨੁੱਖੀ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਪੀ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਲਈ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਪਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਲਈ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਯਹੂਦਾਹ 15)।

"ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਅਤੀਤ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਖਾਵ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੰਨਾ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਸਲੀਬ ਦੁਆਰਾ, ਅਸੀਂ ਅਧਰਮੀ ਸੰਸਾਰ, ਇਸਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਲਈ ਮਰ ਗਏ ਹਾਂ।"

- ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਲੈਸੇਨ ਕਮੇਟੀ,
ਵਿਲੇਬੈਂਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਧਰਮੀ ਨਿਆਈਂ ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਕਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਤੇਬਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੇ ਅਧੂਰੀ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਧੁਨਿਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਇਸਾਈ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਵਧੇਰੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਾਪ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਿਆਰ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਮਿਲੇਗਾ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਕ ਅਦਭੁਤ ਯੋਜਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਗ਼ਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਮੱਤੀ 10:34-36)। ਉਹ ਆਨੰਦ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਬਿਪਤਾ ਵੀ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ (1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 1:6)। ਉਸ ਕੋਲ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਇੱਕ ਅਦਭੁਤ ਯੋਜਨਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਇਸਾਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਹਾਦਸੇ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:24-27)। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਸਾਈ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਰਹੇ ਹਨ।

ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਅਦਭੁਤ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਅਦਭੁਤ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਹੁਤੇ ਨਾ ਬਚਾਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਦਭੁਤ ਜੀਵਨ ਕੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਭੁਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਹਤ, ਪੈਸਾ, ਆਜ਼ਾਦੀ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੰਗੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਇੱਕ ਸਤਾਏ ਹੋਏ, ਦੁਖੀ ਇਸਾਈ ਦਾ ਜੀਵਨ ਅਦਭੁਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਇਸਾਈ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅਦਭੁਤ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ, ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਵਾਅਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਗ਼ਲਤ ਸਮਝ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਆਉਂਦੇ ਯੋਗ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਾਪ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ, ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੇਬਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਸਦੀ ਪਾਪ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸੱਚੇ ਲਾਭ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਗ਼ਲਤ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਘੱਟ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਜੀਵਨ ਲਈ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨਾਲ ਇਹ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹਨ

1. ਇਹ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।
2. ਇਸਨੂੰ ਪਾਪੀ ਦੁਆਰਾ ਗ਼ਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
3. ਮਨੁੱਖ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।
4. ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਗੇ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ।
5. ਉਸਦੀ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਘੱਟ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 14:21-23 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਨਵੇਂ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ?

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨਗੇ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਬਚਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅੰਤ ਤੋੜੀ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ (ਮੱਤੀ 10:22; ਮਰਕੁਸ 13:13; ਲੂਕਾ 21:17)। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਸਲੀ ਰਸੂਲ ਮਸੀਹ ਲਈ ਮਰ ਗਏ ਸਨ।

ਲੱਖਾਂ ਮਸੀਹੀ ਆਪਣੀ ਨਿਹਚਾ ਲਈ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। 20ਵੀਂ ਇਸਵੀ ਵਿੱਚ ਅੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਸੀਹੀ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਸਨ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਆਸਾਨ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਕਾਰਨ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਠਿਨ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇਗਾ। ਉਹ ਸਦੀਪਕ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਉਸ ਲਈ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਕੀਮਤੀ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ।

► ਮਸੀਹੀ ਬਿਪਤਾ ਕਿਉਂ ਝੱਲਦੇ ਹਨ?

ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:24-26 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ?

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਝਗੜਦਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੈਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਾਪੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਕੈਦੀ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਅਸੀਲਤਾ ਨਾਲ ਸੱਚ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਮਕਸਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਹਰਾਉਣਾ। ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਲਤਾ, ਨਰਮਾਈ ਅਤੇ ਸਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਤੀਤੁਸ 3:2-5 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ?

ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਸੀਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਰਗੇ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਿਆਉਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਦਯਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ।

ਇੱਕ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਪਾਪੀ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਪਾਪ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉੱਤੇ ਗੁੱਸੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਕਠੋਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਲੱਭ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਕੇ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਅਸੀਂ ਹਮਦਰਦੀ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਦੀਪਕ ਕਿਸਮਤ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਸੀਹਾ ਇੱਕ ਝਗੜਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਅਸੀਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਪਾਪ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਿਤਾੜੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੁਚਲੇਗਾ (ਮੱਤੀ 12:19-20)।

► ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਕੁਝ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?

ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਆਉਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।

ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਉਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਤੇਬਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ (ਮੱਤੀ 3:1-12)।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਨਿਆਉਂ ਅਤੇ ਨਰਕ ਬਾਰੇ ਕਈ ਵਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਪਛਤਾ ਰਹੇ ਸਨ।

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਲੂਕਾ 7:36-50 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ?

ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪਛਤਾਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਉਂ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਤਬਾਹੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਭੀੜ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਤੇਬਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ (ਲੂਕਾ 13:1-5)।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਮਸੂਲੀਏ ਅਤੇ ਫ਼ਰੀਸੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ ਜੋ ਉਲਟ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਮਸੂਲੀਏ ਨੇ ਪਛਤਾਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਫ਼ਰੀਸੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਫ਼ਰੀਸੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਰਸੂਲ ਪਤਰਸ ਨੇ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੇਬਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:38, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 3:19, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 5:31)।

ਇਸਤੀਫ਼ਾਨ, ਯਹੂਦੀ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹਠੀਲੇਪਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਨੂੰ ਤੇੜਨ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 7:51-53)।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੇਬਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਾਪ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਜਰੂਰ ਦੇਵੇਗਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 17:30-31)।

ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਬਰਕਤ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਗ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਤਰੀਕਾ ਪਾਪ ਅਤੇ ਤੋਬਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਨਿਆਉਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ।

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:11 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਰਸੂਲ ਨੇ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਕੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਵਰਤਦੇ ਸਨ?

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 24:25 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਫੇਲਿਕਸ ਨਾਲ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ? ਫੇਲਿਕਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

ਬਾਈਬਲ-ਆਧਾਰਿਤ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਉਦਾਹਰਨ

ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਆਂਦਰੇ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਸੱਦਾ-ਪੱਤਰ ਵੰਡ ਰਿਹਾ ਸੀ ।

ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਮੈਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਆਂਦਰੇ: ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਉਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ । ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ?

ਕੁਲਵਿੰਦਰ: ਹਾਂ, ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ।

ਆਂਦਰੇ: ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚੰਗੇਮਨੁੱਖ ਹੋ?

ਕੁਲਵਿੰਦਰ: ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਂ ।

ਆਂਦਰੇ: ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਚੰਗੇ ਹੋ । ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸਤਾਂ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਚੰਗੇ ਹੋ । ਪਰ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਤਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵਰਤਦਾ ਹੈ? ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗ਼ਲਤ ਦਾ ਨਿਆਉਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਉਸ ਦੇ ਕੁਝ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਦਸ ਹੁਕਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?

ਕੁਲਵਿੰਦਰ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ।

ਆਂਦਰੇ: ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਆਖਦਾ ਹੈ, "ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਨਾ ਦਿਓ ।" ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ?

ਕੁਲਵਿੰਦਰ: ਬੇਸ਼ੱਕ, ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

ਆਂਦਰੇ: ਪਰ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਹੈ। ਇਕ ਹੋਰ ਹੈ ਚੋਰੀ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਕੁਝ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ?

ਕੁਲਵਿੰਦਰ: ਸਿਰਫ ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਕਰਕੇ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

ਆਂਦਰੇ: ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਚੋਰੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਸਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚੋਰੀ ਨਾ ਕਰੀਏ। ਇਕ ਹੋਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਾਮ ਵਿਅਰਥ ਨਾ ਲਈਏ, ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦੇ ਹਨ।

ਹਰੇਕ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਹਨ।

- ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਨਾਹ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਤੀਵੀਂ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਕਰਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਨਾਹ ਕਰਨਾ ਹੈ।
- ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਤਲ ਨਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨਾ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।
- ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ?
- ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਲਾਲਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਕਾਸ਼ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਕੋਲ ਹੈ।
- ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਆਪਣੇ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨਤਾ ਨਾ ਦਿਓ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅੱਡ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦੇ ਲਾਇਕ ਹੈ।

ਇਹ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਪਾਪੀ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ।

ਆਂਦਰੇ: ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਜ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਆਉਂ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਸਤਰ ਦੁਆਰਾ ਦੇਸ਼ੀ ਹੋਵੋਗੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੋਗੇ ਕਿ ਮਾਫ਼ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਉਂ ਤੋਂ ਡਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਪਵੇ?

(ਫਿਰ, ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਪੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।)

► ਦੋ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਮੂਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

► ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਸਫਲ ਸੀ?

ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਸਾਡੀ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੇਬਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਬਚ ਜਾਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਫਲ ਸੀ। ਪਰ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਮਾਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਦਿਲ ਉੱਤੇ ਸੱਚਿਆਈ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਨਤੀਜੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ। ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਏ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਉਹ ਸੱਚਿਆਈ ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਸੀ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹੋ।

ਸਬਕ 8 ਦੇ ਅਸਾਇਨਮੈਂਟ

ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਂਦਰੇ ਨੇ ਇਸ ਸਬਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਰੇਕ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਲਿਖੋ। ਅਗਲੀ ਜਮਾਤ ਦੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੋ।

ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਲਈ ਨੋਟ

ਇਹ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਣ। ਤੁਹਾਡੀ ਅਗਲੀ ਜਮਾਤ ਦੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤਜਰਬਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿਓ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦਿਓ। ਭਾਗ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਿਤਾਉਣਾ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਸਬਕ ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਉਡੀਕ ਕਰਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਬਕ 9

“ਪੁਲ” ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ

ਜਾਣ-ਪਛਾਣ

ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਲਈ ਨੋਟ: ਇਸ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਬਕ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦਾ ਬਿਓਰਾ ਦੇਣ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜਿਸਨੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸਾਕਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਸਬਕ ਦੇ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਚਾਕ-ਬੋਰਡ, ਸਫ਼ੈਦ-ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪੇਪਰ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਲਾਸ ਨੂੰ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾਏ ਜਾ ਸਕਣ।

ਜਿਹ ਨੂੰ ਅਸਾਂ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਹ ਦਾ ਸਮਾਚਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਜਿਹੜੀ ਸੰਗਤ ਹੈ ਉਹ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 1:3)।

► ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਰਸੂਲ ਕਿਹੜੀ ਵਜਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?

ਅਸੀਂ ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣਾ ਅਤੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਸਾਂਝਿਆਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਗਤੀ ਦੇ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹੜੀ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ।

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਕਰਨ

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਕਰਨ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਯਾਦਗਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ ਯਾਦ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ਤਾਂ ਚਰਚਾ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਕੋਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਨਰਮੰਦ ਕਲਾਕਾਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਸਧਾਰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਾਧਾਰਣਤਾ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਹਰੇਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆਤਮਿਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਦੇ ਪੜਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਹੋ ਕੇ ਜਾਵਾਂਗੇ।

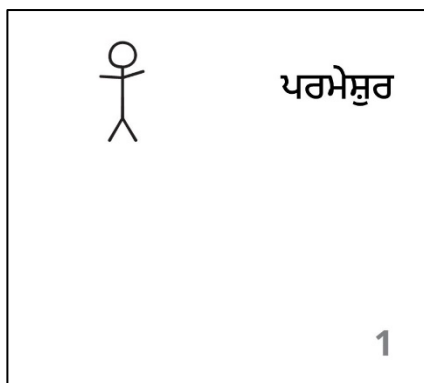
ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਲਈ ਨੋਟ: ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਕਰਨਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ, ਜਦੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਛੋਟਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਸਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਿੱਖ ਸਕਣ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਡਰਾਇੰਗ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਦੇ ਹਨ।

ਦੂਸਰੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਲਾਸ ਦਾ ਆਗੂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੀ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਹਰੇਕ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕੇ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਡਰਾਇੰਗ ਦੇ ਹਰੇਕ ਪੜਾਅ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ। ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਦੂਸਰੇ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਲਾਸ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਡਰਾਇੰਗ ਦੇ ਹਰੇਕ ਭਾਗ ਦੌਰਾਨ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ

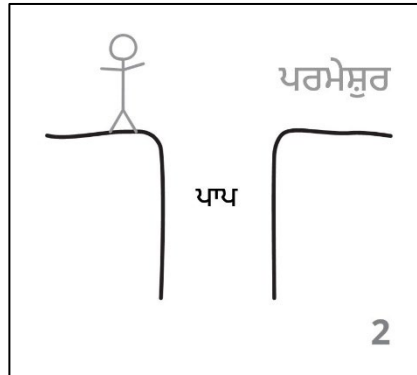
ਭਾਗ 1

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧੰਨ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਦਿੱਕਤਾਂ ਅਤੇ ਸੰਤਾਪ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।”

ਭਾਗ 2

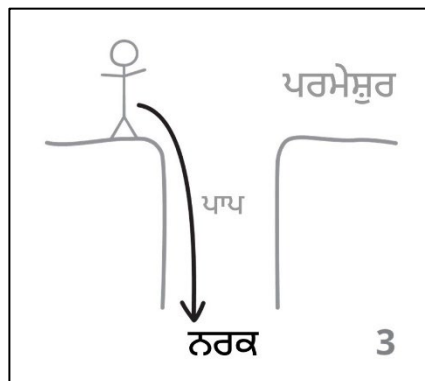
“ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਹਿਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁਣ ਤੱਕ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ।”

ਭਾਗ 3

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਧਰਮੀ ਨਿਆਂਕਾਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਾਪੀ ਇੱਕ ਦਿਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਨਰਕ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁੜ ਤੋਂ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦੇ।”

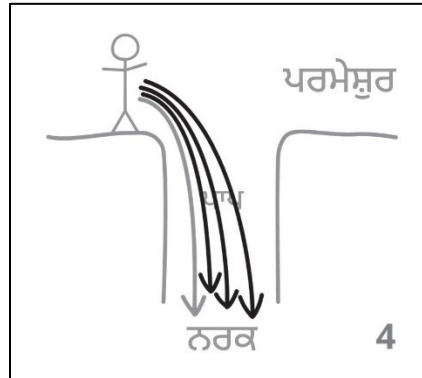
[ਨਰਕ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਤੀਰ ਨੂੰ ਬਣਾਓ]

ਭਾਗ 4

“ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆਵੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾਯੋਗੀ- ਕੋਈ ਵੀ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ, ਚਰਚ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ, ਧਾਰਮਿਕ ਰੀਤਿ ਰਿਵਾਜ, ਪੈਸੇ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ.....”

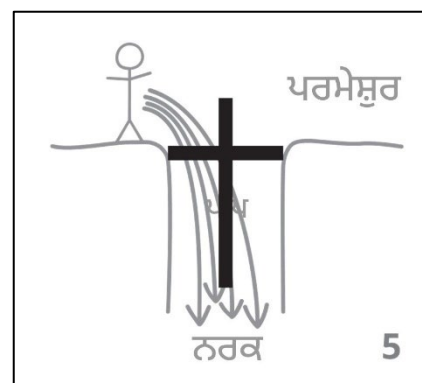
[ਸੂਚੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਤੀਰ ਬਣਾਓ]

ਭਾਗ 5

“ਸਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹੁੰਦੀ ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਯਿਸੂ ਕੁਰਬਾਨੀ ਵਜੋਂ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮਰਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ।”

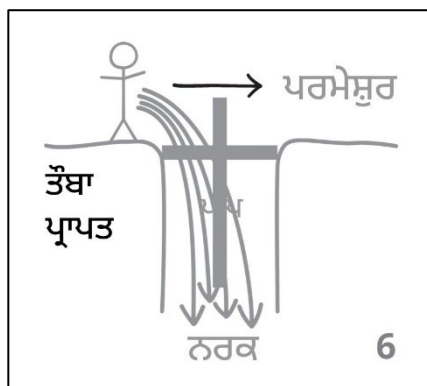
[ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਬਣਾਓ]

ਭਾਗ 6

“ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਚਣ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋਣਾ। ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛ ਕੇ ਮਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

[ਤੀਰ ਖਿੱਚੋ ਅਤੇ ਤੋਬਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖੋ।]

ਭਾਗ 7

“ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਸਮਾਂ ਆਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਤੋਬਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਜੀਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ; ਜਾਂ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ?”

[ਉੱਤਰ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰੋ] ਜਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਅੱਡ ਹਨ।]

“ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ—ਜੇ ਕਿ ਤੋਬਾ ਕਰਨਾ, ਮਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇਸ ਵਕਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂ।”

[ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ:]

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਾਪੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਜਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ ਬਲਕਿ ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਰਿਆ। ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ। ਹੁਣ ਤੋਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਜਿਊਂਗਾ।”

ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਕਰਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਲਾਸ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਕਰਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ

ਭਾਗ 1

ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਵਾਤ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਕੁਝ ਹੋਰ ਖਾਸ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇ।

ਭਾਗ 2

ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਪ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਆਦਮ ਦੇ ਪਾਪ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਾਪਰੀ ਸੀ।

ਭਾਗ 3

ਇਹ ਪਾਪੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਭਾਗ 4

ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮੱਕਸਦ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਗਲਤ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

ਭਾਗ 5

ਪ੍ਰਾਸਚਿੱਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸਰਲ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ “ਯਿਸੂ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਬਲੀਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਰਿਆ ਤਾਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।” ਇਸ ਭਾਗ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੁੱਕਤੀ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਭਾਗ 6

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪਲ ਤੱਕ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਚੋਣ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਤੋਬਾ ਦੇ ਲਈ ਸਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੋਬਾ ਕਰਨਾ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਕੇ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਭਾਗ 7

ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੇ, ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮੁੱਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਉਸਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਹ ਸਮਝ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੜੇ ਹੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਜਿਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਬਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੈ। ਫਿਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਮੁੱਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ ਉਸਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਜਾਂ ਉਹ ਤੋਬਾ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੱਚੀ ਤੋਬਾ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਮੁੱਕਤੀ ਦਾ ਝੂਠਾ ਭਰੋਸਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਈ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਬੰਨਿਆਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਹ, ਉਸਦੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਨੂੰ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸ਼ੁੱਭ ਸਮਾਚਾਰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ, "ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਡਰਾਇੰਗ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਦੋ ਮਿੰਟ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਚ ਗਏ ਹੋ?" ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਜੇ ਉਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵਧੇਰੇ ਸਮਾਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਲੋਕ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਰਾਇੰਗ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੁੱਛੇਗਾ।

ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਲਈ ਨੋਟ

ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਕਰਨ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਦਿਖਾਓ। ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਜਾਂ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਿੱਖਣਗੇ ਜੇ ਇਹ ਛੋਟਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਦਿਖਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਗਰੁੱਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ, ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜੋੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਕਰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਸਬਕ 9 ਦੇ ਅਸਾਇਨਮੈਂਟ

- (1) ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ “ਪੁੱਲ” ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਓ। ਹਰੇਕ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦਿਆਂ ਇੱਕ ਪੈਰਾ ਲਿਖੋ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੋ।
- (2) ਅਗਲੇ ਸਬਕ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ, ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 1-3,5 ਅਤੇ 10 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਮਨਨ ਕਰੋ।

ਸਬਕ 10

ਰੋਮੀ ਰਾਹ

ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਲਈ ਨੋਟ

ਪੁਲ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰੋ।

ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ

ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਰੋਮ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ। ਉਹ ਉੱਥੇ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ (ਰੋਮੀਆਂ 1:15), ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਤਕੜਾ ਕਰਨਾ (ਰੋਮੀਆਂ 1:11-12), ਅਤੇ ਸਪੇਨ ਦੀ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਨ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਰੋਮੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ (ਰੋਮੀਆਂ 15:24)।

ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪੱਤਰੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਰੋਮੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪੋਲੁਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਈਸ਼ਵਰਤਾਈ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਪੱਤਰੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਈਸ਼ਵਰਤਾਈ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਕੇ ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕੰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਯਤਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਾਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ, ਜੋ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਰੋਮੀ ਬਸਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਰੋਮੀ ਸਭਿਅਤਾ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਸੀ।

ਪੋਲੁਸ ਦੀ ਰੋਮ ਯਾਤਰਾ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸਨੇ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਪਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਨਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ, ਉਸਨੇ ਕੈਸਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਫ਼ਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਉਹ 60 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਸੀਮਤ ਸੀ, ਉਹ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਸੀ; ਅਤੇ, ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੇਵਕਾਈ ਸੀ ਜੋ ਪੂਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 28:30-31)। ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਮਾਗਮ "ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ" ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 1:12)। ਉੱਥੇ ਕੈਸਰ ਦੇ ਘਰਾਨੇ ਦੇ ਲੋਕ ਵੀ ਬਦਲੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕੀ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਸਪੇਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਹਨ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਜੇ ਉਸਦੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਯਾਤਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ। ਕੋਈ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹੈ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਕਿਉਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?" ਇਸ ਲਈ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਮਰਪਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਕੇ ਪੱਤਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ (ਰੋਮੀਆਂ 1:1)। ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਰਸੂਲ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੱਦੇ ਅਤੇ ਸਫ਼ਲਤਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ (ਰੋਮੀਆਂ 15:15-20)।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਭਵ ਸਵਾਲ ਹੈ, "ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਹਰ ਥਾਂ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ।" ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਆਪੀ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਲਈ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ (ਰੋਮੀਆਂ 1:14, 16; ਰੋਮੀਆਂ 10:12) ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕੰਮ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ (ਰੋਮੀਆਂ 10:14-15)। ਉਸਨੇ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣਨ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਲੋੜ ਹੈ।

ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ

ਪੱਤਰੀ ਅਜੇ ਵੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕੰਮ ਲਈ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਸੰਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਆਮ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਬਣਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਰੋਮੀਆਂ ਵਿਚ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਉਹ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਇਸ਼ਵਰਤਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ। ਪੱਤਰੀ ਵਿੱਚ ਬਚਾਏ ਗਏ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਈਸ਼ਵਰਤਾਈ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਤੁਰੰਤ ਬਚਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਟੀਰੀਓਲੋਜੀ (ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ) ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਵਿਲੀਅਮ ਟਿੰਡੇਲ ਨੇ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਮਨ ਇਸ ਪੱਤਰੀ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸੀ।"⁴

ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੱਚਿਆਈਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਭੁੱਲ ਗਏ ਸਨ।

386 ਵਿੱਚ, ਅਗਸਟੀਨ ਨੇ ਰੋਮੀਆਂ 13:13-14 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦਾ ਜੀਵਨ ਤੋੜਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ।

⁴ ਵਿਲੀਅਮ ਟਿੰਡੇਲ, William Tyndale, "Prologue to Romans," *English New Testament*, 1534.

1515 ਵਿੱਚ, ਮਾਰਟਿਨ ਲੂਥਰ ਨੇ ਰੋਮੀਆਂ 1:17 ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝ ਲਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਉਂ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਨਿਹਚਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਹਚਾ ਹੀ ਉਹ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਬਚਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

1738 ਵਿੱਚ, ਜੌਨ ਵੇਸਲੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੰਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੂਜੇ ਜੁਆਨਾਂ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਲਈ ਲੂਥਰ ਦੀ ਮੁਖਬੰਧ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਵੇਸਲੀ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਦਿਲ "ਅਜੀਬ ਜਿਹਾ ਗਰਮ" ਹੋਇਆ ਹੈ। "ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਮਸੀਹ, ਇਕੱਲੇ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ: ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਾਪ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਹੈ।"⁵

ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ, ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਸੀ। ਕਿਤਾਬ ਅਜੇ ਵੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਇਸ਼ਵਰਤਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਕੇ ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

"ਇਸ ਪੱਤਰੀ ਦਾ ਆਮ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਦੀਪਕ, ਅਟੱਲ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, "ਉਹ ਜੋ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ: ਜੋ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਉਹ ਦੇਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ।"

- ਜੌਨ ਵੇਸਲੀ

ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਿਤਾਬ 1:16-18 ਵਿਚਲੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ।

ਵਚਨ 1-14 ਵਿਚਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਚਨ 15 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, "ਸੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਜਿਹੜੇ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਹੋ ਵਾਹ ਲੱਗਦਿਆਂ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਉਣ ਨੂੰ ਲੱਕ ਬੱਧਾ ਹੈ।" ਵਚਨ 16-18 ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਹੈ। ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਹਚਾ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ।

⁵ ਜੌਨ ਵੇਸਲੀ, John Wesley, *The Works of John Wesley*, (Kansas City: Nazarene Publishing House, n.d.), 103.)

ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਦੇਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਸਿਖਰ 10:13-15 ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪੌਲੁਸ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ ਲਈ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਵੰਡਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਿਉਂ ਹੈ। ਲੋਕ ਨਿਹਚਾ ਕਰਕੇ ਬਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਰੋਮੀਆਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਿਰਫ਼ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਵਚਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ "ਰੋਮੀ ਰਾਹ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹਰੇਕ ਵਚਨ ਲਈ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਵਾਕ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਰੋਮੀਆਂ 3:23

“ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਰਤਾਪ ਤੋਂ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ।”

ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗ਼ਲਤ ਹੈ।

ਇਹ ਵਚਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਛੁਟਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ 3:10 (“ਕੋਈ ਧਰਮੀ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ”) ਅਤੇ 5:12 (“ਮੌਤ ਸਭਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਈ, ਏਸ ਲਈ ਜੋ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ”) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਰੋਮੀਆਂ 6:23

“ਪਾਪ ਦੀ ਮਜ਼ੂਰੀ ਤਾਂ ਮੌਤ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਹੈ।”

ਪਾਪੀਆਂ ਨੇ ਸਦੀਪਕ ਮੌਤ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਵਜੋਂ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

ਇਹ ਵਚਨਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪ ਇੰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਕਿਉਂ ਹੈ । ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੌਤ ਦੀ ਮਜ਼ੂਰੀ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ । ਇਹ ਸਦੀਪਕ ਮੌਤ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਿਆਉਂ ਜਿਸਦਾ ਹਰ ਪਾਪੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ।

ਮੌਤ ਦੇ ਉਲਟ ਜੇ ਅਸੀਂ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜੀਵਨ ਦੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਮਾਇਆ ਹੈ ।

ਰੋਮੀਆਂ 5:8

"ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇਉਂ ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਈ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਪਾਪੀ ਹੀ ਸਾਂ, ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮੇਇਆ । "

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲੀ ਸੀ ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਨਿਆਉਂਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਸੀਂ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ । ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਦਯਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਰਾਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ । ਯਿਸੂ ਬਲੀਦਾਨ ਵਜੋਂ ਮਰਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ । ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ - ਇਹ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਈ ਹੈ "ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਪਾਪੀ ਹੀ ਸਾਂ । " ਮੁਕਤੀ ਚੰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ।

ਰੋਮੀਆਂ 10:9

"ਜੇ ਤੂੰ ਇਕਰਾਰ ਕਰੇਂ... ਅਤੇ ਮੰਨ ਲਵੇਂ... ਤਾਂ ਤੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ । "

ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪੀ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰਜੀਵਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਾਫ਼ੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ।

ਤੋਬਾ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਗ਼ਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ।

ਰੋਮੀਆਂ 10:13

"ਕਿਉਂ ਜੇ ਹਰੇਕ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਨਾਮ ਲਵੇਗਾ ਉਹ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ । "

ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਹੈ । ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਕੋਈ ਹੋਰ ਯੋਗਤਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਰੋਮੀਆਂ 5:1

“ਸੋ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੱਖੀਏ।”

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨਾ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਦੇਸਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉਸ ਦੇ ਵੈਰੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਅਸੀਂ ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਾਪ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਰਮੀ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ। ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨਾ ਜੋ ਸਾਡੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਰੋਮੀਆਂ 8:1

“ਸੋ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਮਸੀਹ ਨੇ ਇੱਕ ਪਾਪ ਰਹਿਤ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਨਿਆਉਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਨਿਹਚਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੀ ਉਸ ਨਾਲ ਪਛਾਣ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਂ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਸਿੱਟਾ

ਸਮਝਾਓ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ, ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਹੋਣ ਦਾ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਬਲੀਦਾਨੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਿੱਖਣ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਲਈ

ਇਸ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਕੇ ਜਾਂ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕਰਕੇ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨੰਬਰ ਲਗਾਓ ਜੋ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ: ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਚਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਨੰਬਰ 1 ਲਿਖੋ।

ਅਭਿਆਸ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ। ਹਰੇਕ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿਓ ਜੋ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਜੋ ਹਰੇਕ ਵਚਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੇ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਹੋਰ ਵਾਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ

ਹੋਏ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਣ ਤਾਂ ਜਿਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇ। ਇਸ ਸਬਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੁਝ ਵੀ ਵੇਖੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਲਈ ਨੋਟ: ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਲਈ ਰੋਮੀ ਰਾਹ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮੂਹ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾ ਸਕਣ। ਫਿਰ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਜੋੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸਬਕ 10 ਦੇ ਅਸਾਇਨਮੈਂਟ

- (1) ਰੋਮੀ ਰਾਹ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ। ਹਰੇਕ ਗੱਲਬਾਤ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਲਿਖੋ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਗਲੀ ਜਮਾਤ ਦੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੋ।
- (2) ਰੋਮੀ ਰਾਹ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਚਨਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ (ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ) ਲਿਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੋ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਜਮਾਤ ਦੇ ਭਾਗ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਵਾਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਓ।
- (3) ਅਗਲਾ ਸਬਕ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਇਸ ਸਬਕ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਜਾਂ ਸੰਖੇਪ ਲਿਖੇ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਇਸਨੂੰ ਅਗਲੀ ਜਮਾਤ ਦੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਓ।

ਸਬਕ 10 ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ

ਰੋਮੀ ਰਾਹ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੇ ਵਚਨ ਲਿਖੋ। ਵਚਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਵਾਕ ਲਿਖੋ। ਵਚਨ ਬਾਹਰ ਨਾ ਲਿਖੋ।

(1) ਰੋਮੀਆਂ _____

(2) ਰੋਮੀਆਂ _____

(3) ਰੋਮੀਆਂ _____

(4) ਰੋਮੀਆਂ _____

(5) ਰੋਮੀਆਂ _____

(6) ਰੋਮੀਆਂ _____

(7) ਰੋਮੀਆਂ _____

ਸਬਕ 11

ਸ਼ੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ

ਜਾਣ-ਪਛਾਣ

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:17-25 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗੁਆਚੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ?

ਯਹੂਦੀ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ।

ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਬੁੱਧ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਇਹ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਲੀਬ ਸਮਰਪਣ ਅਤੇ ਬਲੀਦਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਇਹ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਵਾਂਗ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਸੰਸਾਰਿਕ ਬੁੱਧ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਇਹ ਮੂਰਖਤਾ ਵਰਗਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਲੀਬ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਉੱਤਮ ਯਤਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀ ਸੀ।

ਸ਼ੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀਆਂ ਕੁਦਰਤੀ, ਪਾਪੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੇਬਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਇਹ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚੁਣੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਚਾਰ ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ਼ ਭੀੜ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੈ।

► ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਲੀਬ ਦੀ ਕਥਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਾਣੇ ਜਿਹੜੇ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਮੁਰਖਤਾਈ ਹੈ?

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ

ਪ੍ਰਚਾਰ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸ਼ਬਕ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਾਂਗੇ: ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ।

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਕੱਠ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਹੈ।

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਟੀਚੇ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਬਦਲ ਜਾਣ। ਸੰਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਲਈ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇੱਕ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਉਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਭਵ ਨਤੀਜੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਪ੍ਰਚਾਰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ, ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਚਰਚ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਰਚ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਜਾਂ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਭੀੜ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੇਸਤਾਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

► ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਾਨਾਂ ਕੀ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ?

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼

ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵਾਂਗੇ ਜੋ ਇੱਕ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸ਼ਬਕ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵਾਂਗੇ ਜੋ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(1) ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ । ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹਵਾਲਾ ਲੰਬਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਇਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿਚ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਲਵੇ । ਉਸਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਥਨ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ । ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਚਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਰਥਾਂ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਚੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਇਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਰਥਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇ ।

(2) ਉਸਨੂੰ ਤੋਬਾ ਅਤੇ ਨਿਹਚਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗ਼ਲਤ ਵਿਚਾਰ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ । ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਸੋਚਣ ਕਿ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਬਣਾਉਣਾ ਤਾਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇ । ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਲਈ ਇੰਨਾ ਪਛਤਾਉਣਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੋ ।

ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸੋਚਣ ਕਿ ਨਿਹਚਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ ਧਰਮ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਧਰਮੀ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ । ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨਿਹਚਾ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ।

(3) ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿਓ ਕਿ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗ਼ਲਤ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਕਿਵੇਂ ਇਸਾਈ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਉਹ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਧੇਰੇ ਧਰਮੀ ਬਣ ਜਾਣ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ । ਉਹ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ । ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿਓ ਕਿ ਪਰਿਵਰਤਨ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਤੋਬਾ ਕਰਦਾ, ਮਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸਬੰਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

(4) ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਗ਼ਲਤ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ।

ਕੁਝ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਈਸਾਈ ਹਨ । ਉਹ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਈਸਾਈ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਆਤਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਕਰ

ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਪਰਿਵਰਤਨ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਤੇਬਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ।

(5) ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰੋ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਣਗੇ।

ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਧਰਮੀ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਧਰਮੀ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਾ ਦਿਓ ਜੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ।

► ਤੁਹਾਡੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਆਂਢ ਦੇ ਲੋਕ ਸ਼ਾਇਦ ਨਾ ਸਮਝ ਸਕਣ?

(6) ਮਾਫ਼ੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧ, ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ।

ਇਹ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲਾਭ ਹਨ। ਪਾਪੀਆਂ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਆਉਂ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਕੇ ਪਾਪੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਖਾਓ।

(7) ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ੁਭਸਮਾਚਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੇ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਾਂ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਭੌਤਿਕ ਲਾਭ, ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ, ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੇਬਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ, ਬਰਕਤ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਇਸਾਈ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹੱਲ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਲਈ, ਅਤਿਆਚਾਰ ਕਰਕੇ ਜੀਵਨ ਔਖਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(8) ਪਰਿਵਰਤਨ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਚਰਚ ਦੀ ਸਦੱਸਤਾ ਨਾਲ ਨਾ ਜੋੜੋ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਸਦੱਸਤਾ ਉਪਲੱਬਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਦੱਸਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਤੇਬਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਸਦੱਸਤਾ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰੋ। ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਤੇ ਧਿਆਨ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

► ਤੁਹਾਡੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿਚ ਸਦੱਸਤਾ ਲਈ ਕੁਝ ਲੋੜਾਂ ਕੀ ਹਨ ਜੋ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ?

(9) ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਈ ਲੋੜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਾ ਕਰੋ ।

ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਤੇਬਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ । ਉਸ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਬਾਰੇ ਨਿਯਮ ਨਾ ਦੱਸੋ ਜੋ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਸਾਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ । ਤੇਬਾ ਅਤੇ ਨਿਹਚਾ ਲਈ ਬੁਲਾਹਟ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ । ਉਹ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨਾ ਜੋੜੋ ਜੋ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ।

(10) ਸਮਝਾਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ।

ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਣਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ । ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਝਾਓ । ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਮੀਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਆਸਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ।

ਖੋਜੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ

ਲੋਕ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜਗਵੇਦੀ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ । ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਪਾਸਬਾਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ਇੱਥੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ ਤੇ ਜਗਵੇਦੀ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ । ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ।

ਪਾਸਬਾਨ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ । ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮਦਦ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਪਾਸਬਾਨ ਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਤੋਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਦਦ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਬੇਸਮਝ ਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਗ਼ਲਤ ਸਲਾਹ ਨਾਲ ਜਗਵੇਦੀ ਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਾਸਬਾਨ ਨੂੰ ਸਮੱਸਿਆ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਉਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਤੁਰੰਤ ਤੋਬਾ, ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਹਚਾ ਖੋਜੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਖੋਜੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼

(1) ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਿਆਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਖੋਜੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਖੋਜੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਨਾ ਛੱਡੋ। ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਖੋਜੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਿੱਤ ਵੱਲ ਆਵੇ।

(2) ਪਤਾ ਕਰੋ ਕਿ ਖੋਜੀ ਕਿਉਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਲੋਕ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜਗਵੇਦੀ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਖੋਜੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ, ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਜੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, "ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲੋਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?" ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਜੇ ਵੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਖੋਜੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੋ।

ਪੁੱਛੋ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਤੋਂ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇ?" ਉਸਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤੋਬਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸੇ। ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਸਬਾਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਖਾਸ ਅਪਰਾਧ ਨਾ ਹੋਣ।

(4) ਖੋਜੀ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਓ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇਗਾ।

ਉਸ ਨੂੰ ਆਖੋ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੇ। ਜੇ ਉਹ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਵਿਖਾਓ (1 ਯੂਹੰਨਾ 1:9, ਯੂਹੰਨਾ 3:16, ਰੋਮੀਆਂ 5:8)।

ਜੇ ਖੋਜੀ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਮਰੱਥ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਹਾਇਕ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੋਜੀ ਦੁਹਰਾਏਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ:

"ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਪਛਤਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ - ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹਾਂ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮਰਿਆ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜੀਵਾਂਗਾ।"

ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਖੋਜੀ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਜਿੱਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪਾਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

(5) ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਰੋ।

ਜੇਕਰ ਖੋਜੀ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛ ਲਵੇ, "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੇਰੇ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ?" ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੋ। ਉਹ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(6) ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਛਪੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿਓ।

ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਛਪੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗੀ।

(7) ਚੇਲੇਪਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕਦਮ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ।

ਚੇਲੇਪਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪਾਸਬਾਨ ਜਾਂ ਸਿਆਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਵੀ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਪਰਿਵਰਤਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਸੱਦਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

► ਖੋਜੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਕੀ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਹਨ? ਉੱਪਰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ?

ਬਾਹਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ

ਬਾਹਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਐਸਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਕਸਦ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਇੱਥੇ ਰੋਲਾ-ਰੱਪਾ ਅਤੇ ਗੜਬੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦੁਆਰਾ ਉਪਾਸਨਾ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਲਈ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਵਾਜ਼ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਬਾਹਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਚੁਣੌਤੀ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣਾ ਹੈ। ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਲੋਕ ਜਲਦੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਈ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਸੁਣਨਗੇ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਗੇ।

ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਵਾਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਕ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਰਥਕ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਵਾਕ ਪਹਿਲਾ ਵਾਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕੁਝ ਦਰਸ਼ਕ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਵਾਕ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰ ਬਣਾਉਣਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੱਸਣ ਅਤੇ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਹੋ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਲੰਘ ਰਹੇ ਲੋਕ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰੁਕਣ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉੱਥੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਭੀੜ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਹਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਨਗਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛਾਪੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵੰਡਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

► ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸੰਭਵ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ?

ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਲਈ ਸੂਚਨਾ

ਹਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਹੁਣ ਉਸ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ 10 ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਮਾਤ ਕੋਲ ਹਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਕਈ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਣ।

ਅਗਲੀ ਜਮਾਤ ਦੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਬਕ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 5-7 ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕਠਾ ਕਰੋ। ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਭਾਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਬਕ 12 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸਬਕ 11 ਦੇ ਅਸਾਇਨਮੈਂਟ

ਇੱਕ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰੋ ਜੋ ਇਸ ਸਬਕ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੁੱਖ ਕਥਨ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਜਮਾਤ ਦੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਲਈ ਲਿਆਓ।

ਸਬਕ 12

ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹਣਾ

ਜਾਣ-ਪਛਾਣ

► ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਸਥਾਨ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ?

ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਆਇਤ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਇੰਨਾਂ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਫੈਲਾਅ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ (2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 3:1; ਅਫਸੀਆਂ 6:19; ਰੁਲੋਂਸੀਆਂ 4:4; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 4:29)।

ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:1)। ਸਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਤੱਕ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:25), ਅਤੇ ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਢੁੱਕਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਲਈ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ

ਜਦੋਂ ਕਲੀਸਿਆ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਅਨੰਦ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਫੈਲਾਅ ਰਿਹਾ ਸੀ।

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:46-47 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਇੰਨੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਜੀਵਿਤ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਲੀਸਿਆ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸਦੀ ਸੰਗਤੀ ਉਨ੍ਹੀ ਜਿਆਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨ੍ਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 5:42 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

ਰਸੂਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਲੋਕ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਗਏ ਉਹ ਹਰ ਸਮੇਂ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦੇ ਰਹੇ । ਕੁਝ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਸਚਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ । ਉਹ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ।

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 8:1-4 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੇ ਸਤਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਸਰੇ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ । ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਗਏ ਹਰ ਸਥਾਨ ਤੇ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹੇ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ।

ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਤਰਕ-ਵਿਤਰਕ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਨਾ ਪਾਏ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੂਸਰੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਤਰਕ-ਵਿਤਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ । ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦੂਸਰੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ । ਮੁਕਤੀ ਨਾ ਪਾਏ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਧਾਰਮਿਕ ਤਰਕਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਟੀਕ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚਕਾਰ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਝਗੜਿਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਸੀਹਤ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕ ਵਖਰੇਵਿਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ, ਵਚਨ ਆਧਾਰਿਤ ਉੱਤਰ ਦਿਉ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਤੇ ਵਾਪਿਸ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ । ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, “ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਚਾਏ ਜਾਈਏ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖੀਏ । ” ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪਾਸਬਾਨ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਲੋਚਨਾਤਮਿਕ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰੋ ।

ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੂਸਰੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨਾਲੋਂ ਅਲੱਗ ਕਿਉਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, “ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਤੈਬਾ ਕਰੇ, ਮਾਫੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ । ਸਾਡੀ ਕਲੀਸਿਆ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਦੂਸਰੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ । ”

ਕਠਿਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

ਕੁਝ ਮਸੀਹੀ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਸ ਲਈ ਡਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਠਿਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਡਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਪਰ ਸਚਿਆਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਕਠਿਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਕਿਵੇਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ: “ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਉੱਤਰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਮੈਂ ਬਾਈਬਲ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।”

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਮੈਂ ਬਾਈਬਲ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ”, ਜਾਂ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ”, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਦੋ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਦੂਸਰੀ ਦਿਸ਼ਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਹੋ, “ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰ, ਭਾਵੇਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੋਗੇ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਕੀਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸਾਂਝਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਹੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸਹੀ ਵੀ ਦੱਸੋ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀਆਂ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਤੀਤੁਸ 1:9-11 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਚਨ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਹ ਕਾਰਨ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਖੜੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਜਿੰਨਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸਬਾਨ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੋਗਤਾ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਤੱਤ ਗਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਮਸੀਹੀ ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਹੈ। ਇਹ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੱਤ ਭੇਦਾਂ ਬਾਰੇ ਤਰਕ ਵਿਤਰਕਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਸਚਿਆਈ ਦੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਤਰਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਾਰਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਖੜੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਸੀਹੀ ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਸੁਣਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਜਿਆਦਾਤਰ ਮਸੀਹੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਤਰਕ ਦੇਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਇਸੇ ਕੰਮ ਲਈ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਤਰਕ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਮਕਸਦ ਵਿਖਾਉ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਦਾ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵੈਰੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਲੜ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਖਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਸਚਿਆਈ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, “ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣੋ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਿਸ ਗੱਲ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਵੇਗੀ।”

ਮੌਕੇ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਹੁਨਰ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨਾ

ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦਰਜ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖਾਸ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ।

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 8:26-39 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਸੀ? ਫਿਲਿੱਪਸ ਨੇ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਇਸ ਮੌਕੇ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ?

ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੀ, ਜੋ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਲਈ ਮੌਕੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਯਿਸੂ ਆਪ ਹੈ।

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਯੂਹੰਨਾ 4:7-14 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਸਾਮਰੀ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਹੋਏ ਇਸ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਸਲੀ ਵਿਵਾਦ, ਧਾਰਮਿਕ ਮੱਤਭੇਦ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਮ ਫ਼ਰਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਗੱਲਬਾਤ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵੱਲ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖ ਲਵੋਗੇ ਕਿ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਕਿਵੇਂ ਦੇਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੋਗੇ। ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਕੋਈ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉ, ਪਰ ਜਿਆਦਾਤਰ ਮੌਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

ਕੁਝ ਮਸੀਹੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਕਠਿਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਗੱਲਬਾਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨੀ ਕਠਿਨ ਹੈ।

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਫਿਕਰਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾਂ ਨਾਲ ਲੋਕ ਜੂਝ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਣੀ ਐਥੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿੰਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਿਖਾਉਣਗੇ।

ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵਿਭਿੰਨਤਾਵਾਂ

ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਕੁਝ ਗ਼ਲਤ ਇਰਾਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਹੀ ਇਰਾਦੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

► ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹਨ? ਕੁਝ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਹੋ।

ਇਹ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਵਿਭਿੰਨ ਕਾਰਨ ਜਿੰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਲੋਕ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

- ਨਰਕ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਵਰਗ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ (ਜਾਂ ਨਿਆਂ/ਸਜਾ ਦੇ ਡਰ ਕਰਕੇ)
- ਜੀਵਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ
- ਸੁਰੱਖਿਆ, ਮਨ ਦੀ ਸਾਂਤੀ ਅਤੇ ਡਰ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਕਾਰਨ
- ਮਾਫੀ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਲਈ (ਸਾਫ਼ ਵਿਵੇਕ)
- ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨ ਲਈ

- ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ (ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ)
- ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਸੰਗਤੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ
- ਆਤਮਿਕ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ (ਅਸਲ ਅਨੰਦ ਦੇ ਲਈ)
- ਆਤਮਿਕ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਕਾਰਨ
- ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੇ ਲਈ

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਸਿੱਧੇ ਲਾਭ ਹਨ। ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਸੰਸਾਰਿਕ ਵਿਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਸਦੀਪਕ ਕੀਮਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੰਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

► ਇਸ ਸੂਚੀ ਦੇ ਵੱਲ ਵੇਖੋ ਅਤੇ ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ? ਪਰਿਵਰਤਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ?

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਏ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਫਾਇਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਉਸਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਉਸਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸਾਂਝਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹੋ, “ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ _____ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਾਪਿਸ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਨਾ ਕਰੀਏ। ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਫਾਇਦਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਤੈਬਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਫਾਇਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਧਰਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ; ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਸਤਾਅ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਦੀ ਹੈ (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:12)।

ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਦੇਸ਼ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਦੂਸਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲੋਂ ਅਲੱਗ ਹੈ।

ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨੀ

► ਤੁਸੀਂ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਮੌਕਿਆਂ ਦਾ ਸਹੀ ਉਪਯੋਗ ਕੀਤਾ ਹੈ?

► ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਠਿਨਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦਾ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੈ?

ਕਈ ਵਾਰ ਕੁਝ ਮੌਕੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਾਧਾਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਚਨ ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ, “ਕੀ ਮੈਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ?” ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪੁੱਲ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ, “ਕੀ ਮੈਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲੈ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਕੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ?”

ਕਿਸੇ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਵਿਭਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦਰਸਾਏ ਹੋਏ ਮੌਕਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਮੌਕਾ ਇੱਥੇ ਪੁਲ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਜਾਂ ਰੋਮੀ ਮਾਰਗ ਵਰਗੇ ਵਚਨ ਆਧਾਰਿਤ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

► ਕਿੰਨੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਬਹੁਤ ਕਠਿਨ ਹਨ?

ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕਠਿਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੁੱਛੋ, “ਜੀਵਨ ਇੰਨਾਂ ਕਠਿਨ ਕਿਉਂ ਹੈ?” ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹੋ, “ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵਨ ਇੰਨਾਂ ਕਠਿਨ ਕਿਉਂ ਹੈ?” ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇਹ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਹੀ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹੀਏ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਜਿਹੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਜੀਵਨ ਅੱਜ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਪਾਪ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਜਾਓ।

ਰੋਮੀ ਮਾਰਗ ਜਿਹੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਬਾਈਬਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, “ਬਾਈਬਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵਨ ਇੰਨਾਂ ਕਠਿਨ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਾਪ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸ਼ਰਾਪ ਲਿਆਂਦਾ।” ਰੋਮੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਅੱਗੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਰਹੋ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ, “ਤੁਹਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਜ਼ਰੀਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਏਗਾ?” ਉਸਦਾ ਉੱਤਰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁੱਛੋ, “ਕੀ ਮੈਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲੈ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਚਿੱਤਰ

ਵਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਵਰਗ ‘ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?”

► ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਬੁਰੀ ਹਾਲਾਤ ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਵੱਜੋਂ ਕਿਵੇਂ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ, ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਭੁੱਖਮਰੀ ਜਾਂ ਗ਼ਰੀਬੀ, ਜਾਂ ਯੁੱਧ ਦੇ ਖਤਰਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛੋ, “ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਵਚਨ ਵਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਹੈ?”

ਵਿਖਾਉ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਪੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਾ ਕਹੋ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਇੱਕ ਦਮ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ, ਪਰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੁਕਤੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਹੱਲ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਧਰਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ

ਗੱਲਬਾਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਗੱਲਬਾਤ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪੁੱਛਣ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਸੌਖਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੈ, “ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਹੋ?” ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਮਨਾਉਂਦੇ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, “ਨਹੀਂ” ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ, “ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਮਸੀਹੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ?”

ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਜੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਮਸੀਹੀ ਹਾਂ”, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, “ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ?” ਜੇਕਰ ਉੱਤਰ ਗ਼ਲਤ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਵਿਧਾ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਮਸੀਹੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਭਾਗ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਮੌਕੇ ਵੱਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ।

“ਤੁਹਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਕੀ ਮਕਸਦ ਹੈ?” ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦੇਣ ਦਿਓ। ਉਸਦਾ ਜੋ ਵੀ ਬਿਆਨ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਓ। ਫਿਰ ਕਹੋ, “ਸਾਡੇ ਮਕਸਦ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣੀਏ।

ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਜ਼ਰੀਆ ਦੱਸਦੀ ਹੈ?”

“ਤੁਹਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਕੀ ਹੈ?” ਉਹ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, “ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਰਹੇ ਸਕੇ। ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਨੰਦ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ (ਜਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 16:11)। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?”

“ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਜੀਵਨ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਤੁਹਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ?” ਫਿਰ ਦੱਸੋ, “ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਜਾਏਗਾ ਜਾਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਜਾਏਗਾ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਵਰਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?”

“ਤੁਹਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ?” ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਬਕ 9 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

► ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਹਾ?

ਜਮਾਤ ਦਾ ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਸ ਸਬਕ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਵਿਧੀ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਏਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਧੀ ਹਰੇਕ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸ ਸਬਕ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਿਧੀ ਉੱਨਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਲਈ ਨੋਟ

ਅੱਗਲੇ ਸਬਕ ਵਿੱਚ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪਰਚੇ ਵੰਡਣ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਨ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਪਰਚੇ ਕਿੱਥੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਅੱਗਲੀ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਪਰਚੇ ਲੈ ਕੇ ਆਓ।

ਸਬਕ 12 ਦੇ ਅਸਾਇਨਮੈਂਟ

ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਹਫ਼ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਨਿਰੀਖਣ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਲਿਖੋ। ਅੱਗਲੀ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਨੁਭਵ ਦੱਸਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੋ।

ਸਬਕ 13

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣਾ

ਜਾਣ-ਪਛਾਣ

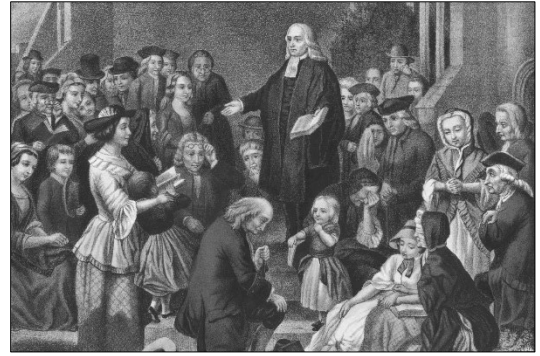
- ▶ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਦੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਟੀਚਾ, ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਵੇਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ?
- ▶ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਵੇਂ ਅਲੱਗ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਇੱਥੇ ਆਏ ਸਨ?

ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ: ਜੈਨ ਵਿਕਲਿਫ ਅਤੇ ਜੈਨ ਵੇਸਲੀ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ

ਜੈਨ ਵਿਕਲਿਫ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸਟਰ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ 1324 ਤੋਂ 1384 ਤੱਕ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਾਈ ਸਿੱਖਿਆ ਉੱਤੇ ਹੀ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕੈਥੋਲਿਕ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਵੀ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਰੀਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਰਸੂਲ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਦੇ, ਧਾਰਮਿਕ ਰੀਤ ਰਿਵਾਜਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਮੰਗਦੇ ਸਨ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਲੀਸਿਆ ਉਹ ਪ੍ਰੇਰਿਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਵਿਕਲਿਫ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਮਸ਼ੀਨ ਨਾਲ ਛਪਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਨਕਲ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਪੈਰਿਸ ਨੂੰ ਗਏ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਜਗਾਹ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਸਿਖਾਈ। ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ “ਗਰੀਬ ਪ੍ਰੇਰਿਤ” ਆਖਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦੇ ਸਨ।

ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਢੰਗ ਸਮਾਜ ਦੇਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਲਿਫ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਨੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਲੈ ਕੇ ਗਏ।

ਜੇਨ ਵੈਸਲੀ (1703-1791) ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।⁶ ਉਸ ਸਮੇਂ, ਐਂਗਲੀਕਨ ਚਰਚ ਅਮੀਰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਚਰਚ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਰੀਤ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚਰਚਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ।

ਵੈਸਲੀ ਇੱਕ ਐਂਗਲੀਕਨ ਪਾਸਟਰ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਵੇਰ, ਉਹ ਇੱਕ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੋਲੇ ਦੀ ਖਾਣਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੁਣਨ ਲਈ ਰੁਕ ਗਏ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਗਭਗ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਬਾਹਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੁਆਰਾ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

► ਕਿਹੜੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ

2003 ਵਿੱਚ, ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਰੁੱਕ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਹਾੜੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੀ ਦੇਖਿਆ। ਉਸ ਕੋਲ ਬਾਈਬਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬੋਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਨੇੜੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਧਾਰਮਿਕ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ। ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਔਰਤ ਦੀ ਇੱਕ ਦੇਸਤ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਸ ਦੇਸਤ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੇਸਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਮੂਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਾਂ ਜੋ ਵੈਸਲੀ ਵਾਂਗ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।” ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਦਮੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਔਰਤ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸਨ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਪਰੰਪਰਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਗੁਆ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।

⁶ Image: “John Wesley preaching on his fathers grave”, by Currier & Ives, retrieved from the Library of Congress Prints and Photographs Division, <https://www.loc.gov/pictures/item/2002707689/>, “no known restrictions.”

ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਹਾਲਾਤ ਮੁਤਾਬਕ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਤਰੀਕਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹੁਣ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਤਰੀਕਾ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ, ਉਹ ਹਰੇਕ ਥਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚ ਨੇ ਘਰ-ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੜਕਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰਤਨ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕੁਝ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਨੇ ਬੱਸਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ, ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਲਾਕੇ ਭਰ ਵਿੱਚ ਬੱਸ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ "ਬੱਸ ਸੇਵਕਾਈ" ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

ਕਈ ਚਰਚਾਂ ਨੇ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਚਰਚ- ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਭੀੜ ਨੂੰ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ 'ਤੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਣ ਅਤੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਦੁਆਰਾ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨਾ ਬਚਾਏ ਗਏ ਲੋਕ ਚਰਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨਗੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਨੂੰ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਸੰਤ ਪੌਲੁਸ ਇੱਕ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਯਹੂਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਬੇਲ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਯੋਗ ਰੱਬੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹੀ ਮਸੀਹ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਗੱਲ ਬਾਤ ਕੀਤੀ ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕੱਠਾ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਕਦੇ ਕਦੇ ਉਹ ਬਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਕੁਝ ਆਧੁਨਿਕ ਤਰੀਕੇ

ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਚਰਚਾਂ ਨੇ ਸਰਵੇਖਣ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਪੂਰੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ: “ਤੁਹਾਡੇ ਖ਼ਿਆਲ ਵਿੱਚ ਚਰਚ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਕੌਣ ਹੈ? ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਮਸੀਹੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?” ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਸਬਰ ਨਾਲ

ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹੈ, “ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਕੌਣ ਹੈ?”

ਕਈ ਵਾਰ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਚਿੰਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਦੂਸਰੇ ਚਾਕ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਚਿੰਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਰੰਗਦਾਰ ਚਿੰਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਉੱਤੇ ਲਗਾ ਕੇ ਕਹਾਣੀ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।⁷

ਕਈ ਚਰਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਹਾਰਿਕ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸੈਮੀਨਾਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦੀ ਲੋੜ ਉਸ ਸਮਾਜ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਆਹ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪਰਵਰਿਸ਼, ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਿਧਾਂਤ, ਸਿਹਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਉੱਤੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਚਰਚ ਉਦੋਂ ਕੁਝ ਵਧੀਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਚਰਚ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਇਹ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਬਾਈਬਲ ਆਧਾਰਿਤ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੈਮੀਨਾਰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਆਧਾਰਿਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਰਚ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕੁਝ ਚਰਚਾਂ ਨੇ ਜਨਤਕ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਸਥਾਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ “ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਸਥਾਨ” ਜੋ ਕਿ ਆਉਂਦੇ-ਜਾਂਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੱਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, “ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਉਹ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਵਿਅਕਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਕਸਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।⁸

ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਢੰਗ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

⁷ ਇਸ ਵਿਧੀ ਦੀ ਉਦਾਹਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅੱਗੇ ਦੱਸੀ ਵੈਬਸਾਈਟ ਖੋਲ੍ਹੋ Open Air Campaigners websites: <http://www.oacgb.org.uk/> and <http://www.oacusa.org/>.

⁸ ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਲਈ ਅੱਗੇ ਦੱਸੀ ਵੈਬਸਾਈਟ ਖੋਲ੍ਹੋ: <https://prayerstations.org/> and <https://www.prayerstand.com/>

ਹਰੇਕ ਜਗਾ ਅਤੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਚਰਚ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਚਿਨ੍ਹੇਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣਾ ਅਤੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ।

► ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਚਰਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਨੂੰ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ? ਕੀ ਉਹ ਤਰੀਕੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹਨ?

ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ । ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਨਮੂਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਆਦਰ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ । ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਵੇ ਤਾਕਿ ਲੋਕ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਾਨਣ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਹੈ । ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਣਗੇ । ਉਸਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋਣ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਹੈ ।

ਇੱਕ ਮਸੀਹ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਦਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹਤ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਤਾਅ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਚੰਗੇ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਕਾਰਣ ਉਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰਨਗੇ । ਕੁਝ ਲੋਕ ਉਸ ਕੋਲ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇ ਲਈ ਆਉਣਗੇ ।

ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ

ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਉਸਦੇ ਮਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਗੰਭੀਰ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿਖਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ । ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਦੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਕਿਵੇਂ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੌਕਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦੇਵਾਂਗੇ । "ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹਣ" ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਪਿੱਛਲਾ ਸਬਕ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਲਈ ਗੱਲਬਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ।

ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜਦ ਵੀ ਕਦੀ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਿਲਾਪ ਵਜੋਂ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।” ਉਸਦੇ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮੱਤਲਬ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸਨੂੰ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਛਪਾਈ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੁਸਮਾਚਾਰ

ਤੁਸੀਂ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਉਹ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਸੰਤ ਪੌਲੁਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ।

ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਫੈਲਾਉਣ ਦਾ ਉਹ ਢੰਗ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਚਰਚ ਦੇ ਕੋਲ ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ: ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮਸ਼ੀਨ ਦੁਆਰਾ ਕਾਗਜ਼ ਉੱਤੇ ਛਾਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

► ਤੁਹਾਡਾ ਛਪਾਈ (ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ) ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਬਾਰੇਕੀ ਸੋਚਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਅਲੱਗ ਸੀ?

ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਕੇ ਦੇਖੋ। ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਹਰੇਕ ਕਾਪੀ, ਇੱਕ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿਨਾਂ-ਬੱਧੀ ਕੰਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਲਿੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸੋਚੋਗੇ ਕਿ ਹੁਣ ਕਿਤਾਬਾਂ ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਦੇਣਾ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਹੁਨਰਮੰਦ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 10 ਦਿਨ ਦੇ ਕੰਮ ਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸੀ।

ਲਗਭਗ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਨਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਾਸਟਰ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਪੂਰੀ ਬਾਈਬਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦੀ। ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪਾਸਟਰਾਂ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬੋਲਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪ੍ਰਿੰਟ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਨੂੰ ਦੂਸਰੇ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ। ਬਿਨਾਂ ਛਪਾਈ ਦੇ, ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਲਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਤਰਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

► ਕਿਹੜੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ (ਛਪਾਈ) ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ?

ਪਰਚੇ ਛਾਪੇ ਹੋਏ ਛੋਟੇ ਆਰਟੀਕਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਸ਼ੀਨ ਲੋਕ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਜਨਤਕ ਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ, ਉਹ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਪਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਅਣਜਾਣ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਰਚੇ ਵੰਡਣਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਸ਼ੁਰੂਵਾਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਪਰਚਾ ਰੰਗਦਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦਿਲਚਸਪ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੜਕ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰਵਜਨਿਕ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਚੇ ਵੰਡਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਸਕਰਾਓ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਸਤਕਬਾਲ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਨਮਸਤੇ ਕਹਿ ਕੇ ਇਹ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਪਰਚਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਮਿਲਿਆ ਹੈ? ਇਸ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ?

ਸ਼ਾਇਦ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਕਈ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਸੁੱਟ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦੇ ਚੰਗੇ ਨਤੀਜੇ ਵੀ ਹਨ। ਪਰਚੇ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਲੋਕ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣੇਗੇ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਵਿਹਾਰਕ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ

ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੋੜੀਂਦੇ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਢੁੱਕਵੇਂ ਆਸਰੇ ਜਾਂ ਡਾਕਟਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਨ। ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਲੋੜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਲੋੜ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਚਰਚ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਜੋਂ ਵਿਹਾਰਕ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਭਾਵੀ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਚਰਚ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾ ਬਚਾਏ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਤਮਿਕ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਚਰਚ ਨੂੰ ਵਿਹਾਰਕ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਵੱਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕੁਝ ਅਭਿਆਸਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਤਰਜੀਹ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

“ਭਾਰਤ, ਯੂਗਾਂਡਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਜਗਾਵਾਂ ਤੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ, ਅਕਾਲ ਰਾਹਤ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਲਾਭ, ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਰ ਕਈ ਤਰਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦੁਆਰਾ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਬਦਲੇ ਜਾਣ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ”
- ਜੇ. ਹਰਬਰਟ ਕੋਨ, “ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਕਾਰਜ”

1. ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।
2. ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਰਚ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਸੰਸਥਾ ਬਣਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਜੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
3. ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚਰਚ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।
4. ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਬਰਕਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਕਾਈਆਂ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਭੌਤਿਕ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਕਾਰਗਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਟੀਚਾ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਹਾਰਕ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ਤ ਬਣ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਗੇ। ਫਾਰਮੂਲਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣਾ, ਫਿਰ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਸਾਂਝਿਆਂ ਕਰਨਾ।

ਮਦਦ ਦੇ ਲਈ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਦਦ ਦੇਣ ਵਾਲੇ/ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸਾਂਝ ਤੋਂ ਸਿਵਾ ਕੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ। ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੋਕ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਵੀ ਮਦਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚਰਚ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਪਰਕ ਵਜੋਂ ਸੁਸਮਾਚਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਚਰਚ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਰਣਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜੀਬ, ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਾਪੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ "ਖੁਸ਼ ਖ਼ਬਰੀ" ਹੈ। ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਛੁਡਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਜੀਵ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੇ ਆਤਮਿਕ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਉਸਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲੋੜਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਚਰਚ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁੱਢਲੇ ਟੀਚੇ, ਭਾਵ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚਰਚ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਮੁੱਕਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਚਰਚ ਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ, ਚਰਚ ਸਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਲੋਕ ਚਰਚ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਾਇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਫਿਰ, ਚਰਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਚਰਚ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਬਚੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਚਰਚ ਦੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੁਆਰਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਏ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦਾਉਲਟਾ ਸੂਤਰ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਹੈ, ਫਿਰ ਰਿਸ਼ਤਾ, ਫਿਰ ਮਦਦ (ਕੋਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨਹੀਂ)। ਚਰਚ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮਦਦ ਲਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਚਰਚ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤਾਂ ਲੋਕ ਬਿਨਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਲਈ ਆਉਣਗੇ।

ਸਬਕ 13 ਦੇ ਅਸਾਇਨਮੈਂਟ

(1) ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਚਰਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੀ ਉਹ ਤਰੀਕੇ ਚਰਚ ਦੇ ਬਾਹਰਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਕੀ ਉਹ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਆਪਣੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ 2-3 ਪੰਨੇ ਲਿਖੋ।

(2) ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 100 ਪਰਚਿਆਂ ਦਾ ਵਿਤਰਣ ਕਰੋ। ਕੁਝ ਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰੋ।

ਸਬਕ 14

ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ

ਜਾਣ-ਪਛਾਣ

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਮੱਤੀ 18:2-6, 10-14 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਹੜੀਆਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ? ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਿਆਨ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦਾ ਹੈ?

ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬੱਚੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹਾਂ, ਚਰਚ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਹਾਂ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਆਗੂ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸੱਚ ਹਾਂ; ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੱਚੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇਸ ਲਈ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਨਸਾਨ ਹਾਂ। ਕਈ ਵਾਰ ਸਿਆਣੇ ਲੋਕ ਇਹ ਭੁੱਲਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬੱਚੇ ਇਨਸਾਨ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਦੀਵੀ ਪ੍ਰਾਣ ਅਤੇ ਅਗਿਆਤ ਕਾਬਲੀਅਤ ਹੈ।

ਇੱਕ ਯਾਤਰੀ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰੁਕਿਆ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੂੰ ਸੜਕ ਦੇ ਇੱਕ ਕਿਨਾਰੇ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਕੀ ਕਦੇ ਕੋਈ ਮਹਾਨ ਆਦਮੀ ਇਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ?” ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਬੱਚੇ ਹੀ”

ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸੇਵਾਕਈ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਹੁਕਮ

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਈਲ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇੱਕ ਨੇਮ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਦਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਨੇਮ ਦੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਹ ਨੇਮ ਸਭਨਾਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਜ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਿਰਦੇ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ (ਬਿਵਸਥਾਸਾਰ 6:6-7)।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਨੇਮ ਦੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਸ਼ਰਤੀ ਸਨ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਅਤੇ ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਨਾ ਹੋਣਾ ਚੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਲਾਭ ਗੁਆ ਦੇਣਗੇ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸਿਖਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

► ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲੀ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਨ?

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ।

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਬੈਠੇ, ਰਾਹ ਚੱਲਦੇ, ਲੰਮੇ ਪਏ ਅਤੇ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰਕੇ ਸਿਖਾਓ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਚੁਗਾਠਾਂ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਫਾਟਕਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਓ (ਬਿਵਸਥਾਸਾਰ 11:19-20) ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਇਸ ਜਗਹ ਤੇ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿਲਗਨ, ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨਾਲ ਸਿਖਾਉਣਾ ਸੀ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਯਾਦ-ਦਹਾਨੀਆਂ ਲਗਾਉਣੀਆਂ ਸਨ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਰ ਜਗਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ । ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਜਾਂ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ।

ਸਥਿਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਜਾਵਟ ਜਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸਿਖਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ ਜੋ ਉਲਟ ਕੰਮ ਕਰਨਗੀਆਂ ।

► ਇਹ ਹੁਕਮ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ । ਚਰਚ ਦੇ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਅਨੁਪ੍ਰਯੋਗ ਲਾਗੂ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ?

ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ । ਚਰਚ ਨੂੰ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਿਖਾਉਣਾ ਹੈ । ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਚਰਚ ਤੋਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਪੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ।

ਦੂਜਾ, ਚਰਚ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂਪ੍ਰਤੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੋ । ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਚਰਚ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚਰਚ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ।

ਗੈਰ-ਮਸੀਹੀ ਘਰਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਬੱਚੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਚਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਚਰਚ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਮਾਪੇ ਪ੍ਰਤਿਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਤਾਂ ਚਰਚ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਪਰਿਵਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚਰਚ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਬਜ਼ੁਰਗ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਵਾਂਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਦੇਖਭਾਲ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਚਰਚ ਦੀ ਸੇਵਾਕਾਈ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ

► ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾਕਾਈ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?

ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾਕਾਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ...

- ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਕਾਬਲੀਅਤਾਂ ਹੋਣ।
- ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ।
- ਬੱਚੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਸਿਖਦੇ ਹੋਣ।
- ਅਧਿਆਪਕ ਉੱਚ-ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਣ।
- ਬੱਚੇ ਸੇਵਾਕਾਈ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਹੋਣ।

ਜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੇਵਾਕਾਈ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾਕਾਈ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ, ਜਾਂ ਸਾਰੀਆਂ, ਹੋਣ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਹੇ।

ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾਕਾਈ ਤਾਂ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇਕਰ...

- ਜੇਕਰ ਬੱਚੇ ਪਰਵਰਤਿਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਕਤੀ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ।
- ਬੱਚੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ।
- ਜਿਵੇਂ ਬੱਚੇ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾਕਾਈ ਉਸ ਬੱਚੇ ਦੇ ਲਈ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਹੜਾ...

- ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- ਦੁਨੀਆਵੀ ਰੋਲ ਮਾਡਲਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਦਾ ਹੈ।
- ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਸੁੱਧ ਮਨੋਰੰਜਨਾ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

- ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਚ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ, ਚੇਲੇਪਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਇੱਕ ਪਰਿਪੱਕ ਚੇਲੇ ਵਜੋਂ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਰੂਪਾਂਤਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸ੍ਵੈ-ਚਲਿਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਢੰਗ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਇੱਕਜੁੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੱਚ ਦੀ ਉਸ ਇੱਕਜੁੱਟਤਾ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੇਲੇਪਣ ਦਾ ਵਾਸਤਵਿਕ ਕਾਰਜ ਹੈ।

ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੇਵਾਕਾਈ ਦੇ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਜ਼ਰੂਰਤ

► ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ?

ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਸੇਵਾਕਾਈ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਬਾਲਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਵਿਹਾਰੀ ਨੇਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਾ ਵੀ ਹੋਣ। ਬਾਲਗਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਹਾਰੀ ਆਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸੇਵਾਕਾਈ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਲੋੜ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਆਤਮਿਕ ਮਾਹੌਲ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮਾਨਸਿਕ, ਸਰੀਰਕ, ਆਤਮਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਪੱਕ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਬਾਲਗ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੋਣ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾਕਾਈ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਗੰਭੀਰ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾਕਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਅਸਫਲ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਜੇਕਰ....

- ਜਿਹੜੇ ਬਾਲਗ ਸੇਵਾਕਾਈ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹਨ, ਪਰ ਚੰਗੀ ਆਤਮਿਕ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਹਨ।
- ਆਤਮਿਕ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਸਮੂਹ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਮੇਲਜੋਲ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
- ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਲਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

- ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਰੁਚੀ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬਾਕੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ । ਜੇ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਮੁੰਡਾ ਸਾਡੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲੇਗਾ? ਜੇ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਕੁੜੀ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗੀ? ਕੀ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਹੋਣਗੇ?

ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਲੋੜ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਮਸੀਹੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਹੈ । ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਇਸ ਪਹਿਲੀ ਲੋੜ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਜੇਕਰ ਸੇਵਕਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਗੁਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਵੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ।

ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ

ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ।

ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਕੂਬ ਦੇ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦਿੱਤੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਾਂ ਜਾਂ ਮੈਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ । ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ । ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸਹਾਕ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ" (ਉਤਪਤ 28:13) । ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ।

ਅਬਰਾਹਾਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਬਣਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਰਨਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ । ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਲੀਆਜ਼ਰ ਨੇ ਇੰਝ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ" (ਉਤਪਤ 24:12) ।

ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ ।

ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝ ਕੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਚੇਲਾਪਣ ਕੇਵਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਹੀ ਦੱਸਣਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ । ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਜੀਵਨ ਵਿਖਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਅਨੁਸਰਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਜੇਕਰ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਨਗੇ, ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ।

ਚੇਲਾਪਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਮੂਲ ਮੁੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜੀਵਨ-ਸ਼ੈਲੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਚੇਲੇ ਤੋਂ ਦੂਸਰੇ ਚੇਲੇ ਤੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜੀਵਨ ਭੇਜੇ ਜਾਣ (ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ) ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੇਲਾਪਣ ਉਦੋਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਮੂਲ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਯਹੂਦੀ ਰੱਬੀ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਕਿ ਚੇਲਾ ਬਣਨਾ ਜੀਵਨ ਦਾ ਬਦਲਾਵ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨੌਜਵਾਨ ਕਿਸੇ ਰੱਬੀ ਦਾ ਚੇਲਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਰੱਬੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਰੱਬੀ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਿੱਖਦਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੀ ਪਹੁੰਚ ਸਿੱਖਦਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲੇ ਬਣਨ ਲਈ ਨਾ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ, ਉਸਨੇ ਜੀਵਨ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਇੱਕਠਿਆਂ ਸਾਂਝਾ ਕਰਕੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਰੀਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ।

ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੇ ਕੁਝ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਮਹਾਸਭਾ ਸ਼ਾਇਦ ਸੋਚਦੀ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਧਮਕੀਆਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਸਨ। ਪਰ, ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਸਭਾ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 4:13)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਾਰੇ ਕੀ ਦੇਖਿਆ? ਕੀ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਵਤੀਰਾ ਸੀ ਜਾਂ ਬੋਲਣ ਦਾ ਢੰਗ? ਸ਼ਾਇਦ; ਪਰ ਹੋਰ ਵੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਈਸ਼ਵਰੀ ਬੁਲਾਹਟ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸੱਚਾਈ ਪ੍ਰਤੀ ਦ੍ਰਿੜ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇਖੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਆਦਰ ਦੇਖਿਆ ਪਰ ਸਮਝੋਤੇ ਅਤੇ ਪਖੰਡ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਦੇਖਿਆ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਪਾਖੰਡੀਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਕੰਬ ਗਏ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦੀ ਅਜੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੀ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਕਈ ਗੁਣਾਂ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।

ਡਾ. ਪਾਲ ਬ੍ਰਾਂਡ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਨੈਜਵਾਨ ਮੈਡੀਕਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਰੀਜ਼ ਨਾਲ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਆਏ ਇੱਕ ਖਾਸ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਇਹ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਡਾ. ਪਿਲਚਰ, ਸਰਜਨ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਡਾ. ਬ੍ਰਾਂਡ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਡਾ. ਬ੍ਰਾਂਡ ਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੀ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਡਾ. ਪਿਲਚਰ ਕਦੇ ਭਾਰਤ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਉਸਦੀ ਇੰਨੀ ਨਕਲ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਡਾ. ਪਿਲਚਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਪਰ ਡਾ. ਬ੍ਰਾਂਡ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਸਨ ਜੋ ਉਸਨੇ ਅਪਣਾਏ ਹੋਏ ਸੀ।" ⁹

ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਇਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, "ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਅਤੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ।"

ਆਪਣੀ ਉਦਾਹਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਆਦਾਤਰ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ-ਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਚਲੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ।

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਯਾ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਸਬਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਧੇਰੇ ਦਿਆਲੂ, ਨਮਰ ਅਤੇ ਸਬਰਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵੱਲ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਨਾ ਕਰੋ। ਸੋਚੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਦੂਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਅੱਗਲੇ ਕਾਰਜ ਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੀ ਚੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਰੀਰਕ ਭਾਸ਼ਾ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ।

⁹ Paul Brand and Philip Yancey, *In His Image*. (Grand Rapids: Zondervan, 1984), 18-19

ਸੁਣਨ ਦੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ। ਸੁਣਨ ਦੇ ਚੰਗੇ ਲੱਛਣ, ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਸੰਪਰਕ, ਇਕਾਗਰ ਸਮੀਕਰਨ, ਧਿਆਨ ਭਟਕਣ ਨੂੰ ਨਕਾਰਨਾ, ਅਤੇ ਬੁਲਾਰੇ ਦੇ ਹਾਸੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੇਣਾ।

ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਦੇ ਲਈ ਰੁੱਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜਿਸਦੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਸਮਾਂ ਕੱਢਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਿਅਸਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ "ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ," ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੁਕਣ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਅਸਲ ਕੰਮ ਕੀ ਹੈ।

► ਕਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ? ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ? ਕੀ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ?

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸਾਡੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣੀ ਬੁਲਾਰਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇਵੇਗਾ।

ਜਵਾਨ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਸਥਿਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੋਂ ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਤੋਂ ਵਿਦਰੋਹੀ, ਖੁੱਲ੍ਹਦਿਲੀ ਤੋਂ ਸਵਾਰਥੀ, ਪਰਿਪੱਕ ਤੋਂ ਅਪਰਿਪੱਕ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਪਾਖੰਡੀ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਜੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

“ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ
ਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾ
ਰਹੇ, ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸਦੀ
ਉਪਯੋਗਤਾ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ
- ਜੌਰਜ਼ ਮੈਕਡੋਨਲਡ

ਜਵਾਨ ਲੋਕ ਅਸਥਿਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਖ਼ੁਦ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਬਣਨਗੇ।

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਧੇਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰੋ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਬਲੀਅਤਾਂ ਦਿੱਤੀ ਹਨ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰੋ।

ਅਗਵਾਈ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੋਲ ਕਈ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਿਆਣਪ ਦਾ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਿੱਖਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੋ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਮਨਾ ਨਾ ਕਰੋ।

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਖਾਸ ਯੋਜਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਮਝ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰੋ ਤਾਂਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉੱਨਤ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕੋ। ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਅਤੇ ਕੁ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮੋੜ ਦੇਵੇਗੀ।

ਸਿਖਾਉਣ ਦੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ

► ਚੰਗੀ ਅਧਿਆਪਨ ਸ਼ੈਲੀ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਕੀ ਹਨ? ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਅਧਿਆਪਕ ਹੈ?

ਅਧਿਆਪਕ ਦਾ ਅਧਿਆਪਨ ਸ਼ੈਲੀ ਉੱਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਕਈ ਪਹਿਲੂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(1) ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਦਰ

ਲੋਕ ਭੀੜੇ ਗਲੀਆਂ ਵਾਲੇ ਫੁੱਲਦਾਨਾਂ ਵਰਗੇ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਡੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਵੀਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਿੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਉੱਤੇ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਗਤੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿਸਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿ ਕੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਿੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਜੋ ਉਹ ਭੁੱਲ ਜਾਣਗੇ, ਕਵਰ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਨਾ ਭੁਲਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੇਇੰਟ ਬਣਾਉਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਸਿੱਖਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਬਜਾਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਣਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ।

(2) ਸਮੂਹ ਦਾ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ

ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਦੇ ਸਮੇਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਸਰੋਤਿਆਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਣਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਉਂ ਹੈ...?" ਜਾਂ "ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ ਕੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ...?" ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਚਰਚਾ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਨਾ ਲਗਾਓ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ।

ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, "ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ...?" ਜਾਂ "ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਉਂ ਹੈ...?" ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਵਾਲ ਇੰਨੇ ਸੌਖੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਗੁਆ ਦੇਣਗੇ।

- ਕਿਸੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦੱਸਣ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਨਾ ਪਾਓ। ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਹੌਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਖੁਦ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ ਤੇ ਦੱਸਣ ਦੇ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇ।
- ਕੇਵਲ ਕੁਝ ਨੂੰ ਹੀ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦਿਓ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਚੁੱਪ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ: "ਸੁਖਬੀਰ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?" ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। "ਤੁਸੀਂ ਬਾਕੀ ਦੇ ਲੋਕ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?"
- ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਲਾਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦਿਓ।
- ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਜੋ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਰੋਕੇ।
- ਹਰ ਟਿੱਪਣੀ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਕੇ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ।

(3) ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ, "ਇਹ ਸਮੱਗਰੀ ਮਾਇਨੇ ਕਿਉਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ?" ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਨਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਅੰਤਰ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਗੱਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਚੋਂ ਕਿਸੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਗੇ।

ਜੇ ਉਹ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਣਨਗੇ। ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪ ਬਣਾਉਣ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਦਿਓ।

(4) ਮਹੱਤਵ

ਜੇ ਸੱਚਾਈ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹੋ ਉਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦਿਖਾਓ। ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੋ। ਛੋਟੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚੋ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੱਸੋ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੱਚਾਈ ਦੁਆਰਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਪਰ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਗੇ।

ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਹੀਰੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਦੀ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰਨ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾਇਕਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ - ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਾਨ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਮਹਾਨ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੋ ਕਿ ਚਰਚ ਦਾ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਫੈਲਾਉਣਾ ਅਤੇ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਚੁਣੌਤੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਪੂਰਨ ਕੰਮ ਹੈ।

(5) ਦ੍ਰਿਸ਼

ਜੇ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਰੰਗੀਨ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਕਥਨ ਲਿਖੋ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਗੇ।

(6) ਕਾਰਜ

ਲੋਕ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਕੁਝ ਬਣਾ ਕੇ ਜਾਂ ਕਹਾਣੀ ਬਣਾ ਕੇ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਧਿਆਪਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਸਮੇਂ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਵਾਰ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਲਈ ਐਕਟਿੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਵੋ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਵਾਰ ਕੁਝ ਅਦਾਕਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਲੱਭਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

► ਕੁਝ ਮੈਂਬਰ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਪਾਠਾਂ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਬਾਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਸੈਲੀ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਇੰਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਵਿਧੀ: ਸ਼ਬਦ ਰਹਿਤ ਕਿਤਾਬ

ਸ਼ਬਦ ਰਹਿਤ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਹਰੇਕ ਪੇਜ ਵੱਖ ਵੱਖ ਰੰਗ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹੇਠਾਂ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਾਰੰਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਹਰੇਕ ਪਾਠ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਬਦ ਰਹਿਤ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।¹⁰

ਨੋਟ: ਕੁਝ ਲੋਕ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਨੇ-ਰੰਗੀ ਪੇਜ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਕਾਲਾ, ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜਾ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ

ਕਾਲਾ: ਕਾਲਾ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਦੇ ਬਾਰੇ ਯਾਦ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੁਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕੀ ਹਰੇਕ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਣ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। (ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਹੈ।)

ਲਾਲ: ਰੰਗੀ ਖ਼ਬਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਰਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਲਾਲ ਰੰਗ ਯਿਸੂ ਦੇ ਲਹੂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਮਰ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਵਰਗ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਚਿੱਟਾ: ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਤੋੜਾ ਹੋ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ।

ਸੋਨਾ: ਸੋਨਾ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਇੱਥੇ ਜੀਵਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਾਂਗੇ ਜਿੱਥੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਦਾਸੀ, ਦਰਦ ਜਾਂ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

¹⁰ ਸ਼ਬਦ ਰਹਿਤ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਸਮੇਂ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸਦੀ ਜਿਆਦਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਲਈ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਵੈੱਬਸਾਈਟਾਂ ਤੇ ਜਾਓ:

<http://berean.org/bibleteacher/wb.html>, <http://www.abcjesuslovesme.com/ideas1/bible/bible-themes/1150-wordless-book>. ਸ਼ਬਦ ਰਹਿਤ ਕਿਤਾਬ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ, ਇਸ ਲਿੰਕ ਵੇਖੋ:

<http://www.teenmissions.org/resources/wordless-book-bracelet/>.)

ਹਰਾ: ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਉੱਨਤੀ ਕਰੋਗੇ। ਹਰਾ ਉੱਨਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਸਿੱਖੋਗੇ ਅਤੇ ਸਿੱਖੋਗੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੀਓ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਈਬਲ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਸਬਕ 14 ਦੇ ਅਸਾਇਨਮੈਂਟ

- (1) ਇਸ ਸਬਕ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ "ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ" ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਦੇਖੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹੋ, ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਕਿਸੇ ਐਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਗਰੀ ਦਿਖਾਓ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਰੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਚੋਣ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।
- (2) ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਪਾਠ ਜਾਂ ਉਪਦੇਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰੋ। ਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਛੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਉਂਤਬੱਧ ਕਰੋ। ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।
- (3) ਸ਼ਬਦ ਰਹਿਤ ਕਿਤਾਬ ਖਰੀਦਣ ਜਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭੋ। ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਕਰਨ ਸਿੱਖੇ ਅਤੇ ਇਸ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ। ਹਰੇਕ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਪੈਰਾ ਲਿਖੋ।

ਸਬਕ 15

ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਰਚਨਾ

ਜਾਣ-ਪਛਾਣ

ਐਰਿਕ ਆਪਣੇ ਚਰਚ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। “ਅਸੀਂ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਸਭਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਉਸ ਨੂੰ ਆਉਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਠੰਡ ਹੋ ਗਈ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਬੱਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਚਾਲੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੱਕ ਜਿਮਨੇਜ਼ੀਅਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਚਰਚ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਈ।”

ਐਰਿਕ ਦਾ ਚਰਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਉਸ ਚਰਚ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਸਨ, ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਦੁਆਰਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਏ।

ਇਸ ਸਬਕ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਚਰਚ ਦੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਹਾਨ ਚਰਚਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ।

ਕੁਝ ਚਰਚਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਜੋ ਇਮਾਰਤ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਸੱਦੇ ਦਾ ਅਰਥ

ਮਸੀਹੀ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਰਚਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੈਲਾਨੀ ਚਰਚ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਆਉਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਗੇ। ਉਹ ਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੈਲਾਨੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤਿਕਿਰਿਆ ਦੇਣਗੇ।

► ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚਰਚ ਦੇ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਸੱਦੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ?

ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਫਰਜ਼ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਦੇਸਤੀ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁਣਗੇ।

ਅਸੀਂ ਆਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਤਿਕਿਰਿਆ ਦੇਣਗੇ।

ਕੁਝ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਆਤਮਿਕ ਰੁਚੀ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਆਕਰਸ਼ਕ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਪਸੰਦ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਹੀ ਹਿੱਤਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਕਲੀਸੀਆ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਸਮੂਹ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਅਰਾਧਨਾ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਅਰਾਧਨਾ ਦੇ ਆਗੂ ਅਤੇ ਸਾਜ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਲਾਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਅਰਾਧਨਾ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਆਗੂ ਉੱਨਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਅਤੇ ਅਰਾਧਨਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

► ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਰੱਖਦੇ ਹੋ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

ਉਸ ਮਹਾਨ ਪਰਿਵਰਤਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਜੋ ਉਦੋਂ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਪੁਰਾਣਾ ਧਰਮ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਦੇਸਤਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਖ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਾਪ ਤੋਂ ਤੇਬਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਨੰਦ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪਰਿਵਰਤਨ ਵੇਲੇ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀ ਮਹਾਨ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਬਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਛੱਡੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਮਸੀਹੀ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਹਚਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਹ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਭਾਈਚਾਰਾ ਬਣਾ ਛੱਡਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ

ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਹੈ, "ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ? ਮੇਰਾ ਉਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ?"

ਯਿਸੂ ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਲੂਕਾ 10:9)। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਦੇ ਨੇਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਜੀਵਨ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਭਾਈਚਾਰਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ।

ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸੀਆ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਜੋਂ ਆਕਰਸ਼ਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

► ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੇਗਾ?

“ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਰਚ ਦੀ ਬਣਤਰ ਬਣਾਈ ਸੀ ਜੋ ਮੌਤ ਅਤੇ ਨਰਕ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਸਕੂਲ ਦੇ ਦਾਣੇ ਵਾਂਗ ਛੋਟਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਵਿੱਚ ਵੱਧਦਾ ਗਿਆ...”
- ਰਾਬਰਟ ਕੋਲਮੈਨ, ਦ, ਮਾਸਟਰ ਪਲੈਨ

ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਿਆਰ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਸਰਵ-ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚਰਚ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਲੀਸੀਆ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧ ਸਮੂਹ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰੇਗਾ।

ਇੱਕ ਆਕਰਸ਼ਕ ਸਥਾਨਕ ਚਰਚ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ

(1) ਮੈਂਬਰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਅਸਲੀ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਹੈ। ਬਚਾਏ ਨਹੀਂ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਦਿਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂਬਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੇ ਆਨੰਦ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧ

ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(2) ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ (ਸਿਧਾਂਤਾਂ) ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿਧਾਂਤ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਸਿਧਾਂਤ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਵਿਆਹ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਹਨ। ਸਿਧਾਂਤ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।

(3) ਕਲੀਸਿਆ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਨੰਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਰਾਧਨਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਆਨੰਦ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਸੱਚੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਹ ਉਸ ਆਨੰਦ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਰਾਧਨਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਂ; ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਮੁਕਤੀ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਨੰਦਮਈ ਅਰਾਧਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਦੀ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗਾ।

(4) ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਦੀਪਕ ਕਾਲ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ। ਮਸੀਹੀਆਂ ਕੋਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਐਥੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਾਸਾ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਹੈ। ਬਚਾਏ ਨਾ ਗਏ ਲੋਕ ਜੀਵਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਉਦੇਸ਼ ਲੱਭਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਮੌਤ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

(5) ਕਲੀਸਿਆ ਸਵਾਰਥੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਚਰਚ ਆਪਣੇ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮੰਡਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਜਾਂ ਦੇਖਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸਵਾਰਥ ਦੇ ਲਈ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(6) ਚਰਚ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਡੂੰਘੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਬਚੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਭੁੱਖ ਹੈ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਕਿਸੀ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੈ। ਚਰਚ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਵਾਸਤਵਿਕ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

(7) ਚਰਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੋਰਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸਮੂਹ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਮਸੀਹੀ ਹੀ ਸੱਚੀ ਮਸੀਹੀ ਸੰਗਤ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ।

► ਕੁਝ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਕੀ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਰਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਸਹੀ ਤਰਜੀਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਚਰਚ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀਆਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ

ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਾਰਜ-ਕਰਮ ਅਤੇ ਸੰਗਠਨ ਉਸਦੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਚੋਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇ। ਕਲੀਸਿਆ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕਰਨਾ

ਚਰਚ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਚਰਚ ਦੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਆਏ ਹਨ ਜਾਂ ਕਾਸ਼ ਉਹ ਨਾ ਆਏ ਹੁੰਦੇ। ਚਰਚ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਚਰਚ ਨੂੰ ਗਰੀਬੀ ਦੀ ਵਜਹ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਅੱਡ ਨਾ ਕਰੇ।

ਉਹਨਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਚਰਚ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਚਰਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟੀਆਂ ਗਰੁੱਪ ਸਭਾਵਾਂ ਜਾਂ ਘਰ ਦੀਆਂ ਬੰਦਗੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨਿਓਤਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਿੱਖ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਬਾਹਰ ਪਹੁੰਚਣਾ

ਚਰਚ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਵਚਨਬੱਧ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਚਰਚ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਚਰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਲੋਕ ਚਰਚ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ

ਕੁਝ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਗਠਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪਵੇਗੀ। ਕਾਬਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਚਰਚ ਨੂੰ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਖੋਜਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਛੋਟੀ ਸਮੂਹ ਸੇਵਾਈ

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਅਰਾਧਨਾ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਚੇਲੇ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਪਾਸਟਰ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਇੱਕਠਿਆਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਸਿਹਤਮੰਦ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਕਿਸਮ ਦੇ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮੂਹ ਘਰਾਂ ਦੇ ਚਰਚ, ਐਤਵਾਰੀ ਸਕੂਲ ਦੀਆਂ ਕਲਾਸਾਂ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਮੂਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਿਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਤਬਦੀਲੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ। ਚਰਚ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਢਾਂਚੇ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਦੱਸਤਾ

ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਚਰਚ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਕੁਝ ਚਰਚਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਢਾਂਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਹਰ ਚਰਚ ਕੋਲ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਲੋਕ ਕੌਣ ਹਨ। ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਕੌਣ ਹਨ ਜੋ ਚਰਚ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਲਈ ਕਿਹੜੀਆਂ ਵਚਨਬੱਧਤਾਵਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਲਈ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਛਾਪਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਚਰਚ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਹੁਦਾ ਜਾਂ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚਰਚ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋਏ ਨਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਤਤਕਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ

ਚੇਲੇ ਬਣਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪਰਿਵਰਤਨ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਕਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੋੜਾਂ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਉਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਹੁਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਦੇਸਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦੇਸਤਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਕਈ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਚਰਚ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਚੇਲਾ ਬਣਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਰੰਤ ਅਗਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪਹਿਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਸੰਪਰਕ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹੋਰ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹੋਰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਜਾਣ-ਪਹਿਚਾਣ ਪਹਿਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਮੈਂਬਰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਫੋਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਣ ਪਹਿਚਾਣ ਬਣਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਅਗਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਾਠਾਂ ਨੂੰ ਵਾਰੀ-ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਸਹਾਇਤਾ ਸਮੂਹ ਹਾਸਿਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂਬਰ ਕੋਰਸ ਤੋਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਪਾਠਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ

ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿੱਤੀ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚਰਚ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮੈਂਬਰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇੱਕ ਪਰਿਪੱਕ ਚਰਚ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਡੀਕਨ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਪੱਕਿਆਂ ਕਰਨ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਚਰਚ ਨੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਡੀਕਨ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਰਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂਬਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਸਬਕ 15 ਦੇ ਅਸਾਇਨਮੈਂਟ

ਇੱਕ ਚਰਚ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਇਸ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਲਿਖੋ ਜੋ ਚਰਚ ਨੂੰ ਜਾਤਾ ਹੈ, ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਰਚ ਦਾ ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵਰਣਨ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਬਕ 16

ਸੱਚੇ ਚੇਲੇ

ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣਾ

► ਯਿਸੂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?

ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਾਈ ਚੰਗਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ। ਹੋਰ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸਾਈ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨਾ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ, ਨਿਹਚਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਾ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਹੋਰ ਸੱਚ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਦਲਾਵ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਇਸਾਈ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਕੋਲ ਸੁਰਗ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਦਲਾਵ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਬਦਲਾਵ ਵਾਸਤਵਿਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮਾਫ਼ੀ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਇਸਾਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਯਿਸੂ ਦਾ ਚੇਲੇ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਇੱਕ ਪਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਸਾਈ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕਮਾਤਰ ਮਾਪਦੰਡ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਵਿਰੋਧੀਵਾਦ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਇਸਾਈ ਉੱਤੇ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੁਫ਼ਤ ਕਿਰਪਾ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਕਿਰਪਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸ਼ਰੇਆਮ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਸਬਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਗੂ ਕਲੀਸਿਆ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਾਪੀ ਆਦਤਾਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਜੀਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਬਚੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ

ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਉਪਾਸਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਕੋਈ ਵਧੀਆ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਿਆਂ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗ਼ਲਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੰਗਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮਸੀਹ ਵਰਗੀ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਨਮਰ ਅਤੇ ਦਯਾਵਾਨ ਮਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਨਿਆਉਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਹਲੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕੁ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਹੀ ਭਰੋਸਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਹਰ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਜੋਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਦਲਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ।

ਕੀ ਇਹ ਲੋਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਵਰਗੇ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ?

ਇਸਾਈ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਯਿਸੂ ਦਾ ਚੇਲਾ ਬਣਨਾ।

ਚੇਲਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ? ਯਕੀਨਨ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੰਨਾ ਹੈ। ਮਹਾਨ ਆਗਿਆ ਵਿੱਚ, ਮਹਾਨ ਆਗਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਸਥਾਨ ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਉਹ ਨਵੇਂ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਿਖਾਉਣ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਸਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਮੱਤੀ 28:19-20)। ਚੇਲੇ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਅਰਥ ਸਿਰਫ਼ ਯਿਸੂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਯਹੂਦੀ ਰੱਬੀ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ।

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, "ਆਓ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲੋ" ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ।¹¹ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕੋਈ ਚੇਲਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦਾ ਹੈ?

¹¹ ਮੱਤੀ 4:19; ਮੱਤੀ 9:9; ਮੱਤੀ 16:24; ਮੱਤੀ 19:21; ਯੂਹੰਨਾ 1:43

ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਦਿਸ਼ਾ ਬਦਲਣੀ ਪਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ- ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਯਿਸੂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਮਤਲਬ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੈ। ਪਾਲਣਾ ਤੇਬਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ

ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਪਛਤਾਵਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ।

ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜਾਣਨ ਲੱਗਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਸ ਵਰਗਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਮੱਤੀ 16:21-25 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਮੌਤ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ। ਪਤਰਸ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਉਸਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਚੇਲਾ ਬਣਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਲੀਬ ਚੁੱਕਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਮੈਂ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਝਿੜਕ ਸਵੈ-ਸੰਪੂਰਨਤਾ, ਸਵੈ-ਉੱਚਾਈ, ਅਤੇ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ - ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਸੱਚੇ ਚੇਲੇ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

► ਮਨੁੱਖੀ ਸਵੈ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਚੇਲੇ ਬਣਨ ਲਈ ਵਿਰੋਧੀ ਕਿਉਂ ਹੈ?

ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਉਹ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ

"ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਵੀ ਮੂਰਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦਾ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਬਦਲਾਵ ਹੈ ਜੋ ਬਦਲਾਵ ਦਾ ਗਠਨ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਬਦਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

- ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਲੈਸੇਨ ਕਮੇਟੀ,
ਵਿਲੇਬੈਂਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ

ਚੱਲਣ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦਾਅ ਤੇ ਲਗਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਦਿਲ ਦੀ ਖੋਜ, ਹਲੀਮੀ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

► ਇਸ ਬਿਆਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ, "ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਗੁਆਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣਾ" ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਦੀ ਖਾਤਰ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਮੌਤ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਬਾਹਰੀ ਅਧੀਨਗੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਦਿਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਹਲੀਮੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਾਂਗ, ਅੱਜ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਚੇਲੇ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਕਲੀਸਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੇਬਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸਹੀ ਰਾਹ ਤੇ ਬਦਲਾਵ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਸੱਚੇ ਇਸਾਈ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕੋ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਡੀਟ੍ਰਿਚ ਬੇਨਹੋਫਰ ਇੱਕ ਜਰਮਨ ਦਾ ਪਾਸਬਾਨ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਡੋਲਫ ਹਿਟਲਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਸਤਰਾਂ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ *ਚੇਲੇਪਨ ਦੀ ਕੀਮਤ* ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ।

ਮਹਿੰਗੀ ਕਿਰਪਾ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ; ਇਸਦੀ ਖਾਤਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਵੇਚ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਮੋਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰੀ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਮਾਲ ਵੇਚ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਾਹੀ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਖਾਤਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਅੱਖ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਠੇਕਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਚੇਲਾ ਆਪਣਾ ਜਾਲ ਛੱਡਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ...ਅਜਿਹੀ ਕਿਰਪਾ ਮਹਿੰਗੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਉਸ ਵਰਗਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਗ਼ਲਤ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਇਹ ਕਰੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਉਹੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਯਿਸੂ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ, ਦਯਾ, ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਮਾਫੀ ਵਿੱਚ ਕਰੇਗਾ।

ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਸਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਦਿਲ ਇਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਦਿਲ ਉਸ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਵੈਰੀ ਬਣਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੈਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਲੀਬ ਤੇ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਉਸਦੇ ਸੱਚੇ ਚੇਲੇ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੁਰਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਰਕਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸਰਾਪ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇਸ ਆਤਮ-ਸਮਰਪਣ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆਵੇਗਾ - ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆਵੇਗਾ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਬਚਾਵੇਗਾ (ਮਰਕੁਸ 8:35)।

► ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਬੁਲਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇਪਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨਗੇ?

ਆਤਮਿਕ ਨਿਰਮਾਣ

ਆਤਮਿਕ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ¹² ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਸਿਆਣਪ ਵੱਲ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਸਿਆਣਾ ਹੋਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਆਣਪ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਧਰ ਹੈ ਜਿਸ ਤੱਕ ਉਹ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਜੁਆਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਰਸੂਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਇੱਕ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:14)।

ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਤਮਿਕ ਨਿਰਮਾਣ ਸਿੱਖਣ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਰਸੂਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਅਸਿਆਣਪ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉੱਨਤ ਸਿਧਾਂਤ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:1-2. ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਵੀ ਵੇਖੋ 5:12-14)। ਉਸਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਸਿਆਣਪ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖਣਾ ਆਤਮਿਕ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਸਿਖਾਉਣਾ ਚੇਲੇਪਨ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

ਆਤਮਿਕ ਨਿਰਮਾਣ ਕੇਵਲ ਸਿੱਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਰਸੂਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਸਿਆਣਪ ਈਸਾਈ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵਰਗਾ ਬਣਨਾ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:13)। ਇਹ ਸਿਆਣਪ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ 2 ਪਤਰਸ 1:2-11 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਹਵਾਲੇ ਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਿਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ।

¹² "ਹੋਰਾ ਲਈ ਆਤਮਿਕ ਨਿਰਮਾਣ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਦੀ ਦਯਾਵਾਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ।" Definition adapted from M. Robert Mulholland Jr., *Invitation to a Journey* (Downers Grove: InterVarsity Press), 12.

ਵਚਨ 3: ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਧਰਮੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਨੇਕੀ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ।

ਵਚਨ 4: ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸੁਭਾਅ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ।

ਵਚਨ 5-7: ਸਾਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ ਨਿਹਚਾ ਨੂੰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਮਸੀਹੀ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

ਵਚਨ 8: ਇਹ ਗੁਣ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਫਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਗੇ ।

ਵਚਨ 9: ਜੇਮਨੁੱਖ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਨਿਰੰਤਰ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

ਵਚਨ 10-11: ਇਸਾਈ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਹੋ । ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੱਡੀ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਦੀਪਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਗੇ ।

ਪਤਰਸ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦਾ ਦੂਜਾ ਅਧਿਆਇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਾਪ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਝੂਠੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਝੂਠਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨਵੇਂ ਬਦਲਾਵ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਬਦਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਬਚਾਵ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ (2 ਪਤਰਸ 2:18-22) ।

ਪੱਤਰੀ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਸਾਨੂੰ ਝੂਠੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਪ ਵੱਲ ਮੁੜਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਵਧਣ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (2 ਪਤਰਸ 3:17-18) ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਮਹਾਨ ਆਗਿਆ ਵਿੱਚ ਆਖਿਆ ਕਿ ਚੇਲੇਪਨ ਦਾ ਕੰਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ । ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਸੱਚ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਿੱਖਦਾ ਹੈ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਉਹ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਦਾ । ਗਿਆਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਹੈ । ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਸਿੱਖਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਪਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਚੇਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਕਲਿਸਿਯਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਧਰਮੀ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਸਿਆਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ।

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 1:9-11 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਫ਼ਿਲਿੱਪੀ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਮੂਹ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਪੱਤਰੀ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਚਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ ਲਈ ਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ। ਵਰਣਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗਿਆਨ, ਸਮਝ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਵਧੇ ਅਤੇ ਇਹ ਪਿਆਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਿਖੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣ ਸਕਣ। ਇਹ ਜੀਵਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਆਤਮਿਕ ਫਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨਗੇ।

► ਅਸੀਂ ਜੋ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਯਿਸੂ ਦਾ ਚੇਲਾ ਕੀ ਹੈ?

ਯਿਸੂ ਦਾ ਇੱਕ ਚੇਲਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸਚਿਆਈ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਜੀ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਿੱਖੀ ਹੈ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਦੀ ਦਿਲੋਂ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੀਸਾਈ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

► ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਿਵੇਂ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ?

ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ

ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ 2 ਪਤਰਸ 1:2-11 ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸੁਭਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਸਾਡੇ ਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਜੀਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਉਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਦਿਲ ਦਾ ਹੋਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੇਲੇਪਣ ਦੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਚੇਲੇਪਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣਾ ਅਤੇ ਮੰਨਣਾ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਕਿ ਸੰਪੂਰਨ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ।

ਜੇਨ ਵੈਸਲੀ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਉਹ ਨਿਹਚਾਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵੈਸਲੀ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਪਾਪੀ ਕੋਲ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ, ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਈਸਾਈ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਵੈਸਲੀਅਨ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਰਮਨਿਊਟਿਕਲ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ "ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੈਸਲੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਹਰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਵਜੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ

ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਵੈਸਲੀ ਦੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ।¹³

ਇੱਕ ਆਮ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ [ਈਸਾਈ ਸੰਪੂਰਨਤਾ] ਕੋਈ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਾਅਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਯਹੋਵਾਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰੀਏ। ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, "ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਦੀ ਸੁਨੰਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਅੰਸ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਵੀ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੋ" (ਬਿਵਸਥਾਸਾਰ 30:6)। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਘਟ ਨਹੀਂ ਹੈ: "ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਬੁੱਧ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰ" (ਮੱਤੀ 22:37), ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ; ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਅਦਾ ਵਧੇਰੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, "ਆਪਣੇ ਗਾਅਵੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕਰ" (ਮੱਤੀ 22:39), ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਾਅਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਹੈ।

¹³ Adapted from John Wesley, "Christian Perfection," from *A Timeless Faith: John Wesley for the 21st Century*. Edited by Stephen Gibson. (Nappanee: Evangel, 2006).

ਅਤੇ ਉਹ ਬੇਅੰਤ ਵਾਅਦਾ, ਜੋ ਸਾਰੀ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ: "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਓਹਨਾਂ ਦਿਆਂ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਓਹਨਾਂ ਦਿਆਂ ਹਿਰਦਿਆਂ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਾਂਗਾ" (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 8:10), ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵਾਅਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ: "ਤੁਹਾਡਾ ਉਹੋ ਸੁਭਾਉ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਭੀ ਸੀ" (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:5)। ਇਹ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸੰਤ ਪਤਰਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਹੁਕਮ, "ਸਗੋਂ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਦਾ ਵਾਲਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਭੀਤਵੇਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਚਾਲ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ" (1 ਪਤਰਸ 1:15), ਇੱਕ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸਦਾ ਇਸਦਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮਰੱਥੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਉਡਾ ਸਕਦਾ, ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵੱਲ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਇਹ ਦੇਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸੁਰਗੀ ਬੁਲਾਹਟ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

“ਪਰ ਕੀ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਪ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ?” ਬੇਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਹਰ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, “ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਬੁੱਧ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰ” (ਮੱਤੀ 22:37)।”

ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਉਸਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ।

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਸਾਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਹੈ ਜਿਸ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀਆਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ, ਵਾਅਦਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਧਰਮ ਸਿੱਖਿਆ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਕੀ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ?

ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ? ਕੀ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਹਰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ? ਕੀ ਇੱਟ ਜਾਂ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ? ਨਾ ਹੀ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਤੌਰ ਤੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। “ਪਰ ਕੀ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਪ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ?” ਬੇਸ਼ੱਕ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹਰ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ, “ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਬੁੱਧ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰ”(ਮੱਤੀ 22:37)। ਇਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਰ ਹੁਕਮ ਮੁਰਦਿਆਂ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਜਿਉਂਦਿਆਂ ਲਈ ਹਨ। ਇਹ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਸਾਨੂੰ “ਉਮਰ ਭਰ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਅਤੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ” (ਲੂਕਾ 1:73-75)।¹⁴

“ਜੇ ਉਸਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਉਸਦੇ ਨਿਆਉ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਿਆਉ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦਾ ਅਰਥ ਉਸਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇਬਰਾਬਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ”
- ਚਾਰਲਸ ਫਿੱਨੀ, ਸਿਸਟੇਮੈਟਿਕ ਥਿਓਲੋਜੀ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪਰਤਾਵੇ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਹੁਨਰ ਵਿੱਚ ਵਧਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ।

ਬਾਈਬਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸਤਰ ਪਾਪ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦਿਲ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ (ਤੀਤੁਸ 2:11-12; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 15:9; 1 ਯੂਹੰਨਾ 3:2-10, 1 ਯੂਹੰਨਾ 5:1-4)। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਬੇਦਾਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

¹⁴ Adapted from John Wesley, “Christian Perfection,” from *A Timeless Faith: John Wesley for the 21st Century*. Edited by Stephen Gibson. (Nappanee: Evangel, 2006).

ਚੇਲੇਪਣ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾਵਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੱਖਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣਾ ਪਹਿਲੀ ਤਰਜੀਹ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਤੇਬਾ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਬਕ 16 ਦੇ ਅਸਾਇਨਮੈਂਟ

ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਲਿਖੋ:

- ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਯਿਸੂ ਦਾ ਚੇਲਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?
- ਤੁਸੀਂ ਪਤਰਸ ਦੁਆਰਾ ਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸੱਚ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਵੇਂ ਕਰੋਗੇ?
- “ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ” ਕੀ ਹੈ?

ਇਸਦੀ ਕੁੱਲ ਲੰਬਾਈ ਲਗਭਗ 2 ਪੰਨਿਆਂ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸਬਕ 17

ਆਤਮਿਕ ਸਿਆਣਪ ਵੱਲ

ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੇਵਕਾਈ

ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਬਦਲਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਵੀਆਂ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ – ਇਹ ਬਦਲਾਅ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਇਸਨੂੰ “ਨਵੀਂ ਰਚਨਾ” ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:17)।

ਪਰ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੇ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ। ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਇਆ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਦਮ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਿਆਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ। ਉਸਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਤਮਿਕ ਸਿਆਣਪ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਇਆ ਵਿਅਕਤੀ “ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਬੱਚਾ” ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:1-2 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਚਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਆਮ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 5:13-14 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਵਚਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁੱਧ ਕੀ ਹੈ? ਅੰਨ ਕੀ ਹੈ? ਆਤਮਿਕ ਸਿਆਣਪ ਦੀ ਕੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ?

ਇਸ ਕੋਰਸ ਦੇ ਅਰੰਭਿਕ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਸ ਮਹਾਨ ਆਗਿਆ ਬਾਰੇ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਆਓ ਇਸਦੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਵੇਖੀਏ।

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਮੱਤੀ 28:18-20 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਿੱਤੀ?

ਮਹਾਨ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸਾਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਉਣ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਿੰਨਾਂ ਦਾ ਉਸਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਇਸ ਕੰਮ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਹੈ। ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਹੈ ਜਿੰਨਾਂ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ।

ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਸਿਆਣਪਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਹੈ।

ਅਫਸੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀਆਂ ਖਾਸ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਬੱਚੇ ਨਾ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਨਤ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣ (ਅਫਸੀਆਂ 4:11-14)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਸਿਆਣਪ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਪਾਸਬਾਨ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਕਿਹਾ, “ਤੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ, ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਰਹੀਂ” (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4:13)। ਇੱਥੇ ਉਹ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਉਹ ਉਸਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਉਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੇ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸਿਖਾਏ। ਇੱਕ ਪਾਸਬਾਨ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:2)।

ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖਣਾ ਆਤਮਿਕ ਬਣਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣਾ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਿੱਖਿਅਕਾਂ ਨੂੰ ਉੱਨਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

“ਅਤੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੈਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੈਥੋਂ ਸੁਣੀਆਂ ਅਜੇਹੀਆਂ ਮਾਤਬਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਜਿਹੜੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਜੋਗ ਹੋਣ” (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:2)। ਇਹ ਹਦਾਇਤ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਨੁਭਵੀ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸੇਵਕ ਦੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਏਗਾ। ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪਵੇਗੀ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾ ਸਕਣ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਸਿਖਲਾਈ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸੁਣਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇਗੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ “ਮਾਤਬਰ ਮਨੁੱਖਾਂ” ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਂ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਖਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ।

“ਯਿਸੂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰੇ ਜੋ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਸਕਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ। ”
ਰੇਬਰਟ ਕੋਲਮੈਨ, ਦ ਮਾਸਟਰਜ ਪਲੈਨ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਕਿਸ ਪਾਸਬਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸਭ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਹਦਾਇਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਪਰ ਅਫਸੀਆਂ 4:11 ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਾਸਬਾਨ ਦਿੱਤਾ (ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭੂਮਿਕਾ)। ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਪਦੇਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮਸੀਹੀ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕਜਵਾਬਦੇਹੀ

ਚੇਲੇਪਨ ਦੀ ਸੱਚੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਿੱਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਹੈ; ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ, ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾਵਾਂ, ਰਵੱਈਆਂ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਿਰਫ ਮਸੀਹੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹੀਏ, ਇਸਦਾ ਅਰੰਭ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਦਮ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਉਤਪਤ 2:18)।

ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਦੀ ਪੇਥੀ 4:9-10 ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਦੇ ਫਾਇਦਿਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“ਇੱਕ ਨਾਲੋਂ ਦੋ ਚੰਗੇ ਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਚੰਗੀ ਖੱਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪੈਣ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜਣਾ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕੇਗਾ ਪਰ ਹਾਏ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਜਿਹੜਾ ਇਕੱਲਾ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਕੋਈਨਹੀਂ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਖੜਾ ਕਰੇ!”

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਲਈ ਉਸਦੀ ਯੋਜਨਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਜਕਾਂ ਦਾ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਕੈਂਪ ਬਣਨ (ਕੁਚ 19:6)। ਇਹ ਵਿਰਾਸਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮਹਾਨ ਆਗਿਆ ਵੱਜੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ” (ਬਿਵਸਥਾਸਾਰ 6:4-9)।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਲਈ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਿੱਤੀ (1 ਪਤਰਸ 2:9)।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇਹ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਲੋਕ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਚੰਗੇ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਸੰਬੰਧ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਸਮਾਜ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਲਈ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੂਸਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਇਹ

ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗ਼ਲਤ ਸੋਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਨਾ ਰੱਖ ਕੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹੀ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੇ ਵੱਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12)। ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਗ ਆਜਾਦ ਹੋ ਕੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਚਾਲਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਰੀਰ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਅੰਗ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਦੋਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਅਨੈਤਿਕ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਰੋਟੀ ਦੀ ਉਦਹਾਰਨ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜੋ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖਮੀਰ ਸਾਰੀ ਤੋਣ ਨੂੰ ਖਮੀਰਿਆਂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:6)। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਗਾਂ ਵੱਜੋਂ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਸਮਾਜ ਆਤਮਿਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੇ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਥਾਨ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹੀ ਸਮਾਜ ਆਤਮਿਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਦੇ ਨਿਮਿੱਤ ਜਾਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਈ ਉਹ ਇਹ ਕੰਮ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਕਰਨ, ਨਾ ਹਾਉਕੇ ਭਰ ਭਰ ਕੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਲਾਭਵੰਤ ਨਹੀਂ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13:17)।

ਇਹ ਵਚਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉੱਪਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਗਿਆ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਸਿਰਫ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਆਤਮਿਕ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਸੀਹੀ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਇਸ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:24-26 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ?

ਇੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਲਿਆਈ ਦੇ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

► ਉਸ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ ਜੋ ਇਸ ਜਿੰਮੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਸਾਡਾ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਾਡਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਫਿਰਕ ਵਿਖਾਉਣੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਸਲਾਹ ਦੁਆਰਾ ਬੁਰਾ ਮਨਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਵੇਖਣਾ ਭਈ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੋਂ ਬੇਮੁਖ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਿਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੇਪਰਤੀਤਾ ਬੁਰਾ ਦਿਲ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਗੋਂ ਜਿੰਨਾਂ ਚਿਰ ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਨ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਨਿੱਤ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਪਾਪ ਦੇ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਕਠੋਰ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 3:12-13)।

ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਸਿਰਫ ਸਾਰੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦਿਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ “ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ” ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸੰਗਤੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕਠੇ ਹੋ ਕੇ ਖਾਣਾ-ਪੀਣਾ ਜਾਂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਕਹਾਉਤਾਂ 27:17 ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਸਤਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:

ਲੋਹਾ ਲੋਹੇ ਨੂੰ ਤਿੱਖਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਉਂ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤ੍ਰ ਦੇ ਮੁਖ ਨੂੰ ਤਿੱਖਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੂਸਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਆਤਮਿਕ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਅਹੁਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਹਲੀਮੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਸਲਾਹ ਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਆਪੋ ਵਿੱਚੀ ਆਪਣਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਏ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਨਰੋਏ ਹੋ ਜਾਓ। ਧਰਮੀ ਪੁਰਖ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਅਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਯਾਕੂਬ 5:16)।

ਨਿੱਜੀ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਆਗਿਆ ਆਸਾਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਪ੍ਰਸੰਗ ਇਸ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ: ਤਾਂ ਕਿ ਜਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਗ਼ਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਹ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ।

ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਭਾਰ ਚੁੱਕ ਲਵੋ ਅਤੇ ਇਉਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰੋ (ਗਲਾਤੀਆਂ 6:2)।

ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬੁਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਾਥੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਕਸਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦਾ ਬੋਝ ਕਿਵੇਂ ਉਠਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?

ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਅਰੰਭਿਕ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਨੇੜਤਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਅਰ ਦਿਨੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਮਨ ਹੋ ਕੇ ਹੈਕਲ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਘਰੀਂ ਰੋਟੀ ਤੋੜਦੇ ਉਹ ਖਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਮਨ ਨਾਲ ਭੋਜਨ ਛੱਕਦੇ ਸਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:46)।

ਜੇਨ ਵੈਸਲੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਮਸੀਹਤ ਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਤੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

► ਤੁਹਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੈਸਲੀ ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?

ਆਤਮਿਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਇੱਕ ਤੰਦਰੁਸਤ ਮਸੀਹੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਦੀ ਹੈ।

ਆਤਮਿਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸਮੂਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਿਕਤਾ, ਆਤਮਿਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਅਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਉੱਨਤੀ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਆਤਮਿਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਸੀਂ ਵਚਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਉਸ ਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਦੀ ਬਣਤਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਆਤਮਿਕ ਸਿਆਣਪ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ

ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਪਰਿਪੱਕ ਮਸੀਹੀ ਕੌਣ ਹੈ?

ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਆਣਪ ਸਮਾਂ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਮਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ (ਤੀਤੁਸ 2:1-5)। ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲੋਕ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਬੁੱਢੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਨੌਜਵਾਨ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਿਆਣਪ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਿਆਣਪ ਦੀਆਂ ਜਿਆਦਾਤਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬਿੰਦੂ ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਆਤਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਜਾਂ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਭਰ ਵੱਧਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਸਿਆਣਪ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਤਮਿਕ ਸਿਆਣਪ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਸਾਰੇ ਵਚਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

► ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਵਚਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:11-14, ਇਬਰਾਨੀਆਂ 5:12-6:1, 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:1-2, ਅਤੇ 1 ਯੂਹੰਨਾ 2:12-14.

ਹੇਠਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਸਿਆਣਪ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਪੂਰਨ ਸੂਚੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੂਚੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕੁਝ ਬਿੰਦੂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਅਲੱਗ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਇੱਕ ਪਰਿਪੱਕ ਮਸੀਹੀ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣ ਸਕੇ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਲਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਆਤਮਿਕ ਸਿਆਣਪ ਦੀਆਂ ਦਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ

(1) ਕਿਸੇ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ, ਰਵੱਈਆਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਹੋਣਾ

ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੇ ਜੋਸ਼ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਾਂ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:10)। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਤਾਅ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸਦੇ ਜਿਹਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਸੀਹ ਜਿਹੇ ਬਣਨਾਰਥ ਪਿਆਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਣਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸੁਆਰਥ ਜਾਂ ਹੰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਸੀਹੀ ਮਸੀਹ ਵਰਗਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੇ ਬੋਲਾਂ ਜਾਂ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਉਦਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(2) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨੇੜਤਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧ

ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਨਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਕੁਝ ਚਿੰਨ੍ਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਦਾ ਅਨੰਦ ਉਠਾਉਣਾ, ਉਸਦੇ ਵਚਨ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਦਾ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਨ ਲੱਗਣਾ ਆਦਿ ਹਨ।

(3) ਆਤਮਾ ਦੇ ਫੁਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਨਾ

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਤਮਿਕ ਫੁਲਾਂ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ, ਅਨੰਦ, ਸਬਰ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਸੰਜਮ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਜਿਆਦਾ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(4) ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਪਾਪ ਦੇ ਜਿੱਤ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨਾ

ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸਿੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਫਾਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਸਕੇ। ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਉੱਨਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਜਿੱਤ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਝੁਕਾਅ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਵੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇਸਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਤੋਂ ਮਾਫੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹੀ ਦੇਸਤਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਯਾਕੂਬ 5:16)।

(5) ਸਥਾਪਿਤ ਆਤਮਿਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ

ਆਤਮਿਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਉਹ ਤਰੀਕੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਬਾਈਬਲ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਉਹ ਇੱਕ ਪਰਿਪੱਕ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(6) ਮਸੀਹੀ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨਾ

ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਨਿਰਭਰਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਕੰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਉਸਾਰਦਾ ਹੈ।

(7) ਸਥਿਰ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ

ਇੱਕਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਮਸੀਹੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਰਿਪੱਕ ਮਸੀਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਰਵੱਈਏ ਤੋਂ ਮਸੀਹੀ ਵਿਖਣ ਦੀ ਚਾਹਤ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਬੋਲ ਜਾਂ ਕੰਮ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਪਿਆਰ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਦੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਲ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(8) ਤੰਦਰੁਸਤ ਰਿਸ਼ਤੇ

ਇੱਕ ਪਰਿਪੱਕ ਮਸੀਹੀ ਦੂਸਰੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਡੂੰਘਾ ਸੰਬੰਧ ਉੱਨਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਸਬਰ ਅਤੇ ਮਾਫੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਲੀਮ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਗ਼ਲਤ ਸਮਝ ਲਵੇ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਇੰਨਾ ਸਬਰਵਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿੰਨਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਗ਼ਲਤੀ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੂਸਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਰਾਏ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ।

(9) ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਕਾਈ

ਇੱਕਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਦਾਤਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਭੂਮਿਕਾ ਲੱਭ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬਰਕਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹੋ ਕੇ ਸੇਵਕਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(10) ਬੁਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ

ਜਦੋਂ ਹਾਲਾਤ ਬੁਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੁਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਰਿਪੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਡਾਵਾਂਡੋਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸਿੱਟਾ

ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਸਿਆਣਪ ਉਸਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਗੁਣਾਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

ਇਹ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਜਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਗੂਪੁਣੇ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਆਗੂ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪਰਿਪੱਕ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਗੂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪਰਿਪੱਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਈ ਵਾਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਿਪੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਵਿੱਚ ਆਗੂਪੁਣੇ ਦੇ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

ਕਈ ਵਾਰ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਜਿਆਦਾ ਸਬਰਵਾਨ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਦਰਤੀ ਗੁਣ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸਿਆਣਪ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਡੇ ਵਿਅਕਤੀਤਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਕਿ ਇਹ ਇਸਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਗੁਣ ਹਨ ਜਾਂ ਆਤਮਿਕ ਉੱਨਤੀ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ।

ਸਿਹਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਜਦਲੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਧਾਰਨਾ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਸਬਕ 17 ਦੇ ਅਸਾਇਨਮੈਂਟ

(1) ਆਤਮਿਕ ਸਿਆਣਪ ਦੀਆਂ 10 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰੋ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਪੂਰਵਕ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਕਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ। ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ, ਅਧਿਐਨ, ਦੂਸਰਿਆਂ ਤੋਂ ਸਲਾਹ ਲੈ ਕੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਉਨੱਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ।

(2) ਕਲੀਸਿਆ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਢੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿਖਾਉਣ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਿਭਾ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਦੋ ਪੰਨਿਆਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਲਿਖੋ।

ਸਬਕ 18

ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਦੀ ਨਿਯਮਾਂਵਲੀ

ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਲਈ ਨੋਟ

ਇਹ ਸਬਕ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸਬਕਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਾਸ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਬਕ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਵਾਰ ਮਿਲਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਕਲਾਸ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੀ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਚੋਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਚੋਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਦਾ ਮਹੱਤਵ

ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਹਨ। ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਹਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਮਕਸਦਾਂ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਅਧਿਐਨ, ਆਤਮਿਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ, ਸੇਵਾਕਾਈ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਲਈ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਕੁਝ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਜਿਤ ਹੋ ਕੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਮੂਹ ਛੋਟੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ।

ਅਸਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉੱਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਭਾਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਚੋਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਲਈ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਾਂਗੇ।

ਵੈਸਲੀਅਨ ਮਾਡਲ

ਜੌਨ ਵੈਸਲੀ (ਗ੍ਰੇਟ ਬ੍ਰਿਟੇਨ, 18ਵੀਂ ਸਦੀ) ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਅਸਰਦਾਰ ਸਾਬਿਤ ਹੋਈ।

ਵੈਸਲੀ ਨੇ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਲਈ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਆਕਾਰ ਦੇ ਸਮੂਹਾਂ ਬਣਾਏ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਸਾਇਟੀ, ਕਲਾਸ ਅਤੇ ਬੈਂਡਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।¹⁵ ਵੈਸਲੀ ਦੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਜਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਹੋਲੀ-ਹੋਲੀ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਇਆ। ਵੈਸਲੀ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਤਸ਼ਾਹ, ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਸਨ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਵੀਰਵਾਰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ।

ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਕਿਤੇ ਵੈਸਲੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਉੱਥੇ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵੱਡੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਜਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਦੇਖਭਾਲ ਹੋ ਪਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਬਣਾਏ ਗਏ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲਾਸਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਆਗੂ ਪਾਸਬਾਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਜੋ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਸਭਾ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

ਕਲਾਸਾਂ ਨਾਲੋਂ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਇਸ ਲਈ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਕਿ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦੱਸ ਸਕਣ ਅਤੇ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣ ਸਕਣ। ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬੈਂਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਗੂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਿਕ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਕੀਆਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਸਥਿਤੀ, ਪਾਪਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਇੱਕ ਹੀ ਲਿੰਗ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਵੈਸਲੀ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਜੌਰਜ਼ ਵਾਈਟਫੀਲਡ ਨੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ: “ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਵੈਸਲਈ ਨੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ-ਉਸਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਗ੍ਰਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਲਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦਾ ਫਲ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਰੇਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਈ ਰੱਸੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ।” ਵੈਸਲੀ ਦੀ ਇਸ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਮੈਥੋਡਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਣ ਆਧੁਨਿਕ ਮੈਥੋਡਿਸਮ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

¹⁵ See “A Plain Account of the People Called Methodists,” in *The Works of John Wesley, Volume VIII* (Grand Rapids: Zondervan), 249-258.

ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਜਰੂਰੀ ਧਾਰਨਾ

ਸਭ ਪੁਰਾਣੀ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਕਲੀਸਿਆਈ ਇਮਾਰਤ ਲਗਭਗ 250 ਏ.ਡੀ. ਵਿੱਚ ਬਣੀ ਸੀ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ ਕਲੀਸਿਆ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ। ਕਲੀਸਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲ ਕੇ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਿਲ ਕੇ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਹਰੇਕ ਕਲੀਸਿਆਈ ਬਣਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਇਹ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਭਾਗ ਹਨ। ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇੱਕ ਕਲੀਸਿਆ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਧੀਨ ਲਗਾਤਾਰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਸਾਰੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਸਭਾ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾਤਰ ਸੰਡੇ ਸਕੂਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਨਿੱਜੀ ਹਨ।

ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ

ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਤਦ ਹੀ ਆਤਮਿਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਲੋਕ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਮਰਪਿਤ ਚੇਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜੋ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਜਿਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਪੂਰੇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗ਼ਲਤ ਰਾਹ ਹਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਭਟਕ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਆਤਮਿਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੀ ਜਰੂਰਤ

ਆਤਮਿਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਰਥ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਿਕ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਲਗਾਤਾਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਸਫਲਤਾ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾ, ਅਤੇ ਉੱਨਤੀ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗ਼ਲਤ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮਰਪਣਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਸਮਰਪਣਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਇੱਕ ਤੰਦਰੁਸਤ ਆਤਮਿਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦਾ ਬਾਈਬਲ ਆਧਾਰ ਦੀ ਪਿੱਛਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਤਮਿਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਵਚਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਆਪੋ ਵਿੱਚੀ ਆਪਣਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਏ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਨਰੋਏ ਹੋ ਜਾਓ। ਧਰਮੀ ਪੁਰਖ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਅਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਯਾਕੂਬ 5:16)।

ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਉਸ ਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਏ ਦੇ ਭਾਰ ਚੁੱਕ ਲਵੋ ਅਤੇ ਇਉਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰੋ (ਗਲਾਤੀਆਂ 6:2)।

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਤਦ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਗੰਭੀਰ ਬੋਝ ਕੀ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਨੇੜਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਚਨ ਦੀ ਇਸ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਰ ਸੁਭ ਕਰਮਾਂ ਲਈ ਉਭਾਰਨ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਏ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੀਏ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:24)।

ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਾਲ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਡਾਂਟਣ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਨੇੜਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਹਲਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਝਿੜਕਾਂ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਮਨਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਹੇਠਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਇਹ ਨਰਿਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦਾ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਕਿਹੜੇ ਸੰਬੰਧ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ:

- ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਬੋਝ ਨੂੰ ਉਠਾ ਸਕੇ?
- ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕਰਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?
- ਕੀ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਉਸਦਾ ਬੋਝ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?
- ਕੀ ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਾ ਆਤਮਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਸਕੇ?

ਕੀ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

- ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਤੇ ਮੈਂ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿ ਸਕਾਂ?
- ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ,

- ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ?

ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਆਤਮਿਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਜਿੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਆਗੂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ

ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਜੋ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾਇਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਦੇ ਸਨ; ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਉਹ ਅਕਸਰ ਬਾਰਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਰਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕੀਤਾ।

ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਅੱਗੇ ਦੱਸੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਅੱਵਲ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਸਭਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਕਮੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਉਹ ਘੱਟ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇਗਾ।

(1) ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸਿਆਣਪ

ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਪਿੱਛਲੇ ਸਬਕ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਸਿਆਣਪ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪਰਿਪੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਉਹ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

“ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਭੀੜਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਜੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਹ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੀੜਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਥੋੜੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕਿ ਭੀੜਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨੀ ਵਾਲੀ ਰਣਨੀਤੀ ਸੀ।
- ਰੋਬਰਟ ਕੋਲਮੈਨ, ਦ ਮਾਸਟਰ ਪਲੈਨ -

(2) ਉਪਲੱਭਧ

ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਉਪਲੱਭਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ।

(3) ਭਰੋਸੇਯੋਗ

ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਵਾਇਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇ ਕੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਜਰੂਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਵਾਇਦਿਆਂ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਈ ਠਹਿਰਾਏ।

(4) ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ

ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਾ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਇਸਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

(5) ਝਗੜਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ

ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਸਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕੇ।

(6) ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ

ਕੀ ਲੋਕ ਉਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਮਝ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਇੱਕ ਆਗੂ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਾਏ।

(7) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਭੁੱਖ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ

ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦਾ ਅਨੰਦ ਉਠਾਏ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣਨ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦੇ ਸਕੇ। ਉਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਸਥਾਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(8) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ

ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਨਤੀਜੇ ਸਿਰਫ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਮਸਹ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਿਰਫ ਉਸਦੀ ਹੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(9) ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ

ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸਦਾ ਮਨ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾਕਾਈ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੁਨਰਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਹ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਵੈ-ਸੇਵਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(10) ਆਤਮਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ

ਉਹ ਆਤਮਿਕਤੌਰ ਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(11) ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ

ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦਾ ਆਗੂ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਸਮਰਪਿਤ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾਕਾਈ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਣ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(12) ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਅਣਖ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ

ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਅਣਖ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਜਲਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨ ਨਹੀਂ ਹਾਰੇਗਾ। ਉਹ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਢਲ ਜਾਏਗਾ। ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਜਿਆਦਾ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੌਕੇ ਜਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲ ਕਦਮੀ ਕਰੇਗਾ। ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਊਰਜਾ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ।

(13) ਸਹੀ ਬਾਈਬਲ ਸਿੱਖਿਆ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ

ਉਸਦੀ ਨੀਂਹ ਚੰਗੀ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਆਧਾਰਿਤ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਧਰੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(14) ਸੇਵਾਕਾਈ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ

ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਖਲਾਈ ਕਿਸੇ ਵਿਦਿਆਤਮਿਕ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ। ਸਿਖਲਾਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾਕਾਈ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ

ਉਸਨੂੰ ਅਗਵਾਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਿੰਮੇਦਾਰੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸਿਖਲਾਈ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਅ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਨੂੰ ਉੱਨਤ ਕਰਨਾ

ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਜਿਹੀ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜਿੰਮੇਦਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਲੀਸਿਆ ਇਹ ਸਮਝ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇਪਨ ਦੀ ਸੇਵਾਈ ਹੋਰ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਚਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਇਸ ਕੋਰਸ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਗੂ ਇਸ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਮਰਪਿਤ ਮੈਂਬਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦਰਸਣ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀਸਕਣ।

ਉੱਨਤੀ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਬਿੰਦੂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਅਰੰਭ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮੂਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਦਹਾਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮੂਹ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕਵਾਇਰ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਸੇਵਕਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਬੋਰਡ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਡੇ ਸਕੂਲ ਕਲਾਸਾਂ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਸੰਡੇ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਅਕਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਹੋਣ। ਸ਼ਾਇਦ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਮਿਲਦੇ ਹੋਣ। ਸ਼ਾਇਦ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਜਿੰਮੇਦਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਣ। ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਹੋਵੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਲਈ ਮਿਲਦੇ ਹੋਣ। ਸ਼ਾਇਦ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਕੁਝ ਪਰਿਵਾਰ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਸੰਗਤੀ ਦੇ ਲਈ ਮਿਲਦੇ ਹੋਣ। ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਘਰੇਲੂ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਭਾਵਾਂ ਚੱਲਦੀਆਂ ਹੋਣ।

ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਸਮੂਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਬਣੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜੋ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਆਤਮਿਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਣ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਲੀਸਿਆ ਜਿਸਦੇ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਹੈ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਸਮੂਹ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਲੀਸਿਆ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਵਿੱਚ ਉੱਨਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਵੇਗੀ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵੇਖਣਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਸੋਚਣਗੇ ਕਿ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨਵੇਂ ਸਮੂਹਾਂ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਅਲੱਗ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹਾਂ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਸਮੂਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਭਿਆਸਿਕ ਸੇਵਾਕਾਈ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਸਮੂਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਗੰਭੀਰ ਆਤਮਿਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੇ ਕੁਝ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸਮੂਹ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਦੇ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਆਤਮਿਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ 10 ਤੋਂ ਘੱਟ ਲੋਕ ਹੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸਮੂਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਘੱਟ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਲੋਕ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਉਂਦੇ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਜਿਆਦਾ ਨਿਯੰਤਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਗੈਰ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵੱਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪੁਰਸ਼ ਅਤੇ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਸੰਭਵਨਾ ਸੀਮਿਤ ਹੋ ਜਾਏਗੀ।

ਸਮੂਹ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਵੇਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਆਤਮਿਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਆਤਮਿਕ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਮੂਹ ਦੇ ਬਾਕੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਸਬਕਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ ਸਮੂਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਅਭਿਆਸਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਨਵੇਂ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।¹⁶ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਏ ਲੋਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜਣ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਇੰਤਜਾਰ ਨਾ ਕਰਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸਮੂਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਬਕ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਨਵੇਂ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜੁੜ ਸਕਣ। ਆਗੂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਨਵੇਂ ਜੁੜੇ ਲੋਕ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਮੂਹ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮੂਹ ਨਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

¹⁶ Shepherds Global Classroom ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਚੇਲ੍ਹੇ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ 26 ਸਬਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। *ਚੇਲ੍ਹੇਪਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਸਬਕ ਮੁਫਤ ਸ੍ਰੋਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਪਲੱਭਯ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ www.shepherdsglobal.org ਤੋਂ ਡਾਊਨਲੋਡ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।*
www.shepherdsglobal.org.

ਜੇਕਰ ਸਮੂਹ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਜਾਂ ਡੂੰਘੀ ਆਤਮਿਕ ਉੱਨਤੀ ਦੇ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲੋਕ ਉਹ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉੱਨਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਮੂਹ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਿਤ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰ ਸਮਰਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਸਮੂਹ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਏਗਾ।

ਜਿਆਦਾਤਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੱਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਾ ਕਰੋ।

ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਹਰ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਆਗੂ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਉਣ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਾ ਕਰੋ। ਇਸਦੇ ਫਾਇਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਫੈਲਾਅ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰੇ।

ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਿਸਚਿਤ ਕਰੋ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਸਮੂਹ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਮਝੇ। ਅਜਿਹੇ ਵਚਨਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰੋ ਜੋ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਹਾਜਰੀ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਿਸਚਿਤ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ ਕਿ ਸਮੂਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸਬਕ ਸਿਖਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਹ ਲੜੀ ਕਦੋਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏਗੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਗੱਲ ਲਈ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਹਾਜਰੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿਓ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਮਾਪਤੀ ਕਰਨ ਤੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹਾਲਾਤ

ਐਂਡਰੀ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮਸ਼ੀਨੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਕੋਲ ਚੇਲੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

► ਐਂਡਰੀ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਐਂਡਰੀ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫਾਇਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸਮੂਹ ਸਹੀ ਨਤੀਜਾ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਲੀਸਿਆ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਫਾਇਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸਮਝ ਜਾਏਗੀ।

ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸਮੂਹ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਾ

ਸਮੂਹ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਉਤਸੁਕਤਾ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅੱਗੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਸਮੂਹ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗੀ। ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਆਗੂ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਘੱਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਸਭਾ ਦੂਸਰੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੂਹ ਸਿੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭਾਵਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਪਰ ਪਹਿਲੀ ਸਭਾ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਨਮੂਨਾ ਠਹਿਰੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪਹਿਲੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਿੱਚ ਖਾਮੋਸ਼ ਰਹਿਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਹਾਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮੂਹ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮੂਹ ਦੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਸਭਾ ਦੀ ਕੋਈ ਤਰਤੀਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਸਭਾ ਅਜਿਹੀ ਕਲਾਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨਗੇ।

ਕਈ ਲੋਕ ਕੁਝ ਸਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਭਾ ਦੀ ਸਹੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਲੋਕ ਸਹੀ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ।

ਅਸਰਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕੁਝ ਹਦਾਇਤਾਂ

- (1) ਜੇਕਰ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉ। ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ।
- (2) ਸਭਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ (1) ਅਧਿਐਨ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਫਿਰ (2) ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਜਰੂਰਤਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰਨਾ, ਫਿਰ (3) ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ਜੇਕਰ ਸਮੂਹ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਧਿਐਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਧਿਐਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲੰਬਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸੇ ਛੋਟੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਹਿੱਸੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸਮੂਹ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਆਤਮਿਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਧਿਐਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਘੱਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀ ਜਰੂਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਹੈ ਪਰ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬਕ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਗੜਬੜੀ ਵਾਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਸ ਤੇ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਬਕ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਚਿਆਈ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ

(3) ਸਭਾ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਰੰਭ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤ ਕਰੋ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਰੰਭ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤੀ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਉਣਗੇ ਜਾਂ ਉਹ ਕੁਝ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ।

(4) ਉਸ ਤਾਰੀਕ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦੇਵੋਗੇ।

ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਮ ਤੌਰ ਕੁਝ ਸਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵੇਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਜੁੜਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਇਹ ਤਦ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਬਕਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਮੂਹ ਕਿਸੇ ਸਬਕਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਬਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੇ ਲਈ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਇਸਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਮੂਹ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(5) ਜਦੋਂ ਅਧਿਐਨ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੀਵਨ ਬਦਲਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿਓ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਖਾਸ ਗੱਲਾਂ ਸਿੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਸਮੂਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹੈ।

(6) ਸਮਰਪਣਾਂ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰੋ।

ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਮੱਸਿਆ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅੱਗਲੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਹ ਕੰਮ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(7) ਆਗੂ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਨਾਲ ਆਤਮਿਕ ਅਗਵਾਈ ਦੇ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਉਪਲੱਭਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਮੂਹ ਦੇ ਬਾਕੀ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਦੂਸਰੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(8) ਸਭਾ ਦੇ ਲਈ ਚੰਗੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰੋ ।

ਇਹ ਘਰੇਲੂ ਮਾਹੌਲ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਅਰਾਮਦਾਇਕ ਸਥਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਬੈਠਣ ਦਾ ਇੰਤਜਾਮ ਜੇਕਰ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਣ । ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਜਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗੀ । ਅਜਿਹੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਭਟਕਣ ਨਾ ਹੋਵੇ ।

(9) ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਚੰਗੀ ਆਦਤ ਅਪਣਾਉ ।

ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਸੰਪਰਕ, ਧਿਆਨਪੂਰਵਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਾਵ-ਭਾਵ, ਭਟਕਣ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਜ਼ਾਕ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਸੁਣਨ ਦੀ ਆਦਤ ਨੂੰ ਪੱਕਿਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

(10) ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪੱਕਿਆਂ ਕਰੋ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖਾਮੋਸ਼ ਨਾ ਬੈਠਾ ਹੋਵੇ ।

ਜੇਵੇਅਕਤੀਜਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਸਵਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ (“ਮੇਹਨ ਜੀ, ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?”) ।

(11) ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਗੱਲਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਦਬਾਅ ਨਾ ਬਣਾਉ ।

ਇਸਦੀਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਹੌਲ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰ ਸਕੇ । ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਧਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ।

(12) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਉੱਤਰ ਦੇ ਸਕਣ ।

ਜੇਕਰਕੋਈ ਗ਼ਲਤ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਜਰੂਰ ਕਰੋ ।

(13) ਕਿਸੇ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੋ ।

(14) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭੋ ।

ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਤੋਂ ਸਿੱਧਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ । ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ, “ਬਾਕੀ ਦੇ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ?” ਕਿਸੇ ਚਰਚਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, “ਆਉ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੁਣੀਏ ਜਿਸ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ । ”

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਹਾਲੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਗੂ ਸਭਾ ਦੇ ਬਾਹਰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, “ਮੇਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਤੇਜ਼ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਉੱਤਰ ਦੇਣ

ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਦੇ ਲੋਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਉਣਗੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋਗੇ?

(15) ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ ਕਿ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਚਰਚਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਭਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(16) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾ ਦਿਓ

ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਉਠਾਓ, ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਰੋਕੋ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਗੱਲ ਅਰੰਭ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਚਰਚਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁਝ ਲੋਕ ਹੀ ਹਾਵੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਲੋਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ।

(17) ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨਪੂਰਵਕ ਸੁਣੋ।

ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮੂਹ ਦੀ ਸਭਾ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮੂਹ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਾ ਪਾਏ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(18) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਲਗਾਤਾਰ ਵਿਰੋਧ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਬੋਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਸਮੂਹ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰੇ।

ਸ਼ਾਇਦ ਸਮੂਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸਮੂਹ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਗੱਲ ਕਰੋ।

(19) ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਗੂ ਹਰ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਉੱਤਰ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ।

ਉਸਦਾ ਇਹ ਕੰਮਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਹਰੇਕ ਗੱਲ ਦਾ ਉੱਤਰ ਹੋਵੇ ਪਰ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਸਮੂਹ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬੋਝਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

(20) ਅਨੂਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਚੀਲੇ ਅਤੇ ਸਬਰਵਾਨ ਬਣੇ ਰਹੇ ।

ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਹਨ । ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

(21) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਪੂਰੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਜਰੂਰਤਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਵੇ ।

ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਬਾਕੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸੋਚਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਸਭਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਖੋਹੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ । ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਕਦੇ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਭਟਕਣ ਨਾ ਦਿਓ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਸਹਿਮਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

(22) ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਨਾ ਬਣਨ ਦਿਓ ।

ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਥਾਨ ਨਾ ਬਣਨ ਦਿਓ ।

(23) ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਦੀ ਸਮੂਹ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇ ।

ਸਮੂਹ ਸਿਰਫ਼ ਵਚਨ ਆਧਾਰਿਤ ਅਜਿਹੀ ਬਣਤਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

ਸਬਕ 19

ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ

ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੋਲੁਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ

ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਪੋਲੁਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਕੀ ਬਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਹੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਸਾਡੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਆਉ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੂਹਾਂ ਲਈ ਪੋਲੁਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਈਏ।

ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:23-24 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਹਚਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਵੱਲ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਟੀਚੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 1:9-11 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਵਚਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਹੋਰ ਤੋਂ ਹੋਰ ਵਧਦਾ ਚੱਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਵਾਧੇ ਬਾਰੇ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਚੰਗੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਨਿਸ਼ਕਪਟ ਅਤੇ ਬੇਦੋਸ਼ ਰਹੇ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਚਨਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਸੀਹੀ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪੌਲੁਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਵੱਧਦੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਅਤੇ, ਇਸ ਪਿਆਰ ਦੁਆਰਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਣ।

ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਹਨ ਜਿਸ ਤੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

- ਉਸ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਕੀ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਰਵੱਈਆ, ਆਦਤ, ਜਾਂ ਕੰਮ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਸੀ?
- ਕੀ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ?
- ਕੀ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ

► ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:9-12 ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਦਾ ਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ, ਸਮਝ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ। ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਇਆ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜੇ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ। ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਵੇਖੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਆਦਤਾਂ, ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਜਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਵੇਗਾ। ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਦੀ ਪਛਾਣ ਤੋਂ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਜਾਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਜੋਗ ਚਾਲ ਚੱਲਣ। ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੇ ਜਾਣਗੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨਾਲ ਬਿਹਤਰ ਮੇਲ ਖਾਣ। ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੋ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ, ਕੁਝ ਅਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣਗੀਆਂ।

ਚਾਲ ਯੋਗ ਹੈ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ “ਹਰੇਕ ਸੁਭ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਫਲਦੇ ਰਹਿਣਾ” ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮਸੀਹੀ ਅਜੇ ਵੀ ਹਰ ਸੁਭ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਫਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਓਨਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਤੇ ਫਰਜ਼ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਚੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਸਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਚਨ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਹਿਮਾਮਈ ਬਲ ਦੇ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਧੀਰਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਸਹਿਣ ਕਰ ਸਕੀਏ। ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਨੰਦ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਨੂੰ ਪਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ

ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀਆਂ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਸਾਨੂੰ ਚੇਲੇਪਨ ਦੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਹੀ ਟੀਚੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਪਛਾਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀ ਵਿੱਚ ਅਸੰਗਤਤਾ, ਗ਼ਲਤ ਫ਼ਹਿਮੀਆਂ ਅਤੇ ਗ਼ੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਦੇ ਗੁਣ ਇੱਕ ਦਮ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਸਾਨੂੰ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਸਿਖਲਾਈ ਜਾਂ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਹੁਨਰਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚਿੰਤਤ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮਸੀਹੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਵਿਚ ਹਨ।

ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਆਪਣੀ ਉਦਾਹਰਨ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਉਪਰ ਦੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਣ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਆਪਣੇ ਸੱਚ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀਆਂ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀਆਂ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ।

ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ਸੁਰਗੀ ਪਿਤਾ,

ਮੈਂ _____ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ, ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਮਨੋਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵੇ। ਤੇਰੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਵਧਦੇ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਤੇਰੀ ਸੰਪੂਰਨ ਇੱਛਾ ਕੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦਾ ਜੀਵਨ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਲਈ ਫਲ ਲਿਆਵੇ।

ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਵਾਂਗ ਜੀਵੇ, ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਤੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰੇ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਸਿੱਖੇ। ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਸਾਮਰੱਥ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦਕਰ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜਿੱਤ ਸਕੇ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਸ ਕੇ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਰਹੇ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਮੀਨ।

ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸ੍ਰੋਤ

ਕਿਤਾਬਾਂ

Coleman, Robert. *The Master Plan of Evangelism*. Ada: Revell, 2010.

Coleman, Robert. *The Master Plan of Discipleship*. Ada: Revell, 1997.

Eims, Leroy. *The Lost Art of Disciple Making*. Grand Rapids: Zondervan, 1978.

Friedeman, Matthew. *The Master Plan of Teaching*. Wheaton: Victor Books, 1991.

Gorman, Julie. *Community That is Christian: A Handbook on Small Groups*. (2nd edition). Ada: Baker Books, 2002.

Neighbor, Ralph. *Where Do We Go from Here?* Touch Publications, 1991. (Available onKindle, 2011.)

Snyder, Howard. *The Radical Wesley: Patterns for Church Renewal*. Downers Grove: Intervarsity Press, 1980.

Snyder, Howard. *The Problem of Wineskins*. Franklin: Seedbed Publishers, 2017.

Wilkinson, Bruce. *The Seven Laws of the Learner*. New York: Multnomah, 1992.

ਆਨਲਾਈਨ ਸ੍ਰੋਤ

Evangelism training, gospel tracts, and other information is available from Ray Comfort and Kirk Cameron at <https://www.livingwaters.com/>.

For information about outdoor evangelism using painted diagrams, see the websites of Open Air Campaigners at <http://www.oacgb.org.uk/> and <http://www.oacusa.org/>.

Excellent material for discipling new converts is available from Nathan Brown at <https://comeafterme.com/>.

ਅਸਾਇਨਮੈਂਟਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ

ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦਾ ਨਾਮ _____

ਸਬਕ	ਅਸਾਇਨਮੈਂਟ1	ਅਸਾਇਨਮੈਂਟ2	ਅਸਾਇਨਮੈਂਟ1
1			
2			
3			
4			
5	(ਪ੍ਰੀਖਿਆ)		
6			
7			
8			
9			
10			(ਪ੍ਰੀਖਿਆ)
11			
12			
13			
14			
15			
16			
17			

ਸ਼ਫਰਡ ਗਲੋਬਲ ਕਲਾਸਰੂਮ ਦੇ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਸਾਡੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ www.shepherdsglobal.org ਤੇ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਰਟੀਫੀਕੇਟ ਸ਼ਫਰਡ ਗਲੋਬਲ ਕਲਾਸਰੂਮ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵੱਲੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਿਅਕਾਂ ਅਤੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਡਿਜੀਟਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।